

Zlínský kraj v lidové písni II

Okres Zlín

Zlínský kraj v lidové písni II

Okres Zlín

Sestavili a redakčně připravili

Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer

Zlín 2020

Zlínský kraj děkuje Etnologickému ústavu AV ČR, v. v. i., za poskytnutí písňových zápisů uložených ve sbírkových a dokumentačních fondech detašovaného pracoviště Brno a dále Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně, p. o. Zlínského kraje, za poskytnutí fotografií.

© Zlínský kraj, 2020

© Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., 2020

© Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně, p. o., 2020

ISBN 978-80-87833-36-0 (tištěná verze)

ISBN 978-80-87833-37-7 (elektronická verze)

(Zlínský kraj)

Milí příznivci folkloru,

v roce 2019 se Rada Zlínského kraje rozhodla podpořit vydání písňové edice **Zlínský kraj v lidové písni**. Důvodů k tomuto kroku bylo několik. Obecně je známo, že právě Zlínský kraj oplývá bohatstvím tradic, které vycházejí z kulturně rozmanitého území, kde zejména lidové zvyky a obyčeje, ale i svátky a slavnosti spjaté s folklorem představují svébytnou kulturní identitu regionu a tvoří naše kulturní dědictví.

Na začátku roku 2020 se k Vám v tištěné i elektronické podobě dostal první svazek, který obsahuje 240 většinou dosud nepublikovaných písní zapsaných v jednotlivých obcích okresu Uherské Hradiště. V pořadí druhý díl pokrývá většinu lokalit okresu Zlín. I tato publikace je sestavena především z rukopisných materiálů, které jsou součástí sbírkových a dokumentačních fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR. Tento odkaz našich předků má nyní možnost vrátit se do života díky Vám a Vaší činnosti.

Ohlasy na vydání prvního dílu nás přesvědčily, že naše úvaha byla správná. Taková písňová pomůcka je potřebná a přínosná nejen pro folklorní skupiny, muziky a soubory, ale také pro školy, knihovny, jednotlivce a pro krajany v zahraničí. Ať Vám zpěvníky přinášejí inspiraci a radost. Budeme potěšeni, když písňe z tohoto zpěvníku brzy uslyšíme ve vašem zpracování a podání.

Jiří Čunek

hejtman Zlínského kraje

Milí příznivci lidových písní,

po krátkém čase mám příležitost na stránkách druhého svazku edice **Zlínský kraj v lidové písni** vyjádřit radost z toho, že se nám podařilo vydat další knihu obsahující opět více než dvě stovky většinou doposud nevydaných lidových písní. Nyní reprezentují oblast okresu Zlín, který je etnograficky velmi specifický. To si uvědomuji denně, když projíždím centrem okresu kolem toku Dřevnice, vnímám viditelné znaky kultury horského typu v jeho jihovýchodní a severní části, doteky nížiny v jeho západní a severozápadní části a zajímavou přechodovou oblast luhačovického Zálesí mezi nimi. Náš záměr se naplnil: o edici je mimořádný zájem a ohlasy ukázaly, jak byl zpěvník potřebný. Každý z Vás, kdo z něj čerpáte, přinášíte svou interpretaci osobní výpověď a svým originálním uchopením vracíte písňe k novému životu. Je to výraz Vašeho vztahu k vlastním kořenům, o které můžeme i tímto způsobem pečovat. Proto děkuji celému týmu, který se na vzniku této knihy, tolik důležité pro naše kulturní dědictví, podílel.

Miroslav Kašný

radní Zlínského kraje

pro kulturu, památkovou péči,

církvě, mládež a sport

Slovo úvodem

Na konci roku 2019 byl dokončen první díl edice *Zlínský kraj v lidové písni*, který představil všem zájemcům o hudební folklor písně zapsané v obcích dnešního okresu Uherské Hradiště. Předkládaný druhý svazek, věnovaný písním z okresu Zlín, je dalším krokem k naplnění slibu poskytnout pomoc Vám všem, kdo pracujete s lidovou písní. Celkem by měly spatřit světlo světa čtyři zpěvníky, v nichž bude možné seznámit se s písněmi z celého území Zlínského kraje. Tento správní celek totiž disponuje řadou výjimečností. Jedná se o území čtyř okresů – Uherské Hradiště, Zlín, Vsetín a Kroměříž, které současně pokrývají tři naprosto odlišné etnografické oblasti.

Zlínský kraj zaujímá plochu necelých čtyř tisíc km², má velmi členitý a převážně kopcovitý charakter, tvořený pahorkatinami a vrchovinami. Na východě sousedí se Slovenskem, na jihozápadě s krajem Jihomoravským, na severozápadě s krajem Olomouckým a v severní části s krajem Moravskoslezským. Východní hranici regionu tvoří Bílé Karpaty, které směrem k severu přecházejí v Javorníky a Moravskoslezské Beskydy. Severu dominuje Hostýnsko-vsetínská hornatina. Největším a nejvýznamnějším tokem je řeka Morava, do níž se vlévá většina menších řek protékajících územím kraje – Bečva, Haná, Rusava, Dřevnice a Olšava. Přírodní podmínky, charakter krajiny a podnebí historicky ovlivňovaly způsob života obyvatelstva, jeho zaměstnání, lidovou architekturu a do značné míry i tradiční oděv. V neposlední řadě také lidovou píseň, hudbu a tanec.

Hranice etnografických oblastí nicméně není možné jednoznačně vymezit. Názory na utváření a geografické vymezení etnografických celků, případně jejich podoblastí, se v historii měnily v závislosti na mnoha faktorech, proměňovaly se ale také samotné regiony. Každý projev lidové kultury, který bereme v potaz při etnografické rajonizaci, je zároveň také ovlivněn subjektivní složkou – povědomím obyvatel určitého území a jejich ztotožněním se s lokálními nebo regionálními formami etnokulturních tradic. Především v přechodných oblastech se rozdíl mezi jednotlivými regiony stírají a hranice se rozostřují. K hlavním kritériím pro vymezení etnografických celků patří lidové stavitelství, lidový oděv, dialekt a folklorní projevy. Každý z uvedených ukazatelů aplikovaný samostatně poskytuje **jinak vymezenou oblast, která se navíc v čase proměňovala a nadále proměňuje** (některé regiony se rozšiřují na úkor jiných). Právě z toho důvodu nelze vytvořit přesnou mapu moravských národopisných oblastí a podoblastí.

Obecně můžeme konstatovat, že území Zlínského kraje pokrývají tři velké etnografické regiony: Slovácko, Valašsko a Haná. Všechny tři jsou charakteristické rozmanitými a místy až do současnosti dochovanými projevy hmotné, duchovní či sociální kultury. Všechny také přesahují do dalších samosprávných krajů. Na širších územích, kde se Slovácko, Haná a Valašsko setkávají, hovoříme o přechodných oblastech. Mezi Slováckem a Valašskem je to luhačovické Zálesí, na pomezí Valašska a Hané hostýnské Záhoří, mezi všemi třemi regiony pak bylo zlínským etnografem Karlem Pavlišťíkem vymezeno Podřevnicko, táhnoucí se od Otrokovic přes Zlín až téměř po Vizovice (viz mapa).

První svazek naší edice jsme věnovali okresu Uherské Hradiště. Většina tohoto správního celku spadá do etnografické oblasti Slovácko, zasahující svou významnou částí také do kraje Jihomoravského. V rámci Zlínského kraje přiřazujeme ke Slovácku území táhnoucí se podél řeky Moravy od Napajedel až po Uherský Ostroh. Od západu ji ohraničuje podhůří Chřibů, na východě hřeben Bílých Karpat s vrcholem Velké Javořiny. Charakteristika je uvedena v prvním svazku této edice.

Druhý svazek je zaměřen na písně zapsané v okrese Zlín. Toto území je z národopisného pohledu velmi rozmanité, neboť právě zde se setkávají tři výrazné etnografické oblasti: **Valašsko** s lidovou kulturou horského typu, které zasahuje do jeho jihovýchodní a severní části, a dva regiony s kulturou nížinného typu – **Slovácko** na jihozápadě a **Haná** na severozápadě. Do jižní části okresu zasahuje přechodná národopisná oblast **Zálesí** (často označované jako tzv. **luhačovické Zálesí**), která v minulosti spojovala kulturní projevy slovácké i valašské. Podle etnografa Antonína Václavíka (monografie *Luhačovské Zálesí*, 1930) lze v okrese Zlín tuto přechodnou oblast vymezit spojnici obcí Březnice, Bohuslavice, Zlámanec, Kelníky, Dobrkovice, Biskupice, Polichno, Kladná-Žilín, Rudimov, Nevšová, Lipová, Vlachovice, Haluzice, Loučka, Zádveřice, Želechovice, Jaroslavice, Kudlov. Centrální část okresu zabírá etnografem Karlem Pavlišťíkem vymezená a pojmenovaná přechodná národopisná oblast **Podřevnicko**, jejíž hranice korespondují s bývalými panstvími Malenovice, Zlín, Lukov, Vizovice a statkem Klečůvka. Oblast Zálesí (podle vymezení Václavíkova) a Podřevnicka (podle vymezení Pavlišťíkova) se tak v některých lokalitách překrývají, navzájem se však nevyklučují, neboť každý z badatelů sledoval jiný cíl. Obce patřící k farnosti Újezda u Vizovic bývají nazývány **vizovickým Záhořím** a menší část území Valašskokloboucka u hranic se Slovenskem je označována jako **nedašovské Závrší** (obce Nedašov, Návojná, Nedašova Lhota). Karel Pavlišťík uvedl, že pro stručnou charakteristiku národopisného členění okresu Zlín je možné vyjít z názoru dialektologa, národopisce a sběratele Františka Bartoše. Podle něj začínalo Valašsko nad Vizovicemi, hranici Hané tvořily obce Fryšták, Racková a Kvítkovice, ke Slovácku přiřadil Napajedla a Spytihněv. Je ale nutné připomenout, že lidové písně z Mladcové (dnes součást Zlína) označil ve své první sbírce (*Nové národní písně moravské s nápěvy do textu vřaděnými*, 1882) jako „slovácké písně ze Zlinska“. Do stejného oddílu pak zahrnul také písně z Březnice, kterou Antonín Václavík jmenuje mezi obcemi, které bývají řazeny do Zálesí. Je to pěkný příklad toho, jak složité je konkrétní zařazení lokalit v přechodných pásech mezi jednotlivými regiony do etnografické mapy.

Zájemcům o jednotlivé projevy lidové kultury v okrese Zlín lze doporučit bohatou nabídku národopisných, historických a vlastivědných prací, mezi nimiž zmiňme především díla Františka Bartoše, Josefa Čížmáře, Ludvíka Jadrníčka, Pavla Kvasničky, Ludvíka Lukáše, Eduarda Pecka, Václava Peřinky, Václava Sovy, Libuše Sušilové, Jaroslava Štiky, Josefa Tomeše, Antonína Václavíka, Čeňka Zírta a Jaroslava Žily.

Edice *Zlínský kraj v lidové písni* vychází díky záměrné péči Zlínského kraje o kulturní dědictví. Naším hlavním cílem je nabídnutí pomoci velké obci zájemců o folklor. Poslední doba totiž přinesla jeden negativní jev – stále se opakující písně, které interpreti prostřednictvím snadno přístupných zvukových nahrávek vzájemně přebírají bez sebemenší snahy hledat nové písně v dalších dostupných pramenech.

Pro Zlínský kraj se pro naplnění tohoto záměru staly partnerem dvě paměťové instituce – Etnologický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., z jehož fondů pochází převážná většina písní otištěných v tomto zpěvníku, a Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, konkrétně pak jeho pracovníci dlouhodobě se aktivně věnující lidové hudbě.

Druhý díl edice *Zlínský kraj v lidové písni* máte nyní k dispozici. Najdete zde mimořádný tvůrčí potenciál předchozích generací, který dokládá proměny tradiční zpěvnosti posledních dvou století. Uvedený písňový materiál nemá až na výjimky zvukové záznamy, které by představily autentický zpěvní projev původních nositelů lidové tradice. Každý interpret může díky svému individuálnímu přístupu dát písni pokaždé novou podobu.

Přejeme si, aby v knize uložený písňový fond sloužil k obohacení a radosti nejen Vás, kdo ze zpěvníků budete čerpat, ale také Vašich posluchačů či diváků.

Romana Habartová

vedoucí odboru kultury a památkové péče Zlínského kraje

NÁRODOPISNÉ OBLASTI ZLÍNSKÉHO KRAJE

ETHNOGRAPHICAL AREAS OF THE ZLÍN REGION

Ediční poznámka

Zpěvník lidových písní zapsaných v okrese Zlín je sestaven především z rukopisných materiálů, které jsou součástí sbírkových a dokumentačních fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR. Jde o záznamy písní zachycených v lidové zpěvní tradici desítkami sběratelů za téměř dvě stě let: od tzv. guberniálního sběru v roce 1819 přes aktivity Janáčkem vedeného Pracovního výboru pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku v rámci edičního podniku Das Volkslied in Österreich a na něj navazujícího Státního ústavu pro lidovou píseň až po sběry pracovníků či spolupracovníků pozdějšího Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV, který se v roce 1999 proměnil v dnešní Etnologický ústav AV ČR.

Záměrem vydavatele publikace, kterým je Zlínský kraj, bylo obsáhnutí **všech obcí okresu Zlín**, v rozsáhlé písňové sbírce Etnologického ústavu však nejsou zastoupeny všechny lokality. Proto bylo do zpěvníku zařazeno několik písní z tištěných pramenů, konkrétně ze třetí sbírky Františka Sušila (*Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými*, 1. vydání vyšlo po sešitech v letech 1853–1859), z edice Valeše Lísy s poněkud matoucím názvem *Slovácké a lidové písně z Uher. Hradištska* (1. vydání vyšlo v Přerově v roce 1911) a z edice Jana Nepomuka Poláška a Arnošta Kubeši *Vaňaské písničky* (5. díl; Milotice nad Bečvou 1946). Přes veškerou snahu se nepodařilo pokrýt všech 121 obcí a místních částí (dříve samostatných obcí) zlínského okresu. Částečně jsme tento fakt vyřešili zařazením písní, v nichž se o obcích bez dochovaných písňových záznamů alespoň zpívá. V místním rejstříku jsou tyto písně uvedeny u příslušných lokalit v závorce. Rejstřík samotný zohledňuje názvy obcí v době sběru: např. písně zapsané v Mladcové, dnes místní části Zlína, jsou zařazeny pod Mladcovou, nikoliv pod Zlín, písně z dnešní obce Luhačovice – Kladná-Žilín jsou zařazeny podle místa sběru buď ke Kladné, nebo k Žilínu atd.

Výběr materiálu jsme prováděli se snahou oživit některé zapomenuté písně. Přednost dostaly ty zápisy, které nebyly doposud publikovány. Zcela záměrně jsme do zpěvníku opakovaně zařadili varianty jediné písně: jsou totiž dokladem toho, jaký tvůrčí potenciál měli naši předkové, jakým způsobem se stejné či obdobné texty zpívaly na různorodé nápěvy (např. *Páslo děvča čtyři koně a U Dunaja, při téj vodě; Na mostě pták a Na vrbě vták; Janek můj vozil hnůj a Janko můj vezl hnůj*). Ve snaze obsáhnout co nejvíce obcí jsme do zpěvníku zařadili i vývojově mladé, dechovou hudbou značně ovlivněné písně. Jejich nápěvy (často třídobé, valčíkové) již nejsou regionálně specifické do té míry jako tzv. pravé písně lidové a jejich texty rozvíjejí zejména sentimentální milostné motivy. V řadě lokalit však jiné písně v době systematického sběru (v 50. letech 20. století a později) již nežily. Množství těchto písní nicméně napovídá, že právě tudy šel vývoj lidové zpěvnosti ve 20. století a že generace našich prababiček a babiček měly právě takové písně v oblibě (viz např. *K Pozlovicom je chodníček, Nad Lukovečkem jest háječek, Za lesem, za vodú, Žádný člověk neví*).

Rozdělení zpěvníku podle funkce či obsahu, obvyklé v rozsáhlejších edicích lidových písní, nebylo v tomto případě použito, a to hned ze dvou důvodů: 1) funkce písně nebyla většinou sběrateli určena, 2) reálně je velmi obtížné písně takto rozdělit (vojenská může být zároveň milostná, řemeslnická zároveň žertovná apod.). Pro usnadnění hledání byl nicméně na konec zpěvníku zařazen rejstřík rozdělení písní podle funkce a obsahu. Některá dnes nesrozumitelná slova v dialektu pak vysvětluje nářeční slovníček.

Do textů písní bylo zasahováno jen v nezbytných případech, např. při odstranění zřejmých chyb nebo při úpravě pravopisu podle současné normy (zejm. interpunkce, vlastní jména, názvy svátků a slova související s křesťanskou vírou), v některých případech bylo upraveno metrické členění nápěvu, aby byl zápis pro uživatele srozumitelnější.

Ponechány byly naopak veškeré „nedokonalosti“ v rýmech, slovních tvarech i stavbě veršů či celých strof, neboť takto lidové písně skutečně žily. Všechny rozhodně nepředstavovaly tak ideální tvary, jaké známe např. ze sbírky Františka Sušila, který řadu textů skládal z různých verzí, aby docílil co nejúplnějšího tvaru. A tak předkládáme uživatelům tohoto zpěvníku některá velmi zajímavá slovní spojení s tím, že si s nimi jistě poradí (buď je ponechá v originálním znění, anebo si je upraví: viz např. poslední verš písně *Teče voda kalomútná*).

Záměrně do zpěvníku zařazujeme pro někoho možná i překvapivě lokální varianty písní, které jsou dnes známy především díky školním a společenským zpěvníkům v jediné obecně známé verzi. Chceme tak ukázat, že většina písní žila v lidové zpěvnosti v desítkách blízkých či vzdálenějších variant a žádná z nich nebyla „ta jediná správná“ (viz např. *Otvírajte se, klobúčké brány; Vizovské hodiny ztemna bijú; Ta Kladná je pěkné město; Pásla Marina páva*).

Členění textu do veršů bylo revidováno podle hudební stavby písně a zápis textu byl přizpůsoben současné ediční praxi – byla odstraněna většina vykřičníků, otazníků a uvozovek, pokud jejich použití nebylo nezbytné kvůli srozumitelnosti textu.

Dialekt byl upravován jen zcela výjimečně a může být uživateli vnímán možná i překvapivě. Už od dob působení Františka Sušila (1804–1868) je známo, že nářečí v moravských regionech bylo značně nejednotné. Rozkolísanost se týkala např. tvrdého *l*, označovaného také jako **obalované l** (zapisuje se jako přeškrtlé *ł*, vyslovuje se jako *u* – *milá* [čti *miuá*]). Mnozí sběratelé na jeho zapisování vědomě rezignovali s odůvodněním, že výslovnost souhlásky je tak rozdílná, že v některých oblastech se téměř v každé vesnici vyslovuje jinak. Absence této hlásky v jejich sběrech ale neznamená, že zpěvák či zpěvačka hlásku nevyslovovali. V naší edici se obalované *l* týká dvou obcí z luhačovického Zálesí – Biskupic a Polichna. Naopak v písni z Hrobic, převzaté z edice J. N. Poláška a A. Kubeši, je tento znak použitý pro označení na Valašsku tvrdě vyslované hlásky *l*.

Charakteristickým znakem textů lidových písní je také nejednotnost v kvantitě (délce) samohlásek, ve tvarech koncovek slov i v celých slovech (píseň *Umřela mně žena* – tvary *jsem/sem; Nebyla jsem s milým* – tvary *tě/tá; Vanoce, Vanoce* – tvary *pudete/pujde; V pondělí na jarmak půjdu* – tvary *jarmak/jarmek* ad.). Obecně tento fakt konstatoval již zmíněný František Sušil, když v roce 1832 v předmluvě ke své první sbírce (*Moravské národní písně*) upozorňoval na složitost přesného zaznamenání výslovnosti jednotlivých hlásek a ukazoval, že na Moravě lze hranice nářečí nalézt i v jedné obci: „*Zkrátka řeč slovanská v Moravě jest ustavičný přechod od jednoho ke druhému nářečí, a často se dvoje setká v dědině jedné, tak že i tentýž člověk jednou řekne **milej** paní, po druhé **milý** paní. Není tedy divu, že v prostonárodních písních obzvláště v rýmech gramatická důslednost nepanuje...*“

Využíváme této příležitosti, abychom vysvětlili zajímavou proměnu textů lidových písní v průběhu 20. století. Jak doložily celé generace sběratelů i dialektologů, na rozdíl od ostatních folklorních druhů a žánrů (pohádky, pověsti, přísloví, pořekadla atd.) nebyl dialekt v lidové písni nikdy dodržován, a to z celé řady důvodů. K nejdůležitějším patřilo zachování rýmu, ozvláštňování písní spisovnými tvary (ale i slovakismy, maďarismy a germanismy) a migrace písní z regionu do regionu. Vlivem zájmu o zanikající projevy lidové

kultury a rozličných snah o jejich záchranu, zejména pak díky činnosti nejrůznějších zájemců o tuto oblast, národopisných a kulturních pracovníků, folklorních souborů, muzik a pěveckých sborů se v průběhu 20. století situace obrátila. Dialekt je zpěváky do textu často „vracen“, spisovné tvary, které naši předkové pocítovali jako básnické ozvláštnění a povýšení textu, jsou vnímány jako chybný zápis, či úpadek dialektu. Chápeme, že se dnešní interpreti lidových písní budou bránit spisovným tvarům, které jim zní „nelidově“. Nemáme v úmyslu jim to vmlouvat, protože čas nelze vrátit. Jen se pokoušíme vysvětlit jazyk řady písní, které jsou v tomto zpěvníku zařazeny, a ukázat, že nejde o chybu zapisovatelů, nebo dokonce o jejich vědomý zásah.

Ještě složitější problematiku představuje notace moravských lidových písní. S její komplikovaností, zejména se zápisem tzv. písní táhlých (volně rytmizovaných) či písní k točivým párovým tancům (které v nápěvu obsahují řadu triol, jež bez znalosti tanečního kroku a hudebního doprovodu mohou svádět k zápisu v lichodobém – např. 3/4 – taktu) se s různou úspěšností vyrovnávali sběratelé až do poloviny 20. století. Protože nejsme zpětně schopni určit, která píseň se skutečně zpívala v lichodobém metru (např. jako valčík) a která byla pouze špatně pochopena zapisovatelem na základě zpěvního podání mimo taneční příležitost, ponecháváme většinu písní tak, jak byly zapsány. S vědomím výše uvedeného pouze upozorňujeme na fakt, že 3/4 či 3/8 metrum některých písní nemusí být závazné. Mnohé nápěvy se zpívaly jak v lichodobém, tak sudodobém metru (např. *Chystaj, gazdo, aldamáš* z Bratřejova, *Na mostě pták* z Lipové a *Na dubě pták* z Hřivínova Újezda).

Vkládání repetice bylo často individuální záležitostí, a není proto nutné jej přesně dodržovat. Každý zpěvák k písni přistupoval osobitě, repetice zpíval různě, a to i v průběhu jediné písně. Z terénních výzkumů víme, že někteří zpěváci si takto pomáhali, aby měli čas rozpomenout se na slova následující strofy. Dodržování repetice je tak do značné míry ponecháno na libovůli uživatele.

Překvapilo nás množství písní, které měly v jednotlivých strofách odlišný počet slabik v některém verši. Tento poměrně charakteristický rys moravské lidové písně dokázalo zachytit jen málo sběratelů (např. Hynek Bím či Josef Černík), a tak zůstal ve většině klasických písňových sbírek nevyřešen. Víme, že ne všichni uživatelé písňových edic si dokážou s tímto problémem poradit, a tak jsme se snažili různé rozměry veršů ve strofách ve všech případech zachytit: v nápěvu jsou zapsány **notami s opačně směřovanými nožičkami**.

Dělení slabik v textu pod notami je možné buď podle gramatických pravidel, anebo podle zpěvu. Protože jde o edici určenou především zájemcům o folklor, přiklonili jsme se k druhému způsobu, v němž jsou všechny souhlásky na konci slabiky s výjimkou hlásky **m** a **n** a slabikotvorného **l** a **r** přiřazovány k slabice následující. Takto by se také písně měly interpretovat, aby se zpěváci vyhnuli stále rozšířenějšímu nešvaru „držení tónu“ na souhláskách místo na samohláskách, které dovolují rozeznění hlasu. Pravidlo je v tomto případě velmi jednoduché: **zpívejte tak, jak mluvíte**, neprotahujte ty hlásky, které při řeči neprodlužujete, nestůjte na hláskách, na nichž byste nestáli při řeči.

Závěrem chceme vyslovit přání: vnímejme lidovou píseň nikoliv jako kodifikované a pietně uchovávané kulturní dědictví, jehož obměna je chápána jako prohřešek proti tradici, ale jako živý a stále se proměňující útvar, jako osobní výpověď jednotlivce – kterou v minulosti vždy byla. Jen tak ji dokážeme učinit součástí naší každodennosti a uchovat pro další generace.

Lucie Uhlíková
Etnologický ústav AV ČR

1. Ode Zlína k Fryštáku

Želechovice nad Dřevnicí

1. O - de Zlí - na k Fry - štá - ku ce - sta pl - ná ta - bá - ku, dyž sme ho tam šňu - pa - li,
co sme sa tem na - smá - li, dyž sme ho tam šňu - pa - li, co sme sa tem na - smá - li.

2. A ty Ju - ro zlín - ský, tys ně u - krad rýn - ský, já tá bu - du ža - lo - vat
a ty ně ho mu - síš dat, já tá bu - du ža - lo - vat a ty ně ho mu - síš dat.

1. Ode Zlína k Fryštáku
cesta plná tabáku,
|: dyž sme ho tam šňupali,
co sme sa tem nasmáli. :|

2. A ty Juro zlínský,
tys ně ukrad rýnský,
|: já tá budu žalovat
a ty ně ho musíš dat. :|

2. Plač, Mařenko, plač ty hojně

Svatý Štěpán

1. Plač, Ma - řen - ko, plač ty ho - jně, — a - bys mě - la krá - vy — do - jné.

1. Plač, Mařenko, plač ty hojně,
abys měla krávy dojně.

2. Krávy dojně, svině rojně,
plač, Mařenko, plač ty hojně.

3. Poslyšte, kuřáci, co vám povím

Bělov

1. Po - sly - šte, ku - řá - ci, co vám po - vím, co se při - ho - di - lo v kra - ji no - vým,
byl jsem v Pra - ze, Hra - dci i v mě - stě Pře - lou - či, na - po - sle - dy jsem šel
do Mo - ra - vy, v Br - ně mně o sva - tbě po - ví - da - li.

1. Poslyšte, kuřáci, co vám povím,
co se přihodilo v kraji novým,
byl jsem v Praze, Hradci
i v městě Přelouči,
naposledy jsem šel do Moravy,
v Brně mně o svatbě povídali.

2. Piksla se vdávala, nos si ji bral,
palec s pravým prstem držely bál,
fajka se hněvala,
piksli povídala,
počkej, ty obludo ušňupaná,
nestojíš, bys byla zašlapaná.

3. Neměli žádného, jenom družbu,
ten musel zastávat celú službu,
seděl na židlici,
trúbil na zadnici,
od božího rána do večera,
to byla muzika jejich celá.

4. Chystaj, gazdo, aldamáš

Bratřejov

1. Chy - staj, ga- zdo, a-lda- máš, chy- staj, ga- zdo, a-lda- máš, už to vše - cko do-lu máš.

1. Chystaj, gazdo, aldamáš,
chystaj, gazdo, aldamáš,
už to všecko dolu máš.
2. A gazdina slivečku
a gazdina slivečku
s tolarovou misečkú.
3. Už nám Pánbů pomohel,
už nám Pánbů pomohel
a susedom nemohel.
4. Ale on jim pomože,
ale on jim pomože,
ale dnes už nemože.

5. Mařenka Štachová chce sa vdávat

Bratřejov

repetice pouze ve 2. sloce

1. Ma - řen - ka Šta - cho - vá chce sa vdá - vat, za - dě - lá - vat
ne - u - mí na bu - chty za - dě - lá - vat,

a - ni mí - sit, mo - síš ty, Ma - řen - ko, e - ště dí - včit.

1. Mařenka Štachová chce sa vdávat,
neumí na buchty zadělávat,
zadělávat ani mísit,
mosíš ty, Mařenko, eště dívčit.
2. Upekla buchtku, spálila ju,
donesla k Dubčákovi na zahradu.
Kde je Janek, já ho hledám,
já mu tu spálenú buchtku dám.
Janek repce, že ju nechce,
že sú v ní bachory zdechlej ovce.

6. Vanoce, Vanoce, skoro-li budete

Bohuslavice nad Vlárí

1. Va - no - ce, Va - no - ce, sko - ro - li bu - de - te, chu - do - bne dě - vča - tka,
chu - do - bne dě - vča - tka, ze slu - žby pu - de - te.

1. Vanoce, Vanoce, skoro-li budete,
chudobne děvčatka, chudobne děvčatka,
ze služby pudete.
2. Kerá má maminku, každá ke svej pujde,
a kerá ji nemá, a kerá ji nemá,
naříkati bude.
3. Má drahá maměnko, hluboce ležíte,
mně je tu velmi zle, mně je tu velmi zle,
vy o tom nevíte.
4. Vy o tom nevíte, vědět nebudete,
když na vašem hrobě, když na vašem hrobě
konvalinka kvete.
5. Konvalinka kvete, modrý karafiát,
škoda vás, rodiče, škoda vás, rodiče,
škoda vás nastokrát.
6. Kdybych já věděla, že maměnku zdvihnu,
nosila bych hlínu, nosila bych hlínu
ze hřbitova v klínu.
7. Nosila, nosila, až bych vynosila,
tenkrát bych věděla, tenkrát bych věděla,
že sem matku měla.

7. Dyby ťa, cérečko, čerti brali

Podkopná Lhota

1. Dy - by ťa, cé - re - čko, če - rti bra - li, če - rti bra - li, če - rti bra - li
za tvo - je fa - le - šné mi - lo - vá - ní, mi - lo - vá - ní.

The musical notation is in 2/4 time, featuring a melody with several triplet markings (indicated by a '3' above the notes) and a simple harmonic accompaniment.

1. Dyby ťa, cérečko, čerti brali,
čerti brali, čerti brali
za tvoje falešné milování,
milování.

2. Dyby ťa, cérečko, hrom zabil,
hrom zabil, hrom zabil,
co sem sa za tebu nachodil,
nachodil.

8. Čtyre koně ve dvoře

Racková

1. Čty - re ko - ně ve dvo - ře, čty - re ko - ně ve dvo - ře,
žá - dný ně - ma ne - o - ře, žá - dný ně - ma ne - o - ře.

The musical notation is in 3/4 time, featuring a melody with a mix of quarter and eighth notes, and a simple harmonic accompaniment.

1. Čtyre koně ve dvoře,
čtyre koně ve dvoře,
žádný něma neoře,
žádný něma neoře.

2. Oře něma syneček,
oře něma syneček,
červené jak hřebíček,
červené jak hřebíček.

3. Jak na konec dooral,
jak na konec dooral,
na své miló zavolal,
na své miló zavolal.

9. Šla prý baba, šla na vandr

Malenovice

1. Šla prý ba - ba, šla na van - dr, kú - pi - la tam cu - kr - kan - dl,
za - šla po - tom do Li - ptá - lu, na - kú - pi - la tam ci - cvá - ru,
vše - li - ký - ho ko - ře - ní prý od břu - cha bo - le - ní.

1. Šla prý baba, šla na vandr,
kúpila tam cukrkandl,
zašla potom do Liptálu,
nakúpila tam cicváru,
všelikýho koření
prý od břucha bolení.

2. Najdi, babo, také býlí,
aby lidé sto let žili,
nevím o takovém býlí,
aby lidé sto let žili,
to ví jenom Pánbu sám
a s ním také svatý Jan.

10. Nechtěla Andulka kováře

Mladcová

1. Ne - chtě - la An - du - lka ko - vá - ře, ko - vá - ře, ko - vá - ře,
až jí to kla - dí - vko u - ká - že, u - ká - že, aj.

1. Nechtěla Andulka kováře, kováře, kováře,
až jí to kladívko ukáže, ukáže, aj.

2. Jak on jí kladívko ukázal, ukázal, ukázal,
hned' se jí fěrtúšek rozvázal, rozvázal, aj.

11. Hore dědinů šel, na grumle grumloval

Žlutava

$\text{♩} = 72$

1. Ho - re dě - di - nů šel, na grum - le grum - lo - val,
ko - mus to, sy - ne - čku, ko - mus to zdu - ro - val.

1. Hore dědinů šel, na grumle grumloval,
komus to, synečku, komus to zduroval.
2. Já sem to zduroval mej milej milence
a ona pravila, ja, že už mě nechce.
3. Žlutava, Žlutava, jak by kulů hodil,
nemám tam galánky, co bych za ňů chodil.
4. Žlutava, Žlutava, malá dědinečka,
tam mě ošidila moje galánečka.
5. Dyžs mě ošidila, ošidí tě Pánbu,
šak já si pro tebe galánečku nandu.

12. Synečku v haleně

Hrobice

Chodmo $\text{♩} = 76$

1. Sy - ne - čku v ha - le - ně, ne - se - daj po - dla mě, neb sem ro - zne - se - ná po ce -
lej dě - di - ně, neb sem ro - zne - se - ná po ce - lej dě - di - ně.

1. Synečku v haleně, nesedaj podla mě,
|: neb sem roznesená po celej dědině. :|
2. Po celej dědině, po celém městečku,
|: nesedaj podla mě, falešný synečku. :|
3. Falešný synečku, faleš tobě svěcí,
|: lebo ti to hledí z tvojich černých očí. :|
4. Mjeľa sem galána, bylo mu Juříček,
|: spadť ně do chléva, zedť ho mašiček. :|

13. Mračí sa, mračí

Brumov

1. Mra - čí sa, mra - čí, snád bu - dú bú - řky, nad Kro - mě -
ří - žem ze - le - né vr - šky, ze - le - né vr - šky.

2. varianta

ze - le - né vr - šky.

1. Mračí sa, mračí,
snád budú búřky,
nad Kroměřížem
zelené vršky,
zelené vršky.
2. Nad týma vršky
široký kameň,
sedí milunká
aj s milým na něm,
aj s milým na něm.
3. Sedí on, sedí,
hlava ho bolí,
uvaž ju, milá,
ona sa zhójí,
ona sa zhójí.
4. Jak ju vázala,
ruka jí klesla,
čeho ses, milá,
čeho ses lekla,
čeho ses lekla.
5. Já sem sa lekla
tvého klesnutí,
že sas ně strójíl
v rukách umříti,
v rukách umříti.

14. Vzal bych si tě, děvčátečko

Sidonie

1. Vzal bych si tě, dě - včá - te - čko, a - le na čo, Ne - víš dó - jit
dyž ty si ma - lú - čká a ta - ké le - da - čo.
a - ni mú - tit, a - ni bí - lej ko - še - len - ky na mě u - šit.

1. Vzal bych si tě, děvčátečko, ale na čo,
dyž ty si malúčka a také ledačo.
Nevíš dójit ani mútit,
ani bílej košelenky na mě ušit.
2. Prečo, aj, ty moja milá, bosá chodíš,
prečo si ty na čižmičky nezarobíš.
Aj já bych si zarobila,
kebych já páleného nelúbila.
3. A dyž lehneš do postýlky, a to křížem,
dyť se tak neléhá s mladým mužem.
Pěkně lehni líčkem ke mně
a potom se zulíbáme, tak jí řekne.

15. Ach, neboj sa, Liduško

Březnice

1. Ach, ne - boj sa, Li - du - ško, u Ma - lo - tů hla - du,
mo - žeš cho - dit po za - hra - dě, tr - hat ko - zí bra - du.

1. Ach, neboj sa, Liduško,
u Malotů hladu,
možeš chodit po zahradě,
trhat kozí bradu.
2. Ach, neboj sa, Liduško,
že tě bude bíjat,
kúpí on si kočárek,
bude tě vozívat.

16. Dostal sem já dáreček

Svatý Štěpán

1. Do - stal sem já dá - re - ček, od svéj mi - léj šá - te - ček, na pro - stře - dku z ro - zma - rý - nu
ze - le - ný ví - nek. Ten ví - ne - ček ze - le - ný, z ro - zma - rý - nu
ple - te - ný, ten sem do - stal od svéj mi - léj na ro - zlú - če - ní.

1. Dostal sem já dáreček,
od svéj milěj šáteček,
na prostředku z rozmarýnu zelený vínek.
Ten víneček zelený,
z rozmarýnu pletený,
ten sem dostal od svéj milěj na rozlúčení.

2. Ach, má stará matičko,
jak mě bolí srdéčko,
že ste mě tak malinkého na vojnu dala.
Dyby bylo, nevím jak,
žádná pomoc odnikád,
a já smutný, zarmúcený, musím byt voják.

17. Nechod' ty k nám, z Komárova chlape

Březnice

1. Ne - chod' ty k nám, z Ko - má - ro - va chla - pe, smr - dí - ja ti ko - lo - ma - zú ce - lé ga - tě,
ja, kdy - by ti ga - tě ne - smr - dě - ly, po - tom by tě vše - cky pan - ny chtě - ly.

1. Nechod' ty k nám, z Komárova chlape,
smrdíja ti kolomazú celé gatě,
ja, kdyby ti gatě nesmrděly,
potom by tě všechny panny chtěly.

18. Bude svatba, bude

Březnice

Mírně

1. Bu - de sva - tba, bu - de, si - ro - ty, ach, chu - dé, ro - di - čo - vé o - ba sú u Pá - na Bo - ha.

1. Bude svatba, bude,
siroty, ach, chudé,
rodičové oba
sú u Pána Boha.
2. Matka její kráčí
v usedavém pláči,
kleká s žalným bolem
před samým až Bohem.
3. Shlédni, Bože, shlédni,
pusť ňa na svět bědný,
mám tam céru chudú,
vdávat mi ju budú.
4. Nemá ani věna,
ani požehnání,
Kristus Pán jí praví,
zostaň, ženo, v ráji.
5. A já tam sám za ní
skoro za svítání,
já jí dám za tebe
svoje požehnání.
6. Požehnám jim srdce,
dám jim zdravé ruce,
i tem jejich dětem,
by šly šťastně světem.
7. Požehnám jim srdce,
dám jim zdravé ruce,
posilním jich láskú,
tvú láskú mateřskú.

19. Dyž sme sa tu sešli

Dešná

1. Dyž sme sa tu se - šli, se - d'me tu, šak nás tu stře - ví - čky ne - hně - tú.

1. Dyž sme sa tu sešli, sed'me tu,
šak nás tu střevíčky nehněťú.
2. A jak nás střevíčky budú hněst,
dáme sa koníčkem dom odvézt.

20. Kerá panenka poctivá

Biskupice

Zdlouhavě

Musical notation for the song 'Kerá panenka poctivá'. It consists of two staves of music in 2/4 time, marked 'Zdlouhavě'. The melody features several triplet markings. The lyrics are written below the notes.

1. Ke - rá pa - nen - ka po - cti - vá, ke - rá pa - nen - ka po - cti - vá,
zda - le - ka chľa - pcom vy - hý - bá, zda - le - ka chľa - pcom vy - hý - bá.

1. Kerá panenka poctivá,
kerá panenka poctivá,
zdaleka chľapcom vyhýbá,
zdaleka chľapcom vyhýbá.

2. A dyž jim vyhnút nemože,
a dyž jim vyhnút nemože,
začervená sa jak rúže,
začervená sa jak rúže.

21. Mysel moja, mysel

Biskupice

Zdlouhavě

Musical notation for the song 'Mysel moja, mysel'. It consists of two staves of music in 2/4 time, marked 'Zdlouhavě'. The melody features a long note with a fermata. The lyrics are written below the notes.

1. My - sel mo - ja, my - sel, dy - ckys ně do - bre šľa,
až ně vče - ra ve - čér zľa no - vi - na pri - šľa.

1. Mysel moja, mysel,
dyckys ně dobre šľa,
až ně včera večer
zľa novina prišla.

2. Prišla ně novina
od mého miľého,
abych sa vdávala,
lesti mám jiného.

22. Co ty baby na mně mají

Bylnice

1. Co ty ba - by na mně ma - jů, _____ co ty ba - by
na mně_ ma - jů, dyž tak na mňa na - hlé - da - jů.

1. Co ty baby na mně mají,
co ty baby na mně mají,
dyž tak na mňa nahlédají.

2. Rády by mňa připravily,
rády by mňa připravily
o můj víneček zelený.

Když vedou nevěstu k ženichovi:

1. Nevod'te ju přes to olší,
nevod'te ju přes to olší,
byla-i zlá, bude horší.

2. Než ju ved'te přes dědinu,
než ju ved'te přes dědinu,
bude dobrú hospodyňú.

Jiná varianta:

1. Poslední je večeřa má,
poslední je večeřa má,
co mně ju maměnka dává.

2. Bude mně ju jiná dávat,
bude mně ju jiná dávat,
bude mně ju ožaplávat.

23. Dyž ně bylo patnást, šestnást, dvacet let

Dobrkovice

Mírně

1. Dyž ně by - lo pa - tnást, še - snást, dva - cet let, ro - zkve - tal mně
v mo - jich lí - čkách pě - kný květ, dyž ně by - lo se - dna - se - dn - de - sát let,
po - ča - la ně má hla - věn - ka še - di - vět.

2. Ej, po - čekaj ty, mla - dí - ku, e - šče rok, u - ko - peš ně na ke - rcho - vě
pě - kný hrob, tam ty ňa po - cho - váš, tam mo - je ko - sti dáš,
už sa se mňú, mla - dí - ku, ví - ckrát ne - se - tkáš.

1. Dyž ně bylo patnást, šestnást, dvacet let,
rozkvetal mně v mojih líčkách pěkný květ,
dyž ně bylo sednasedndesát let,
počala ně má hlavěnka šedivět.

2. Ej, počkaj ty, mladíku, ešče rok,
ukopeš ně na kerchově pěkný hrob,
tam ty ňa pochováš, tam moje kosti dáš,
už sa se mňú, mladíku, víckrát nesetkáš.*

* Tak zpívá stará žena svému mladému muži.

24. Nasadil sem hrušku v humně

Dešná

Táhle

1. Na - sa - dil sem hru - šku v hum - ně, na - sa - dil sem
hru - šku v hum - ně, ne - vím, je - stli sa mi u - jme.

1. Nasadil sem hrušku v humně,
nasadil sem hrušku v humně,
nevím, jestli sa mi ujme.

2. Ach, proč by sa neujala,
ach, proč by sa neujala,
dyť ju milá zalévala.

3. Zalévala ze džbánečka,
zalévala ze džbánečka,
to je, bože, galánečka.

4. Zalévala ji z bílého,
zalévala ji z bílého,
to je, bože, pro milého.

25. A to je ten šohajíček, co mňa chtěl

Dobrkovice

Hybně

1. A to je ten šo-ha-jí-ček, co mňa chtěl, šty-ry mí-le na ko-by-le za mnú jel.
A to je tá ko-by-len-ka pro-kla - tá, zho-di-la mňa vče-ra ve-čer do bla - ta.

1. A to je ten šohajíček, co mňa chtěl,
štyry míle na kobyle za mnú jel.
A to je tá kobylenka proklatá,
zhodila mňa včera večer do blata.

26. Ten lhocký panáček kázeň káže

Dolní Lhota

Mírně

1. Ten lho-cký pa - ná - ček ká - zeň ká - že, on dá - vá o - brá - zky,
ru - ce vá - že, on dá - vá o - brá - zky, ru - ce vá - že.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The tempo is marked 'Mírně'.

1. Ten lhocký panáček kázeň káže,
on dává obrázky, ruce váže,
on dává obrázky, ruce váže.
2. Já na to kázání také pujdu,
o jeden obrázek prosit budu,
o jeden obrázek prosit budu.
3. Ten lhocký panáček dobrotivý,
on mně dal obrázek, ten byl živý,
on mně dal obrázek, ten byl živý.
4. Kde já ho přemutná, kde já ho dám,
a dyž já proň místa nikde nemám,
a dyž já proň místa nikde nemám.
5. Dám-i ho do knížek, neskrčí sa,
dám-i ho do truhly, zadusí sa,
dám-i ho do truhly, zadusí sa.
6. Dám já ho do lože, lehnu k němu,
dá mně huběnky a já jemu,
dá mně huběnky a já jemu.

27. Panímámo, jede k nám z Velehradu písař

Doubravy

Mírně

1. Pa - ní - má - mo, je - de k nám z Ve - le - hra - du pí - sař,
šty - ry ko - ně vra - né má, je - de si jak cí - sař, si jak cí - sař.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The tempo is marked 'Mírně'. The second line of music includes a first ending (1.) and a second ending (2.) marked with first and second endings symbols.

1. Panímámo, jede k nám z Velehradu písař,
|: štyry koně vrané má, jede si jak císař. :|
2. V jedné ruce kalamář, v druhé ruce péro,
|: on si mňa chce zapsati do srdenka svého. :|

28. Nebyla jsem s milým

Bohuslavice nad Vlárí

Volně

1. Ne - by - la jsem s mi - lým, jak v ne - dě - lu ve - čer,
tam před na - ša na ko - pe - čku, tam sa se mňú se - šel.

1. Nebyla jsem s milým,
jak v nedělu večer,
tam před naša na kopečku,
tam sa se mňú sešel.
2. Sešel sa tam se mňú,
ruku mně podával,
dobrú noc, má nejmilejší,
dobrú noc mně dával.
3. Dobrú noc, dobrú noc,
ale né na věčnost,
dokud' u nás nepomine
ta naša falešnosť.
4. Falešný synečku,
falešnýs k nám chodil
a ještě jsi falešnější
kamarády vodil.
5. Pod', milá, k muzice,
prosím tě velice,
odvalíš mně těžký kámen
od mojího srdce.
6. Milá k muzice šla,
venku stát ostala,
milý na ni z tance volal,
ona zaplakala.
7. Proč pláčeš, naříkáš,
a mně nic neříkáš,
snáď' ta tvoja máti bila,
nebo ti hřešila.
8. Nebila, nebila
ani nehřešila,
všeci lidé povídajú,
že jsem s tebou spala.
9. Nespala, nespala,
jenom chvílku stála,
proto lidé povídajú,
žeš ty se mňú spala.

29. Dyž ty pujdeš k nám, nechodívaj sám

Doubravy

Zvolna

1. Dyž ty pu - jdeš k nám, ne - cho - dí - vaj sám, za - vo - laj si

ka - ma - rá - da, pa - ní - má - ma bu - de rá - da, dyž ty při - jdeš k nám.

1. Dyž ty pujdeš k nám,
nechodívaj sám,
zavolaj si kamaráda,
panímáma bude ráda,
dyž ty přijdeš k nám.
2. V zeleném háju
na ťa čekajú,
zabijú ťa pro milenku,
zabijú ťa pro milenku,
tam ťa nechajú.
3. Nezabijú mňa,
já sa nebójím,
mám šablenku ocelovú,
na dvě strany nabrúsenú,
já sa ubráním.
4. Neubráníš sa,
je jich na ťa moc,
najposledy nevyřekneš,
najposledy nevyřekneš,
milá, dobrú noc.

30. V našem domě jako v jamě

Halenkovice

$\text{♩} = 60$

1. V na - šim do - mě ja - ko v ja - mě, hně - va - jú sa vše - ci na mě.

1. V našem domě jako v jamě,
hněvajú sa všeci na mě.
2. Hněvajú sa aj tatíček,
že k nám chodí šohajček.
3. Hněvajú sa aj s maměnkú,
že k nám nosí kořalenku.

31. Ej, na tom našem dvorku kameň na kaménku

Haluzice

Mírně ♩=100

1. Ej, na tom na - šem dvo - rku ka - meň na ka - mén - ku,

tě - ši - li sa chla - pci, ho - ja - ja, mo - jém ma - ri - ján - ku, du - ša má.

1. |: Ej, na tom našem dvorku kameň na kaménku, :|
|: těšili sa chlapci, hojaja, mojém marijánku, duša má. :|
2. |: Ej, netěšte sa, chlapci, mojém marijánku, :|
|: súsedova dívka, hojaja, má modrú fijalku, duša má. :|
3. |: Ej, co je po fijalce, dyž ona nevóní, :|
|: jak mje vonívali, hojaja, ti mládenci vlóni, duša má. :|

32. Košulenska tenká, šila ju milenka

Luhačovice

Zvolna

1. Ko - šu - len - ka ten - ká, ši - la ju mi - len - ka, ši - la ju he - dbá -

vem pod ze - le - ným há - jem, pod ze - le - ným há - jem.

1. |: Košulenska tenká,
šila ju milenka, :|
|: šila ju hedbávem
pod zeleným hájem. :|
2. |: Dyž ju vyšivala,
žalostně plakala, :|
|: dyž ně ju dávala,
očka utírala. :|

33. Maměnko, tatíčku, ožením sa

Valašské Klobouky

1. Ma - měn - ko, ta - tí - čku, o - že - ním sa, mlč, klu - ku, drž hu - bu, o - ši - díš sa,
mlč, klu - ku, drž hu - bu, o - ši - díš sa, mlč, klu - ku, drž hu - bu, o - ši - díš sa.

1. Maměnko, tatíčku, ožením sa,
mlč, kluku, drž hubu, ošidíš sa,
mlč, kluku, drž hubu, ošidíš sa,
mlč, kluku, drž hubu, ošidíš sa.
2. Maměnko, tatíčku, ta je hezká,
mlč, kluku, drž hubu, je jak deska,
mlč, kluku, drž hubu, je jak deska,
mlč, kluku, drž hubu, je jak deska.
3. Maměnko, tatíčku, je bohatá,
mlč, kluku, drž hubu, je hubatá,
mlč, kluku, drž hubu, je hubatá,
mlč, kluku, drž hubu, je hubatá.
4. Maměnko, tatíčku, má dukáty,
mlč, kluku, drž hubu, na rubáči,
mlč, kluku, drž hubu, na rubáči,
mlč, kluku, drž hubu, na rubáči.
5. Maměnko, tatíčku, pěkně šije,
mlč, kluku, drž hubu, ráda pije,
mlč, kluku, drž hubu, ráda pije,
mlč, kluku, drž hubu, ráda pije.

34. Šel sem do hory porážat' bučky

Kostelec

1. Šel sem do ho - ry po - rá - žat' bu - čky, ty sas ně smá - la, že su ma - lu - čký.

1. Šel sem do hory
porážat' bučky,
|: ty sas ně smála,
že su malučky. :|
2. I dyž malučky,
přece šikovný,
|: a ty ňa nechceš,
že su chudobný. :|
3. A já vyrostu
jak buček v hoře,
|: ty budeš spávat
sama v komoře. :|

35. Hory, hory, dvě doliny

Štítná nad Vlárí

1. varianta

1. Ho - ry, ho-ry, dvě do-li-ny, ej, ho - ry, ho - ry, dvě do - li - ny, krá - sně - jší je
kví - tko jak ma - li - ny, krá - sně - jší je kví - tko jak ma - li - ny.

2. varianta

1. Ho - ry, ho-ry, dvě do-li-ny, ej, ho - ry, ho - ry, dvě do - li - ny, krá - sně-jší je
kví - tko jak ma - li - ny, krá - sně - jší je kví - tko jak ma - li - ny.

1. Hory, hory, dvě doliny,
ej, hory, hory, dvě doliny,
: krásnější je kvítko jak maliny. :	4. Nač bych sa já na ňu díval,
ej, nač bych sa já na ňu díval,
: ej, dyž sem já k vám nechodíval. :
2. Na maliny slunko svítí,
ej, na maliny slunko svítí,
: ej, na kvítečko krása chybí. :	5. Ani večer; ani ráno,
ej, ani večer; ani ráno,
: ej, o poledni dosti málo. :
3. A ta krása kolítá sa,
ej, a ta krása kolítá sa,
: ej, pod', milunký, podíváš sa. :	6. Ráno, ráno, kde sa vzalo,
ej, ráno, ráno, kde sa vzalo,
: kde sa děvčátko umývalo. :
7. Umývá se pode mlýnem,
ej, umývá sa pode mlýnem,
: ej, utírá sa rozmarýnem. :	

36. Mjela sem téj noci galána nového

Drnovice

Mluveně $\text{♩}=84$

1. Mje - la sem téj no - ci ga - lá - na no - vé - ho,

a - le mňa za i - ným sr - de - čko bo - le - lo.

1. Mjela sem téj noci galána nového,
ale mňa za iným srdečko bolelo.
2. Mjela sem téj noci tři galány nové,
jeden byl Drnovjan a dva Vysočané.
3. Mjel sem já téj noci upřimnú galánku,
ta mňa zakrývala tú svojú kasaňkú.

37. Mám já milú podvodnú

Žilín

Mírně

1. Mám já mi - lú po - dvo - dnú, o - na lé - há pod ko - lňú, kú - pil sem jí pr - steň,

po pr - ste - ni po - stel, po - stel pě - knú ze - le - nú, a - by lé - ha - la se mňú.

1. Mám já milú podvodnú,
ona léhá pod kolňú,
kúpil sem jí prsteň,
po prsteni postel,
postel pěknú zelenú,
aby léhala se mňú.
2. Já bych s tebú léhala,
dybych sa ťa nebála,
mohl bys mňa podvést
a do škody přivést,
tak, jak tu lonskú zimu
strhls ze mňa peřinu.

38. Já su syneček ledabyl

Bohuslavice u Zlína

Hbitě

1. Já su sy - ne - ček le - da - byl, já su sy - ne - ček le - da - byl,

e - šče mňa žá - dný ne - po - bil, e - šče mňa žá - dný ne - po - bil.

1. Já su syneček ledabyl,
já su syneček ledabyl,
ešče mňa žádný nepobil,
ešče mňa žádný nepobil.

2. Ale mně dycky slubujú,
ale mně dycky slubujú,
že mňa zádečka zmalujú,
že mňa zádečka zmalujú.

39. Zarodily trnky za horama

Bohuslavice u Zlína

Hybně

1. Za - ro - di - ly trn - ky za ho - ra - ma, za - ro - di - ly trn - ky za ho - ra - ma

a my na ně pů - jdem a my jich o - rá - něm ka - me - ňa - ma.

1. Zarodily trnky za horama,
zarodily trnky za horama
|: a my na ně půjdem
a my jich oráněm
kameňama. :|

40. Dybys k nám byl přišel

Sehradice

Mírně

1. Dy - bys k nám byl při - šel, spíš než mě - síc vy - šel, by - la bych ti
da - la do klo - bú - čka vi - šeň, do klo - bú - čka vi - šeň.

1. Dybys k nám byl přišel,
spíš než měsíc vyšel,
|: byla bych ti dala
do klobúčka višeň. :|
2. Do klobúčka višeň,
do kapce karlátek,
|: do pravéj ručičky
vyšívaný šátek. :|
3. Dybys k nám byl přišel,
spíš než měsíc vyšel,
|: byla bych ti dala,
co sem večeřala. :|
4. Já sem večeřala
jablíška krájané,
|: byla bych ti dala,
falešný galáne. :|

41. My jsme v naší vsi

Slušovice

Žertovně

1. My jsme v na - ší vsi ja - ko psi o - tr - ha - ní, kdy - by byl ry - chtář pes,
kan - tor pes, ša - fář pes, by - lo by psů, psů, psů pl - ni - čká ves.

1. My jsme v naší vsi jako psi otrhaní,
kdyby byl rychtář pes,
kantor pes, šafář pes,
bylo by psů, psů, psů plnička ves.

42. Aničko, Aničko, ty jsi trucovitá

Fryšták

Zvolna

1. A - ni - čko, A - ni - čko, ty jsi tru - co - vi - tá, kdy - bys by - la mo - je,
hv - la hv si hi - ta. hv - la hv si hi - ta.

1. Aničko, Aničko,
ty jsi trucovitá,
kdybys byla moje,
byla by si bita,
byla by si bita.
2. Byla by si bita
tú lískovou holí,
že tě tvá maminka
za rok nezahojí,
za rok nezahojí.
3. Za rok, za dvě léta
bude z tebe žena
a já budu nosit
šablu u řemena,
šablu u řemena.
4. Šablu u řemena,
boty viksovaný,
zpomeň si, Aničko,
na mé milování,
na mé milování.
5. Na mé milování,
na moju dobrotu,
že jsem k vám chodíval
každíčků sobotu,
každíčků sobotu.

43. Pod Javořinú, pod tú dolinú

Vítová

1. Pod Ja - vo - ři - nú, pod tú do - li - nú, ža - la má mi - lá
trá - vu ze - le - nú, ho - ja - sa, ho - ja - sa, trá - vu ze - le - nú.

1. Pod Javořinú,
pod tú dolinú,
žala má milá
trávu zelenú,
hojasa, hojasa,
trávu zelenú.
2. Jak ju nažala,
na mňa volala,
pod' mi ju zdvihnúť,
nemožu sama,
hojasa, hojasa,
nemožu sama.
3. Jak jí ju zdvíhal,
tak jí povídal,
čí si, děvčino,
k vám bych chodíval,
hojasa, hojasa,
k vám bych chodíval.
4. A já ti povím,
když sama nevím,
kolik se bilo
na věži hodin,
hojasa, hojasa,
na věži hodin.
5. Jedna hodina
z půlnoci bila,
když mě má milá
vyprovodila,
hojasa, hojasa,
vyprovodila.
6. Vyprovodila
mě do hájíčka
tam zme slyšeli
zpívat slavíčka,
hojasa, hojasa,
zpívat slavíčka.
7. Slavíček zpíval,
háj se rozléhal,
že moje milá
není poctivá,
hojasa, hojasa,
není poctivá.

44. Konopja, konopja, zelená konopja

Šarovy

1. Ko - no - pja, ko - no - pja, ze - le - ná ko - no - pja, kdo na na - še dvě - ři
tej no - ci za - kle - pá, kdo na na - še dvě - ři tej no - ci za - kle - pá.

1. Konopja, konopja,
zelená konopja,
kdo na naše dvěři
tej noci zaklepá,
kdo na naše dvěři
tej noci zaklepá.

2. Zaklepal by na ně
syneček ledačí,
ale ho nelúbjá
moje sivé oči,
ale ho nelúbjá
moje sivé oči.

45. Vyletěl sokol na zelený bor

Březová

1. Vy - le - těl so - kol na ze - le - ný bor, tam so - bě za - zpí - val,
až se háj o - zý - val, ce - re - čku vo - lal.

1. Vyletěl sokol
na zelený bor,
tam sobě zazpíval,
až se háj ozýval,
cerečku volal.

2. Cerečko milá,
posel ťa volá,
abys k němu přišla,
nebyla tak pyšná,
sama jediná.

46. Co to, milá, za lásku máš

Halenkovice

$\text{♩} = 57$

1. Co to, mi - lá, za lá - sku máš, co to, mi - lá, za lá - sku máš, když k vám
při - jdu, vždy se hně - váš, když k vám při - jdu, vždy se hně - váš.

1. Co to, milá, za lásku máš,
co to, milá, za lásku máš,
když k vám přijdu, vždy se hněváš,
když k vám přijdu, vždy se hněváš.
2. Pročpak bych se nehněvala,
pročpak bych se nehněvala,
když jsem se já nevyspala,
když jsem se já nevyspala.
3. Můžeš, milá, můžeš spávat,
můžeš, milá, můžeš spávat,
až já budu maširovat,
až já budu maširovat.
4. Až pojedem přes ty cesty,
až pojedem přes ty cesty,
přes ty kroměřížské mosty,
přes ty kroměřížské mosty.
5. Shod' mě, milý, z mostu dolů,
shod' mě, milý, z mostu dolů,
budu zbavena všech bolů,
budu zbavena všech bolů.
6. Já jsem si tě proto nebral,
já jsem si tě proto nebral,
abych tě z mostu shazoval,
abych tě z mostu shazoval.
7. Ale jsem si tě proto vzal,
ale jsem si tě proto vzal,
abych tě věrně miloval,
abych tě věrně miloval.

47. Vzala koňa za uzdu

Sehradice

Mírně rychle

1. Vza - la ko - ňa za u - zdu, za u - zdu, ve - dla ho do ma - šta - le,

a sy - ne - čka za ru - ku, za ru - ku, ve - dla ho do po - ko - je.

2. Pod', sy - ne - čku, k ve - če - ři, k ve - če - ři, k mo - jěj mi - léj ma - te - ři,

po ve - če - ři pu - jdem spat, pu - jdem spat, bu - de - me sa mi - lo - vat.

1. Vzala koňa za uzdu, za uzdu,
vedla ho do maštale,
a synečka za ruku, za ruku,
vedla ho do pokoje.

2. Pod', synečku, k večeri, k večeri,
k mojí miléj mateři,
po večeri pujdem spat, pujdem spat,
budeme sa milovat.

48. Slúžil Jura u kocúra

Slavičín

1. Slú - žil Ju - ra u ko - cú - ra, vy - slú - žil si ša - ty,

ša - ty no - vé, pa - pí - ro - vé, a ka - lho - ty z prú - tí.

1. Slúžil Jura u kocúra, vyslúžil si šaty,
šaty nové, papírové, a kalhoty z prútí.

49. Na dubě pták, ve vodě rak

Hřivínův Újezd

Mírně

1. Na du - bě pták, ve vo - dě rak, ve vo - dě
ry - běn - ka, v ho - spo - dě mi - len - ka, tu bych já rád.

1. Na dubě pták,
ve vodě rak,
|: ve vodě ryběnka,
v hospodě milenka,
tu bych já rád. :|

2. Byl sem u ní
včera v síni,
|: nechtěla slibovat,
huběňky darovat,
Bože milý. :|

3. Pujdu já k ní
dneskaj večer,
|: nebude-i slubovat,
huběňky darovat,
pujdu ešče. :|

50. Dyžs chtěla husy pást

Jasenná

$\text{♩} = 132$

1. Dyžs chtě - la hu - sy pást, mě - las ich do - bře pást,
mě - las ich ne - pú - šcat přes ja - vo - ro - vý chrást.

1. |: Dyžs chtěla husy pást,
mělas ich dobře pást, :|
mělas ich nepúšcat
přes javorový chrást.

2. |: Třeba su chudobná,
chudobnej maměňky, :|
přeca sem nedala
ledakom huběňky.

3. |: Třeba su chudobná,
chudobnej mateři, :|
přeca neotevřu
já ledakom dveři.

51. Do chce za milú přes pole běžat

Jasenná

$\text{♩} = 45$

1. Do chce za mi-lú přes po - le bě - žat, mo-sí ne-če-kat, až bu - de le - žat.

1. Do chce za milú
přes pole běžat,
mosí nečekat,
až bude ležat.

2. Pomály dúpat,
po prstech stúpat,
přídá k okénku,
pěkně zaťukat.

3. Ťukám, má milá,
ťukám na tebe,
už nemožu byt
délej bez tebe.

4. Otevři, milá,
otevři, milá,
jak neotevřeš,
hned' bude iná.

5. Idu, synečku,
idu otvírat,
abys nemusél
k iněj chodívat.

52. V téj důbravskéj hospodě, je tam krveprolití

Doubravy

Zvolna

1. V téj dů - bra - vskéj ho - spo - dě, je tam kr - ve - pro - li - tí,
ej, ne - da - la mně má mi - lá, ne - da - la mně tam jí - ti.

1. V téj důbravskéj hospodě,
je tam krveprolití,
|: ej, nedala mně má milá,
nedala mně tam jíti. :|

2. Dobřes, milá, dělala,
žes mně tam jít nedala,
|: ej, byli by mňa zabili,
ty bys byla plakala. :|

53. Chodíval, chodíval, do půlnoci býval

Jestřabí

1. Cho - dí - val, cho - dí - val, do pů - lno - ci bý - val, a dyž u - de - ri - la
z pů - lno - ci ho - di - na, vo - lá Ma - jda - len - ku, by vy - pro - vo - di - la.

1. Chodíval, chodíval,
do půlnoci býval,
a dyž uderila
z půlnoci hodina,
volá Majdalenku,
by vyprovodila.
2. Vyprovodila ho
hore panským dvorem,
běž, Matušku, sbohem,
ja již dal nemožem,
běž, Matušku, sbohem,
ja již dal nemožem.
3. On ju ešče prosí
na polovic cesty,
tam sa nenadála
hrozného neštěstí,
tam sa nenadála
hrozného neštěstí.
4. Tam ju na krk stupil,
rukama ju škrtil,
ona ho prosí,
aj, pro všechny svaté,
nechaj mňa, Matúšku,
ke zpovedi svaté.
5. Majdalenku nesú
družičky pod věnci
a Matúška vedú
kati k šibenici
a Matúška vedú
kati k šibenici.

54. A ta kurka jarabatá drobného perí

Karlovice

1. A ta ku-rka ja-ra-ba-tá dro-bné-ho pe - rí, dro - bné - ho pe - rí,
keď ta mo-ja fra-je-ren-ka kor nic ně - ve - rí, kor nic ně - ve - rí.

Ked' ně - ve - rí, nech ne - chá, a já pů - jdu do svě - ta, tam si bu - dem
na - ho - vá - rat šva - rné dě - vča - ta, šva - rné dě - vča - ta.

1. A ta kurka jarabatá |: drobného perí, :|
keď ta moja frajerenka |: kor nic něverí. :|
Keď něverí, nech nechá,
a já půjdu do světa,
tam si budem nahovárat |: švarné děvčata. :|

2. Posluchajte, kamarádi, |: co já udělám, :|
naberem sobě peňazi, |: půjdem ku horám, :|
tam sa najím, napijem,
tam jeleňa zabijem
a co ně peňazi zbudú, |: muzikantom dám. :|

55. Jak je mně, tak je mně

Kaňovice

Mírně

1. Jak je mně, tak je mně, šak mně do - bře ne - ní, mo - je po -
tě - še - ní cho - dí po téj ze - mi, cho - dí po téj ze - mi.

1. |: Jak je mně, tak je mně,
šak mně dobře není, :|
|: moje potěšení
chodí po téj zemi. :|

56. Proč ten starý téj mladěj nevěří

Kelníky

Hybně

1. Proč ten sta - rý téj mla - děj ne - vě - ří, za - lé - há jí

dy - cky o - de dve - ří, za - lé - há jí dy - cky o - de dve - ří.

1. Proč ten starý téj mladěj nevěří,
|: zaléhá jí dycky ode dveří. :|
2. Otevři si, milá, okénečko
|: a potěš to svoje srdénečko. :|
3. A jak milá okno otevřela,
|: hned přes devět plotů přeletěla. :|
4. Devátý byl velice trnový,
|: ležal pod ním její roztomilý. :|
5. Tak sa spolem dlúho milovali,
|: až kohúté nad ránem lítali. :|

57. Dyž sem slúžil na téj fáře

Ludkovice

Mírně

1. Dyž sem slú - žil na téj fá - ře, kle - cá - val sem u o - ltá - ře,

skrú - še - no sem sa mo - dlí - val a sva - té - ho Ia - na sem pro - sí - val.

1. |: Dyž sem slúžil na téj fáře,
klekával sem u oltáře, :|
skrúšeno sem sa modlíval
a svatého Jana sem prosíval.
2. |: Svatý Jane, já ta prosím,
já to děvča dostat mosím, :|
dyby mně zbraňoval celý svět,
já přec to děvčátko mosím mět.

58. Pozlovské panenky pěkné sú

Pozlovice

Hybně

1. Po - zlo - vské pa - nen - ky pě - kné sú, e - nom to jich

špa - tí, e - nom to jich špa - tí, ve - li - ce py - šné sú.

1. |: Pozlovské panenky pěkné sú, :|
|: enom to jich špatí,
enom to jich špatí,
velice pyšné sú. :|
2. |: Aj, ale ta jedna najvíce, :|
|: pretože miluje,
protože miluje
tři štyry mládence. :|
3. |: A já sem k ní přišel jedenkrát :|
|: a já sem ju zastál
a já sem ju zastál
s jiným stát, s jiným stát. :|
4. |: Jak oni sa spolu lúbali, :|
|: mojím modrým očkám,
mojím modrým očkám
na zdúry dělali. :|
5. |: A já obráť sa k muzice, :|
|: že budu zdurovat,
že budu zdurovat
frajírce, frajírce. :|
6. |: Muziganti, hrajte, břinkajte, :|
|: mojí frajíreče,
mojí frajíreče
na zdúry dělajte. :|
7. |: Muziga mně hrála, břinkala, :|
|: moja frajírečka,
moja frajírečka
pod okny plakala. :|
8. |: Neplač, nenaříkaj velice, :|
|: šak si milovala,
šak si milovala
tři štyry mládence. :|
9. |: Neplač, nenaříkaj, má milá, :|
|: a šaks ty lúbala,
a šaks ty lúbala
jiného frajíra. :|

59. V pondělí na jarmak půjdu

Biskupice

1. V pon - dě - lí na ja - rmak pů - jdu, ho - ja - sa, hej, v ú - te - rý
e - šče tam bu - du, ho - ja - sa, hej, ve stře - du
z ja - rme - ku a ve čtvr - tek z pá - le - ni - ce do šen - ku.

1. V pondělí na jarmak půjdu, hojasa, hej,
v úterý ešče tam budu, hojasa, hej,
ve středu z jarmeku
a ve čtvrtek z pálenice do šenku.
2. A v pátek, Andulka moja, hojasa, hej,
pujdeme na fáru oba, hojasa, hej,
v sobotu ručku dáš
a v nedělu pojedeme na sobáš.
3. Třikrát sem panáčka prosil, hojasa, hej,
klobúček pod pažú nosil, hojasa, hej,
aby mně odpustil,
čeho sem sa téjto noci dopustil.
4. Panáček odpustit nechce, hojasa, hej,
že sem já ošidil děvče, hojasa, hej,
odpuste, panáčku,
šak ste také milovali Hanáčku.
5. Hanáčka je hodné děvče, hojasa, hej,
enomže ju žádný nesce, hojasa, hej,
má krátké sukničky,
na střevíčkách vyšmatlané kramflíčky.

60. K Pozlovicom je chodníček

Pozlovice

Mírně

1. K Po - zlo - vi - com je cho - dní - ček, po něm sa
to - cí, má če - rné o - či, šo - ha - jí - ček.

<p>1. : K Pozlovicom
je chodníček, :
 : po něm sa točí,
má černé oči,
šohajíček. : </p> <p>2. : Má na hlavě
s pérem klobúk, :
 : nemožu na tě,
mé zlaté dítě,
zapomenút. : </p> <p>3. : Zapomenu,
ale těžko, :
 : kam sa obrátím,
kam sa podívám,
všady teskno. : </p> <p>4. : Všady teskno,
na vše strany, :
 : mám být zbavený,
mám být zbavený
potěšení. : </p> <p>5. : Co, má milá,
cos dělala, :
 : žes před oltářem,
před živým Bohem,
přísahala. : </p> | <p>6. : Nechtěla sem,
mosela sem :
 : před oltář kleknút,
ručenky sepnút,
plakala sem. : </p> <p>7. : Včeras byla
maměňčina :
 : a dneskaj už si
a dneskaj už si
nová žena. : </p> <p>8. : Včeras byla
tatíčkova :
 : a dneskaj už si
a dneskaj už si
Janíčkova. : </p> <p>9. : Včeras měla
z růží věnec :
 : a dneskaj už máš
a dneskaj už máš
z pentlí čepec. : </p> <p>10. : Včeras byla
jako kvítek :
 : a dneska už si
a dneska už si
matka dítek. : </p> |
|--|--|

61. Počúvaj, počúvaj

Podkopná Lhota

1. Po - čú - vaj, po - čú - vaj, co to v ze - mi hu - čí,
či to zvo - ny zvo - ňá, le - bo ja - vor pu - čí.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has four measures with lyrics: '1. Po - čú - vaj, po - čú - vaj, co to v ze - mi hu - čí,'. The second staff has four measures with lyrics: 'či to zvo - ny zvo - ňá, le - bo ja - vor pu - čí.' There are triplets in the second staff.

1. Počúvaj, počúvaj,
co to v zemi hučí,
|: či to zvony zvoňá,
lebo javor pučí. :|

2. Zvony to nezvoňá,
javor to nepučí,
|: to sa má najmilejší
se svým milým lúčí. :|

3. Lúčí on sa, lúčí,
ruku jí podává,
|: pod naším okénkem
dobrú noc jí dává. :|

62. Hořela linda, hořela

Pohořelice

1. Ho - ře - la lin - da, ho - ře - la, ho - ře - la lin - da, ho - ře - la,
pod ňú má mi - lá se - dě - la, pod ňú má mi - lá se - dě - la.

The musical notation is in F major (two flats) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has four measures with lyrics: '1. Ho - ře - la lin - da, ho - ře - la, ho - ře - la lin - da, ho - ře - la,'. The second staff has four measures with lyrics: 'pod ňú má mi - lá se - dě - la, pod ňú má mi - lá se - dě - la.' There are triplets in the second staff. A tempo marking '♩=76' is present at the beginning.

1. Hořela linda, hořela,
hořela linda, hořela,
pod ňú má milá seděla,
pod ňú má milá seděla.

2. Iskřičky na ňu padaly,
iskřičky na ňu padaly,
všeci mládenci plakali,
všeci mládenci plakali.

3. Proč vy, mládenci, plačete,
proč vy, mládenci, plačete,
dyť nejsou sama ve světě,
dyť nejsou sama ve světě.

4. Dyť nejsou sama jediná,
dyť nejsou sama jediná,
je děvčat plná dědina,
je děvčat plná dědina.

63. Měla sem galána

Loučka

1. Mě - la sem ga - lá - na, mě - la sem ho rá - da,
vle - zl mně do pu - tně, ze - žra - la ho krá - va.

1. Měla sem galána,
měla sem ho ráda,
vlezl mně do putně,
zežrala ho kráva.
2. Lúbí sa ně, lúbí,
šuhaj bělohubý,
ale sa ně utře
u samunkej huby.
3. Měla sem galánů
jak na trnce květů
a včil mám jednoho,
nehodí sa k světu.
4. Nehodí sa k světu
ani dobrým ludom,
já ho mosím prodat
holešovským židom.
5. Přijď, židáku, zrána,
prodám ti galána,
za štyry grejcary
budu ešče ráda.

64. Byli naši, byli, už sa pominuli

Jestřabí

1. By - li na - ši, by - li, už sa po - mi - nu - li, aj my sa po - mi - nem po ma - lin - kej chv í - li.

1. Byli naši, byli,
už sa pominuli,
aj my sa pominem
po malinkej chvíli.
2. Bylo nás jedenáct,
nezhynul žádný z nás,
a to všechno proto,
že byl Pán Bůh při nás.

65. Nešla bych za něho

Křekov

1. Ne - šla bych za ně - ho, za vdo - vca sta - ré - ho,
vždy - cky bych pla - ka - la, po - hlé - dňa na ně - ho.

1. Nešla bych za něho, za vdovca starého,
vždycky bych plakala, pohlédňa na něho.
2. Ty jeho fúsiska radovaly by sa,
moje oči černé naplakaly by sa.
3. Neplač, milá, neplač, nekaz sobě oči,
mělas plakat tehdy, když sem chodil v noci.

Když chtěli na svatbě naplašit starého vdovce, dodali:

4. A to staré vdovčisko leží jak kráva,
ani se mne neptá, mam-i já ho ráda.

66. To sehradské pole se lhotským spojené

Horní Lhota

Mírně

1. To se-hra-dské po - le se lho-ťským spo - je - né, ro-zpu-stil sy - ne - ček

šty - ry ko-ně vra - né, ro-zpu-stil sy-ne-ček šty - ry ko-ně vra - né.

1. To sehradské pole
se lhotským spojené,
rozpustil syneček
štyry koně vrané,
rozpustil syneček
štyry koně vrané.

2. Rozpustil, rozpustil,
nemože je chytnút,
od tebe, má milá,
nemožu odvyknút,
od tebe, má milá,
nemožu odvyknút.

3. Dobře je přivykat,
ale zle odvykat,
lepší je srdénko
na zámek zamykat,
lepší je srdénko
na zámek zamykat.

67. V tej naší zahrádce pěkný ptáček skáče

Křekov

1. V tej na - ší za - hrá - dce pě - kný ptá - ček ská - če,

kle - ká - ní zvo - ni - já, li - dé se mo - dli - já, mo - ja mi - lá plá - če.

1. |: V tej naší zahrádce
pěkný ptáček skáče, :|
klekání zvonijá,
lidé se modlijá,
moja milá pláče.

2. |: Neplač, milá, nežel,
že sem s tebú ležel, :|
ležel sem na seně,
sama přišlas ke mně,
ani sem nevěděl.

3. |: Věděls, dobře věděl,
že tys se mnú ležel, :|
položils ručičku
na moji hubičku,
na mé líčko bleděl.

68. Šlo děvčátko na jahody

Šanov

1. Šlo dě - včá - tko na ja - ho - dy, ža - lo - stně na - ří - ká
a sy - ne - ček po zda - le - ku na ňu po - vo - lá - vá.

1. Šlo děvčátko na jahody,
žalostně naříká
a syneček po zdaleku
na ňu povolává.
2. Ach, neplač ty, nenaříkej,
šak ty budeš moja,
všeci lidé povídají,
že nám to Pán Bůh dá.
3. Dyž jsem já šel přes ty hory,
přes ten háj zelený,
našel jsem tam švarné děvča
pod stromem zeleným.
4. Vstávej hore, falešnico,
falešné srdce máš,
včera jsme sa zhovárali,
dneska ně nepoznáš.
5. Včera jsme sa zhovárali
pod stromem zeleným
a dneska mňa už nepoznáš
pod okenkem tvojším.

69. Na bánovských lúkách, našel jsem tam dukát

Spytihněv

Rychle

1. Na bá - no - vských lú - kách na - šel jsem tam du - kát, na bá - no - vských
lú - kách na - šel jsem tam du - kát, kdo mně ho pro - mě - ní, mi - lej do - ma
né - ni, kdo mně ho pro - mě - ní, mi - lej do - ma né - ni.

1. Na bánovských lúkách, našel jsem tam dukát,
na bánovských lúkách, našel jsem tam dukát,
kdo mně ho promění, milej doma néni,
kdo mně ho promění, milej doma néni.
2. Pujdem do hospody, kde Cigáni hrajú,
pujdem do hospody, kde Cigáni hrajú,
ti mně ho proměňá, ti peníze mají,
ti mně ho proměňá, ti peníze mají.
3. A jak ho proměňá, hodím do cimbála,
a jak ho proměňá, hodím do cimbála,
bude hrát muzika do bílého rána,
bude hrát muzika do bílého rána.
4. Do bílého rána, až denica vyšla,
do bílého rána, až denica vyšla,
sama si mamička, sama pro mě přišla,
sama si mamička, sama pro mě přišla.
5. Pod', synečku, domu, zanechaj Cigánů,
pod', synečku, domu, zanechaj Cigánů,
Cigáni ať hrajú, roboty nemajú,
Cigáni ať hrajú, roboty nemajú.
6. A ty máš oračku, kopačku, hrabačku,
a ty máš oračku, kopačku, hrabačku,
nemožeš milovat černookú Kačku,
nemožeš milovat černookú Kačku.
7. Oračku, kopačku, tu mňa nedávajte,
oračku, kopačku, tu mňa nedávajte,
černooké děvče milovat mňa dajte,
černooké děvče milovat mňa dajte.

varianta 3. sloky

Keď ho neproměním, dám ho do cimbála,
keď ho neproměním, dám ho do cimbála,
hrajte mně, muziky, do bílého rána,
hrajte mně, muziky, do bílého rána.

varianta 7. sloky

Oračku, kopačku, tu mňa nedávajte,
oračku, kopačku, tu mňa nedávajte,
slúbil sem si dívča, ženit sa mňa dajte,
slúbil sem si dívča, ženit sa mňa dajte.

70. Oj, bože, rozbože, to je konopí

Lhotsko

1. Oj, bo - že, ro - zbo - že, to je ko - no - pí,
ten Jan - dá - šků grunt je pře - ca ve - li - ký.

1. Oj, bože, rozbože, to je konopí,
ten Jandášků grunt je přeca veliký.
2. Naseli konopí po půl měřici,
budú z nich brzy sedláci velicí.
3. Haňa bude s nima chodit do Zlína,
to jí bude příti její rodina.
4. Vezne ze dva vosky, pět funtů putru,
jak to všechno prodá, koupí si cukru.
5. K temu eště kúpí kafé, cigóru,
bude z toho míti velkú honóru.
6. A Janíček tomu všemu zbraňuje,
že on v zimě kafé nepotřebuje.
7. Ráno možeš vařit zemáky s máčků,
o poledni možeš napéct pagáčků.

71. Vyletěla holubinka z bílého stáda

Napajedla

1. Vy - le - tě - la ho - lu - bin - ka z bí - lé - ho stá - da, na - ša dí - vka dy - cky pla - če, že se ne - vdá - vá.

1. Vyletěla holubinka z bílého stáda,
naša dívka dycky plače, že se nevdává.
2. A já plaču a naříkám dávnej příhody,
měla sem vínek zelený, spadnul do vody.
3. Neplač, neplač, galanečko, nenaříkaj oň,
vychoval sem dvě labutě, poplynú ti proň.
4. Jedna praví, nepoplynu, neumím plynút,
druhá praví, já poplynu, bych měla zhnút.
5. Labuť plyne, vínek tone až na samé dno,
těžko je jí ho dosáhat, dyž je neskoro.

72. Dybych já měl, co má bača

Lipina

1. Dy - bych já měl, co má ba - ča, ne - cho - dil bych ze sa - la - ša,

hej, lu - či - na ze - le - ná, ba - ča pě - knú že - nu má.

1. Dybych já měl, co má bača,
nechodil bych ze salaša,
hej, lučina zelená,
bača pěknú ženu má.

2. Bači hezkú ženu mají,
ve dne v noci s nů lehají,
hej, lučina zelená,
bača pěknú ženu má.

3. Náš tata má hezkú ženu,
takovou ja nedostanu,
hej, lučina zelená,
bača pěknú ženu má.

73. Neščasná grinolina

Pradlisko

Mírně

1. Ne - šča - sná gri - no - li - na, a tá mňa o - ši - di - la, na - vr - chu je

bí - lá, do - le sa - má špi - na, ne - šča - sná gri - no - li - na.

1. Neščasná grinolina,
a tá mňa ošidila,
navrchu je bílá,
dole samá špina,
neščasná grinolina.

74. Mezi dvuma vršky veliká dolina

Lipová

Zvolna

1. Me - zi dvou - ma vr - šky ve - li - ká do - li - na,
při - šla mně téj no - ci ža - lo - stná no - vi - na.

1. Mezi dvuma vršky veliká dolina,
přišla mně téj noci žalostná novina.
2. Novina, novina, co je za novinu,
že ty sis už našel frajírečku jinú.
3. Nenašel, nenašel, teprú hledat budu,
za frajířskou lásku pěkně ti děkuju.
4. Neděkuj, neděkuj, ešče ty přideš k nám,
v sobotu navečer pérko ti přichystám.
5. Nechystaj, má milá, pérka zeleného,
radši sobě hledaj frajíra jiného.
6. Mezi dveřma stála, slze jí kapaly,
na ten kameň mramor dírky probíjaly.
7. Vezmi, milá, šátek, utři svoje líčka,
nebudeš ty vícej moja frajírečka.

75. Gořalenka, teta má

Loučka

1. varianta

1. Go - řa - len - ka, te - ta má, dy - cky se mnú str - ká - vá, je - i bla - to, ma - že sa to,
je - i su - cho, prá - ší sa to, go - řa - len - ka, te - ta má, dy - cky se mnú str - ká - vá.

2. varianta

1. Go - řa - len - ka, te - ta má, dy - cky se mnú str - ká - vá, je - i bla - to, ma - že sa to,
je - i su - cho, prá - ší sa to, go - řa - len - ka, te - ta má, dy - cky se mnú str - ká - vá.

1. Gořalenka, teta má,
dycky se mnú strkává,
je-i blato, maže sa to,
je-i sucho, práší sa to,
gořalenka, teta má,
dycky se mnú strkává.
2. Gořalenka, teta má,
dycky se mnú strkává,
včera byla ve sklenici
a dneska je v méj čepici,
gořalenka, teta má,
dycky se mnú strkává.

76. Vyletěl pták hore pod oblaky

Nedašova Lhota

6., 10. sloka

1. Vy - le - těl pták ho - re pod o - bla - ky, měl on pe - ří
na - de vše - cky ptá - ky, na - de vše - cko to stvo - ře - ní.

1. Vyletěl pták hore pod oblaky, měl on peří nade všechny ptáky, nade všechno to stvoření.
2. Přiletěl on k milěj pod okénko, spíš, či nespíš, sivá holuběnko, či ňa věrně nemiluješ.
3. A já nespím, já ťa dobře čuju, ale já ťa věrně nemiluju, já mám ve vojně milého.
4. Tak sa oni spolu zhovárali, až sa oba po řeči poznali, oba hořce zaplakali.
5. Vítej, milý, z dalekéj krajiny, a rozprávjaj zlé, dobré noviny, jak sa ti na vojně dílo.
6. Mně sa dílo, má milá céřečko, to moje srdečko, porúbané všechno, dorúbané, dosekané.
7. A já půjdu do téj apatéky, přinesu ti bůhvíjaké léky, bůhvíjaké zelinečky.
8. A co je mňa po těch zelinečkách, dyž já umřu na tvójich ručičkách, ej, na tvójich ručinečkách.
9. Než di, milá, k panu farářovi, aby kázal svému hrobařovi, aby kopal hrobek nový.
10. Na tom hrobku kameň mramorový, aby milá věděla, že tam milý leží, porúbaný, posekaný.

77. V Ludkovicích je pěkný dům

Ludkovice

Hybně

1. V Lu - dko - vi - cích je pě - kný dům, v Lu - dko - vi - cích je pě - kný dům,
tam je dě - včá - tko, Bo - že můj, tam je dě - včá - tko, Bo - že můj.

1. V Ludkovicích je pěkný dům,
v Ludkovicích je pěkný dům,
tam je děvčátko, Bože můj,
tam je děvčátko, Bože můj.
2. Naši mně tam chodit nedajú,
naši mně tam chodit nedajú,
že oni cěrky neznajú,
že oni cěrky neznajú.
3. Ej, ale já ju dobře znám,
ej, ale já ju dobře znám,
protože za ňú chodívám,
protože za ňú chodívám.

78. Růžičko červená, proč sa nerozvíjáš

Lhotsko

1. Rů - ži - čko če - rve - ná, proč sa ne - ro - zví - jáš, pro te - be, sy - ne - čku,
že k nám ne - cho - dí - váš, pro te - be, sy - ne - čku, že k nám ne - cho - dí - váš.

1. Růžičko červená,
proč sa nerozvíjáš,
|: pro tebe, synečku,
že k nám nechodíváš. |:
2. Dybych k vám chodíval,
věru bys plakala,
|: červeným šátečkem
očka utírala. :|
3. Proč bych plakávala,
dyž ňa nic nebolí,
|: sme sa milovali
jako dva holubi. :|

79. Dobře bylo v uherskej krajině

Zlín

Živě

1. Do - bře by - lo v u - he - rskej kra - ji - ně, když pře - bý - val cí - sař při Bu - dí -
repetice jen v 1. sl.
ně, jak se cí - sař o - de - bral z Bu - dí - na za - pla - ka - la u - he - rská kra - ji - na.
do Ví - dňa,

1. Dobře bylo v uherskej krajině,
když přebýval císař při Budíně,
jak se císař odebral z Budína do Vídna,
zaplakala uherská krajina.
2. Neplač o mě, potěšení moje,
už mi šijú v Brně šaty nové,
šaty nové a kamašle černé,
neplač o mě, potěšení věrné.
3. Jak já nemám zarmúcená plakat,
dyž já vidím koně blato šlapat,
a to blato v městě Holomúci,
kde se execirujú vojáci.
4. Nasadil sem střešénečku v humně,
dá-li Pán Bůh, že ona se ujme,
a jak začne střešénečka rodit,
teprv začnu za mú milú chodit.
5. Přišel jsem k ní, na lavici spala,
budil jsem ju, aby hore stala,
líbal jsem ju na obě dvě líčka,
vstávej hore, sivá holubička.

80. Jedna hodina z půlnoci bila

Luhačovice

The image shows a musical score for the song 'Jedna hodina z půlnoci bila'. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first staff ends with a double bar line and repeat signs. The second staff begins with a first ending bracket (1.) and a second ending bracket (2.), both leading to a final double bar line.

1. Je - dna ho - di - na z pů - lno - ci bi - la, dyž ňa má
mi - lá, dyž ňa má mi - lá vy - pro - vo - di - la, la.

1. |: Jedna hodina
z půlnoci bila, :|
dyž ňa má milá,
dyž ňa má milá
vyprovodila.
2. |: Vyprovodila
až do hájička, :|
tam sme slyšeli,
tam sme slyšeli
zpívat slavíčka.
3. |: Slavíček zpívá,
až sa rozlívá, :|
že moja milá,
že moja milá
není poctivá.
4. |: Ty si, Janíčku,
ty si tom vinen, :|
tys ňa napájal,
tys ňa napájal
červeným vínem.
5. |: Červeným vínem,
sladkú pálenkú, :|
já sem mohla byt,
já sem mohla byt
dodnes panenkú.
6. |: Ty si, má milá,
ty si vinější, :|
tys ňa volala,
tys ňa volala
do síně vaší.
7. |: Ne tak do síně,
jak do kuchyně, :|
tams ně dávala,
tams ně dávala
slova uprímnné.
8. |: Ne tak do síně,
jak do světničky, :|
tams ně dávala,
tams ně dávala
sladké hubičky.

81. Už ty koně zajali

Pradlisko

Mírně

1. Už ty ko - ně za - ja - li, už ty ko - ně za - ja - li, ej, mi -
lé - ho zvá - za - li, ej, mi - lé - ho zvá - za - li.

1. Už ty koně zajali,
už ty koně zajali,
ej, milého zvázáli,
ej, milého zvázáli.
2. Vedú koně na Vsetín,
vedú koně na Vsetín,
ej, milého pod Trenčín,
ej, milého pod Trenčín.
3. Řekněte tam mateři,
řekněte tam mateři,
nech nečeká k večeři,
nech nečeká k večeři.
4. Ani zítra k obědu,
ani zítra k obědu,
šandáře mňa povedú,
šandáře mňa povedú.
5. Nevěste mňa na duby,
nevěste mňa na duby,
zedli by mňa holubi,
zedli by mňa holubi.
6. Pověste mňa na jedlu,
pověste mňa na jedlu,
kde milá chodí pro vodu,
milá chodí pro vodu.
7. Milá vody nabere,
milá vody nabere
a holúbky zažene
a holúbky zažene.
8. Kša, holúbky, z nožiček,
kša, holúbky, z nožiček,
co šlapaly k nám chodníček,
šlapaly k nám chodníček.
9. Kša, holúbky, z ručiček,
kša, holúbky, z ručiček,
co nosily k nám perníček,
nosily k nám perníček.
10. Kša, holúbky, z huběnky,
kša, holúbky, z huběnky,
co mně dávala huběnky,
mně dávala huběnky.

82. Ja, co je to za masára s tú tupú ocelí

Luhačovice

1. Ja, co je to za ma-sá-ra s tú tu-pú o-ce-lí, ja, co je to za ma-sá-ra

s tú tu-pú o-ce-lí, keď pí-chne, ne-bo-lí, keď vy-tá-hne,

za-ho-jí, ja, co je to za ma-sá-ra s tú tu-pú o-ce-lí.

1. Ja, co je to za masára s tú tupú ocelí,
ja, co je to za masára s tú tupú ocelí,
keď píchne, nebolí,
keď vytáhne, zahojí,
ja, co je to za masára s tú tupú ocelí.

2. Ja, co je to za masára s tú tupú ocelí
a on si ju zabrusuje na tvrdém kameni,
keď píchne, nebolí,
keď vytáhne, zahojí,
ja, co je to za masára s tú tupú ocelí.

83. Na hoře Táboře

Lukov

1. Na ho-ře Tá-bo-ře zde-chl tam kůň, při-bě-hli tam še-vci, vza-li ho půl,

při-bě-hla še-vco-vá, vza-la o-cas, že ho dá do ze-lí na dlou-hý čas.

1. Na hoře Táboře zdechl tam kůň,
přiběhli tam ševci, vzali ho půl,
přiběhla ševcová, vzala ocas,
že ho dá do zelí na dlouhý čas.

84. Ten mosteček, co sem chodil k méj milěj

Polichno

1. Ten mo-ste-ček, co sem cho-dil k méj mi - léj, ten mo-ste-ček, ten je ce - lý

zbo - ře - něj. Mo - ste - ček je zbo - ře - ný, mo - stni - ce ro -

ze - bra - ný, bý - va - las mou ne - jmi - le - jší, už ne - ní.

<p>1. Ten mosteček, co sem chodil k méj milěj,
ten mosteček, ten je celý zbořeněj.
Mosteček je zbořený,
mostnice rozebraný,
bývalas mou nejmilejší, už není.</p> | <p>2. Dajme my si, kamaradi, sólo hrát,
než nás začnú doma ženy rychtovať.
Jak se jednu oženíš,
nastane ti soužení,
přestane ti do hospody chodění.</p> |
|--|---|

85. Znáám já lúčku na pěknej dolině

Lukov

1. Znáám já lú - čku na pě - knej do - li - ně,

na ní trá - va ja - te - lin - ka ni - kdy ne - vy - hy - ne.

<p>1. : Znáám já lúčku na pěknej dolině, :
 : na ní tráva jatelinka nikdy nevyhyne. : </p> | <p>2. : A tá tráva jatelinka hustá, :
 : když ju švarný šohaj kosí, jenom mu to šustá. : </p> |
|--|---|

86. Ta Kladná je pěkné město

Kladná

Zvolna

1. Ta Kla-dná je pě - kné mě - sto, přes ňu cho-dní - ček,

dyž sem já k vám cho - dí - vá - val, sví - til mě - sí - ček.

1. |: Ta Kladná je pěkné město,
přes ňu chodníček, :|
|: dyž sem já k vám chodíval,
svítil měsíček. :|
2. |: Sviť, měsíčku, polehúčku,
až na ten náš dvůr, :|
|: všeci lidé povídají,
že nebude můj. :|
3. |: Sedí milá za stolečkem
jako ružička, :|
|: ona sobě rozvažuje
svého vínečka. :|
4. |: Můj vínečku z rozmarýnu,
pěkný zelený, :|
|: já mám za tebe dostati
šátek červený. :|
5. |: Ty máš dostat červený šátek,
já modrý kabát, :|
|: z tebe bude hodná žena
a ze mňa voják. :|

87. Pásla Marina páva

Žilín

Mírně

1. Pá - sla Ma - ri - na pá - va na Ve - li - kěj sa - ma, při - šel
tam k ní ča - đa če - rno - o - ký, po - jed', Ma - ri - no, s na - ma.

1. Pásla Marina páva
na Velikěj* sama,
přišel tam k ní čaďa černoooký,
pojed', Marino, s nama.
2. Dybych já s vama jela,
de bych já páva děla?
Pusti páva dolu do močára
a sedni do kočára.
3. Marina šaty pere,
čaďa chodí po dvoře,
uderil čaďa čepkú na stoličku,
k Marině sa bere.
4. Marina mu hovoří,
že poví mateři.
Nepovídaj, děvča černoooké,
já su čaďa takový.
5. Dyž si čaďa takový,
žeň na rybník voly,
nemiluj ty děvča černoooké,
opatruj své voly.

* *název místní pastviny*

88. Prší, prší, len sa leje

Lukov

1. Pr - ší, pr - ší, len sa le - je, a my do - mů ne - pů - jde - me,
ne - pů - jdem, ne - pů - jdem, až se tro - chu na - pi - jem.

1. Prší, prší, len sa leje,
a my domů nepůjdeme,
nepůjdem, nepůjdem,
až se trochu napijem.
2. Co by tomu žena řekla,
dyby ze mě voda tekla,
nepůjdem, nepůjdem,
až se trochu napijem.
3. Až se hodně napijeme,
hospodskému nalijeme,
nepůjdem, nepůjdem,
až se trochu napijem.
4. Nejde to, nejde to,
až to půjde, chytne to,
nepůjdem, nepůjdem,
až se trochu napijem.

89. Ej, kdybys ty byl přišel

Nedašov

1. Ej, kdy - bys ty byl při - šel, dřív než mě - síc vy - šel, _____
by - la bych ti da - la, ho - ja - ja, co sem ve - če - řa - la, du - ša má.

1. |: Ej, kdybys ty byl přišel,
dřív než měsíc vyšel, :|
byla bych ti dala, hojaja,
co sem večeřala, duša má.
2. |: Ej, já sem večeřala
kyslú polivečku, :|
byla bych ti dala, hojaja,
švarný šohajíčku, duša má.

90. Lukovečský mostek prohýbá se

Lukoveček

Mírně

1. Lu - ko - ve - čský mo - stek pro - hý - bá se, pod ním je vo - děn - ka, ro - zlí - vá se,
v té vo - děn - ce — jsou ry - bi - čky, žá - dný je ne - chy - tá, jsou ma - li - čký.

1. Lukovečský mostek prohýbá se,
pod ním je voděnka, rozlívá se,
v té voděnce jsou rybičky,
žádný je nechytá, jsou maličký.

2. Přes ten Lukoveček teče voda,
napij se, má milá, jak je dobrá.
Já jsem se jí napila dost,
děkuji ti, milý, za upřímnost.

3. Můžeš mi, má milá, poděkovat,
že jsem tě naučil děti chovat,
děti chovat, kaši vařit,
že jsem tě naučil hospodařit.

91. Ej, už sú volky, už sú přeč

Popov

1. Ej, už sú vo - lky, už sú přeč, ej, ne - da - le - ko Bá - no - vec, už sú blíž
Ko - má - rna, mi - lá jich do - há - ňá, už sú blíž Ko - má - rna, mi - lá jich do - há - ňá.

1. Ej, už sú volky, už sú přeč,
ej, nedaleko Bánovec,
|: už sú blíž Komárna,
milá jich doháňá. :|

2. Moja milá štyry noci nespala,
moje sivé volky hledala,
|: v uherskéj krajině
po horách chodila. :|

92. Ach, synečku, k nám nechod'

Lutonina

$\text{♩} = 126$

1. Ach, sy - ne - čku, k nám ne - chod', já sa ne - chcu vdá - vat,
a já ne - bu - du to - bě po - sté - len - ku stlá - vat.

1. Ach, synečku, k nám nechod',
já sa nechcu vdávat,
a já nebudu tobě
postélenku stlávat.
2. Ten věneček zelený,
ten já ráda nosím,
ašak já ho ledakom
darovat nemosím.
3. A tú svoju poctivosť,
aj, tú já ráda mám,
který pije, verbuje,
tomu já ju nedám.
4. Kerý pije, verbuje,
hraje také karty,
teho ráda nevidím
ani jeho paty.
5. Ten, co všecko propije
a prohraje v karty,
kabát má potrhaný,
gatě samé laty.
6. Enom sa vy, panenky,
vyhýbajte zlého,
enom vy si neberte
chlapa opilého.

93. Má galánko starodávná

Řetechov

Mírně

1. Má ga - lán - ko sta - ro - dá - vná, má ga - lán - ko sta - ro - dá - vná, oj, pro te -
be mňa ne - chce žá - dná, oj, pro te - be mňa ne - chce žá - dná.

1. Má galánko starodávná,
má galánko starodávná,
oj, pro tebe mňa nechce žádná,
oj, pro tebe mňa nechce žádná.
2. Pro tebe mňa nemiluje,
pro tebe mňa nemiluje,
oj, na jinú mně ukazuje,
oj, na jinú mně ukazuje.

94. Teče voda, teče, dolu od Poteče

Valašské Klobouky

1. Te - če vo - da, te - če, do - lu od Po - te - če,

ta na - ša ho - spo - dyň do - bré vdo - lky pe - če.

1. Teče voda, teče,
dolu od Poteče,
ta naša hospodyň
dobré vdolky peče.
2. Ta naša hospodyň
červené jablíško,
ona se prochodí
po dvoře lehúčko.
3. Po dvoře lehúčko,
kačeny poháňá,
ona sa radila,
kerú by zabila.
4. Chytila v kuchyni
železnú lopatu,
zabila kačenu,
tu pěknú, strakatú.
5. A ten náš mladý pán
červené papučky,
chodil za děvčaty,
ešče byl malúčký.
6. Hospodář, hospodář,
veselé žnice máš,
a to všecko proto,
že jich dobře chováš.

95. Loni sem sa chtěla vdat

Chrastěšov

$\text{♩} = 92$

1. Lo - ni sem sa chtě - la vdat, ne - chtě - li mně na - ši dat,

že su e - ště tu - ze mla - dá, že ne - u - mím s chla - pci spat.

1. Loni sem sa chtěla vdat,
nechtěli mně naši dat,
že su eště tuze mladá,
že neumím s chlapci spat.
2. Letos by mě vdávali,
zas mě chlapci nechtěli,
že su stará, ubrblaná,
co by se mnú dělali.

96. Moja žena zlá, neráda mňa má

Lutonina

$\text{♩} = 112$

1. Mo - ja že - na zlá, ne - rá - da mňa má, o - na mňa furt vy - ka - zu - je
a ce - stu mně u - ka - zu - je, běž do Pr - lo - va, běž do Pr - lo - va.

1. Moja žena zlá,
neráda mňa má,
ona mňa furt vykazuje
a cestu mně ukazuje,
běž do Prlova,
běž do Prlova.
2. Já to dobře vím,
že zle pochodím,
moja žena nezná špásu,
šak sa já až celý třasu,
brzo vyletím,
brzo vyletím.
3. Co ty si myslíš,
v hospodě sedíš
a mňa necháš samu spávat,
chceš mňa pořád zanedbávat,
ty včil okusíš,
ty včil okusíš.
4. A ty muži můj,
hned' se vystěhuj,
na salaš běž pásat ovce,
nech si ťa má, už jak kdo chce,
tam sa vytrucuj,
tam sa vytrucuj.

97. Ty ubelské panenky, to sú také cigánky

Ublo

1. Ty u - be - lské pa - nen - ky, to sú ta - ké ci - gán - ky,

ká - za - ly ně ve - čer přít, ne - chtě - ly ně o - te - vřít,

ho - ja - ja, ho - ja - ja, ne - chtě - ly ně o - te - vřít.

1. Ty ubelské panenky,
to sú také cigánky,
kázaly ně večer přít,*
nechtěly ně otevřít,
hojaja, hojaja,
nechtěly ně otevřít.

2. Do hory mňa poslali,
pantoka mi nedali,
to je hlúpá obyčaj,
pantoka si vypoščaj,
hojaja, hojaja,
pantoka si vypoščaj.

* přijít

98. Za hory, horečky

Ublo

1. Za ho - ry, ho - re - čky, za - šly ně o - ve - čky,

běž ně, mi - lá, pro ně, mňa bo - lá no - žičky.

1. Za hory, horečky,
zašly ně ovečky,
běž ně, milá, pro ně,
mňa bolá nožičky.

99. Znáám já jeden háječek

Tichov

1. Znáám já je-den há-je-ček, v tom há-je-čku do-me-ček, v tom há-je-čku do-me-ček.

1. Znáám já jeden háječek,
: v tom háječku domeček. :	5. Sokolíčku, milý brat,
: proč tak vesele zpíváš. :
2. V tom domečku děvečka
: chovala sokolíčka. :	6. Již je sedmá neděla,
: co tvá milá zemřela. :
3. Chovala ho sedm let,
: až na osmý letěl přeč. :	7. Jak sa schytnul, tak letěl,
: až na hřbitov zaletěl. :
4. A tak vesele zpíval,
: až se hájek rozlíhal. :	8. Sedl si tam na jej hrob,
: konča jejích bílých noh. :

100. Zkázala mně včera šafářova céra

Tlumačov

1. Zká - za - la mně vče - ra ša - fá - řo - va cé - ra ze dvo - re - čka, ze dvo - ra,

že mně dá šá - te - ček vy - ší - va - ný vše - cek do ko - le - čka, do - ko - la.

1. Zkázala mně včera šafářova céra
ze dvorečka, ze dvora,
že mně dá šáteček vyšívaný všecek
do kolečka, dokola. | 2. Neber si, synečku, ze dvora děvečku,
ze dvorečka, ze dvora,
ona má sukničky ušubraný všechny
dokolečka, dokola. |
|--|---|

101. Sloboděnka, sloboda

Nevšová

Mírně

1. Slo - bo - děn - ka, slo - bo - da, na cos ty mňa při - vé - dla, fa - le - šní
chla - pci mňa po - dvě - dli, mo - je če - rve - né lí - čka zble - dly.

1. Sloboděnka, sloboda,
na cos ty mňa přivedla,
falešní chlapci mňa podvédli,
moje červené líčka zbledly.
2. Ešče jednu sestru mám,
takovú jí radu dám,
aby sa mladá nevďávala,
falešným chlapcom vyhýbala.
3. A já na to nic nedbám,
já galána přeca mám,
jak by ho malěř vymaloval
a drakslěř pěkně vydraksloval.

102. A já su od Lidečka

Slopné

Mírně

1. A já su od Li - de - čka, ej, od Če - rto - věj ska - ly,
ach, Bo - že, ne - daj, ne - daj, ja, co by na mňa pa - dly.

1. A já su od Lidečka,
ej, od Čertovéj skaly,
ach, Bože, nedaj, nedaj,
ja, co by na mňa padly.

103. Zašubraná krávy dójí

Lutonina

$\text{♩} = 126$

1. Za - šu - bra - ná krá - vy dó - jí, ej, za - šu - bra - ná
krá - vy dó - jí, ma - lo - va - ná u ní stó - jí.

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The tempo is marked as quarter note = 126.

1. Zašubraná krávy dójí,
ej, zašubraná krávy dójí,
malovaná u ní stójí.
2. Zašubranú namlúvajú,
ej, zašubranú namlúvajú,
malovanú pomlúvajú.
3. Malovaná dlúho leží,
ej, malovaná dlúho leží,
zašubraná s krávú běží.
4. Zašubraná má galány,
ej, zašubraná má galány,
malovanú nechce žádný.
5. Ty frajerko malovaná,
ej, ty frajerko malovaná,
z tebe hospodyňka žádná.
6. Hospodyňka ani žena,
ej, hospodyňka ani žena,
máš ty líčka malovaná.

104. Ešče-li ťa, Janko

Polichno

Zdlouhavě

1. E - šče - li ťa, Jan - ko, e - šče - li ťa bo - lí,
co ťa po - rú - ba - li ka - ma - rá - di tvo - ji.

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The tempo is marked as 'Zdlouhavě' (ad libitum).

1. Ešče-li ťa, Janko, ešče-li ťa bolí,
co ťa porúbali kamarádi tvoji.
2. Bolí, miľá, bolí, co by neboleťo,
néni moje tělo javorové dřevo.
3. Javorové dřevo, lipové koření,
kde sa ně poděťo moje potěšení.

105. Hájíčku zelený, kdo ťa hájit bude

Napajedla

1. Há - jí-čku ze-le- ný, kdo ťa há - jit_bu-de, my-sli-vca za-bi-li, ha-jné-ho ne-bu - de.

1. Hájíčku zelený,
kdo ťa hájit bude,
myslivca zabili,
hajného nebude.

3. Hájíčku zelený,
kdo ťa hájit bude,
galanečko moja,
kdo k vám chodit bude.

2. Hájíčku zelený,
už sem ťa dohájl,
galanečko moja,
už sem k vám dochodil.

4. Ešče sú hájící,
co mja hájívali,
ešče sú pacholci,
co k nám chodívali.

5. Ešče sú hájící,
co mja hájit budú,
ešče sú pacholci,
co k nám chodit budú.

106. Ženo má, ženo má, přijde pro mě smrt'

Loučka

1. Že - no má, že - no má, při-jde pro mě smrt', do mě, do mě, do mě, do mě, do mě,

do mě, do mě, do mě, do mě, do mě, do mě - cha mě strč.

1. Ženo má, ženo má, přijde pro mě smrt',
do mě, do mě, do mě, do mě,
do mě, do mě, do mě, do mě, do mě, do mě,
do měcha mě strč.

2. A já měcha nemám, starú cíchu mám,
do ní, do ní, do ní,
do ní, do ní, do ní, do ní, do ní, do ní, do ní,
do ní tě schovám.

107. A Velehrad, Velehrad

Bylnice

1. A Ve - le - hrad, Ve - le - hrad, ve - le - hra - dské po - le, za - no - cúj, pře - no - cúj,
můj sy - ne - čku, u mě, za - no - cúj, pře - no - cúj, můj sy - ne - čku, u mě.

1. A Velehrad, Velehrad,
velehradské pole,
|: zanocúj, přenocúj,
můj synečku, u mě. :|
2. A já nepřenocuju,
já bych túze zaspál,
|: až výjde denička,
abych já hore stal. :|
3. A už denička vyšla,
staň, milunký, hore,
|: zaplať ně, synečku,
za zelený vínek. :|
4. A já tobě daruju
můj zlatý prstének,
|: snád' ti to bude dost
za zelený vínek. :|
5. Teho já ti neberu,
to je všecko málo,
|: dávno ty užíváš
mojí lásky darmo. :|
6. A já tobě daruju
krávu aj s telátkem,
|: snád' ti to bude dost'
s tím malým děťátkem. :|
7. A já ti to neberu,
to je všecko málo,
|: dávno ty užíváš
mojí lásky darmo. :|
8. A já tobě daruju
sám sebe samého,
|: snád' ti to bude dost'
do skonání mého. :|

108. Janku, Janku, zle gazduješ

Březůvky

1. Jan - ku, Jan - ku, zle ga-zdu - ješ, Jan - ku, Jan - ku, zle ga-zdu - ješ,
aj, ve dně v no - ci, aj, ve dně v no - ci, aj, ve dně v no - ci pi - vo pi - ješ.

1. Janku, Janku, zle gazduješ,
Janku, Janku, zle gazduješ,
aj, ve dně v noci,
aj, ve dně v noci,
aj, ve dně v noci pivo piješ.
2. Janku, Janku, šelmo gazda,
Janku, Janku, šelmo gazda,
aj, šenkýřova,
aj, šenkýřova,
aj, šenkýřova třetí brázda.
3. Nedaj, Bože, abych umřel,
nedaj, Bože, abych umřel,
aj, až zaplatím,
aj, až zaplatím,
aj, až zaplatím, co sem dlužen.
4. Šenkýřovi za aldamáš,
šenkýřovi za aldamáš,
aj, panáčkovi,
aj, panáčkovi,
aj, panáčkovi za Otčenáš.

109. Těžký je ten kameň mlýnský

Bylnice

1. Tě - žký je ten ka - meň mlýn - ský, _____ tě - žký je ten
ka - meň_ mlýn - ský, e - šče tě - žší stav man - že - lský.

1. Těžký je ten kameň mlýnský,
těžký je ten kameň mlýnský,
ešče těžší stav manželský.
2. Kameň běží po povale,
kameň běží po povale,
stav manželský po slobodě.
3. Kdes, Františko, krásu děla,
kdes, Františko, krásu děla,
šaks ju ješče včera měla.
4. Pod mostem sem šaty prala,
pod mostem sem šaty prala,
tam sem krásu zanechala.
5. Šak tam jiné také praly,
šak tam jiné také praly
a kráse tam nenechaly.

110. Už sa všeci oženili

Svatý Štěpán

1. Už sa vše - ci o - že - ni - li, já se ta - ky o - že - ním,
ve - zmu si já sta - rú ba - bu, co cho - dí - vá s ko - ře - ním.

1. Už sa všeci oženili, já se taky ožením,
vezmu si já starú babu, co chodívá s kořením.

111. Hý, koníčku, hý, můj vraný

Napajedla

1. Hý, ko-ní-čku, hý, můj vra-ný, hý, ko-ní-čku, hý, můj vra-ný, vy-nes ty mě ven z Mo-ra-vy.

1. Hý, koníčku, hý, můj vraný,
hý, koníčku, hý, můj vraný,
vynes ty mě ven z Moravy.
2. Dám ti ovsu mláceného,
dám ti ovsu mláceného
a senečka sečeného.
3. Teprův mně chceš ovsu dávat,
teprův mně chceš ovsu dávat,
když nemožu hore stávat.
4. Měls galánku o tři míle,
měls galánku o tři míle,
jezdívals k ní pořád na mně.
5. Dvě, tři míle na mně běžíš,
dvě, tři míle na mně běžíš,
div mě párú neudusíš.
6. Vyvedeš mě na trávníček,
vyvedeš mě na trávníček,
smekneš ze mne kantárýček.
7. Nech mě snijú straky, vrany,
nech mě snijú straky, vrany,
nebudeš mět žádné hany.

112. Na kašavském poli, dvě růže tam stojí

Držková

Široce

1. Na ka - ša - vském po - li, dvě rů - že tam sto - jí,
je - šče sem da - le - ko, už mi je - dna vó - ní, už mi je - dna vó - ní.

1. |: Na kašavském poli,
dvě růže tam stojí, :|
|: ješče sem daleko,
už mi jedna vóní. :|
2. |: Růžičko červená,
růžičko voňavá, :|
|: ty mně už zaváníš
tři léta bezmála. :|
3. |: Tři léta bezmála,
na vojně každý deň, :|
|: počkej, ty dceruško,
my k vám večer přijdem. :|
4. |: Přišel šohajíček
o jedné hodině, :|
|: počal si stěžovat
o smutnej novině. :|
5. |: Smutná novinečka,
moje galanečka, :|
|: když mně v tom zbraňuje
má stará matička. :|
6. |: Má stará matičko,
nezbraňujte tomu, :|
|: jak je to hezká věc,
když se dva milujú. :|
7. |: Když se dva milujú,
panenka, mládenec, :|
|: když sobě zachovají
svůj zelený věnec. :|
8. |: Svůj vínek zelený,
ten já ráda nosím, :|
|: pro tebe, synečku,
ho opustit musím. :|
9. |: Svůj vínek zelený
do šátečka svážu, :|
|: jak přijdu před oltář,
s ním se proukážu. :|

113. Nevdávala bych sa za tři roky ešče

Vlachovice

Mírně ♩=88

1. Ne - vdá - va - la bych sa za tři ro - ky e - šče,
by - la bych já blá - zen, když mě žá - dný ne - chce.

1. Nevdávala bych sa
za tři roky ešče,
byla bych já blázen,
když mě žádný nechce.	3. Rozdávat šohajky
mezi dvěma hájky,
daj ně, Bože, toho,
co neměl galánky.	5. Dáš-i ně mladého,
budu děkovati,
dáš-i ty ně vdovca,
mosím zaplakati.
2. Nebudu sa vdávat,
budu očekávat,
až budú šohajky
na lístky rozdávat.	4. Daj ně, Bože, toho,
co ně míníš dáti,
abych já věděla,
zač mám děkovati.	6. To staré vdovčisko
leží jako kráva
ani sa neoptá,
mám-i já ho ráda.

114. Málo nás, málo nás

Vrbětice

1. Má - lo nás, má - lo nás, ne - zhy - nul žá - dný z nás,
a to vše - chno pro - to, že byl Pán Bůh při nás.

1. Málo nás, málo nás,
nezhynul žádný z nás,
a to všechno proto,
že byl Pán Bůh při nás.

115. Přeneščasné moje ženění

Mirošov

v poslední sloce

1. Pře - ne - šča - sné mo - je že - ně - ní, ra - dši bych se vi - děl v vě - ze - ní.

1. Přeneščasné moje ženění,
radši bych se viděl v vězení.
2. Z vězení ně Pán Bůh pomůže,
od škaredej ženy nemůže.
3. Ona má ty nohy jak vrána,
Bože, to sem dostal berana.
4. Ona má ty ruce jak válce,
Bože, to sem dostal nedbalce.
5. Ona má ty zuby jak háky,
může s nima kopat zemáky.
6. Ona má tu hlavu jak medvěd,
když na ňu pohlednu, plaču hned.
7. Co dostala čtyry tisíce,
to sem propil za dva měsíce.
8. Kdyby mně ji Pán Bůh povolal,
pěkný pohřeb bych ji udělal.
9. Dal bych jí vyříkat rekvije,
o, běž, ty škaredá bestyje.

116. Jede Janoško z Vídně

Slopné

Hybně

1. Je - de Ja - no - ško z Ví - dně a má pod se - dlem šim - la,

má na něm se - dé - le - čko, to ze sa - mé - ho stří - bra.

1. Jede Janoško z Vídně
a má pod sedlem šimla,
má na něm sedelečko,
to ze samého stříbra.
2. Zaspal syneček, zaspal,
až ho pan rychtář zastal,
stávaj, Janošku, hore,
pujdeš ty do šerhovně.
3. Ach, pane rychtáříčku,
dovolte mně chvílečku,
abych sa mohl smluvit
se svojú frajarečku.

117. Když sem chtěl být veselý

Návojná

Živěji

1. Když sem chtěl být ve - se - lý, šel sem do ho - spo - dy,

je - den sem gra - jcar měl, pro - pil sem ho ce - lý, ho ce - lý.

1. Když sem chtěl být veselý,
šel sem do hospody,
|: jeden sem grajcar měl,
propil sem ho celý. :|
2. Žena za mnú přiběhla,
pod' muži, pod' domu,
|: jak domu nepůjdeš,
hlavu ti rozbiju. :|
3. A tak sem si povídal,
že su já hospodář,
|: já sem se ženy ptal,
co mně k večeri dáš. :|
4. Ta popadla motyku,
jak ju zas otevřeš,
|: tak ti ju roztřepu,
hled', ať už domu jdeš. :|

118. Požehnaj nám, Bože

Návojná

Živě

1. Po - že - hnaj nám, Bo - že, ty na - še ko - ni - čky,

a - by nám na - ve - zli se - na pro kra - vi - čky.

1. Požehnaj nám, Bože,
ty naše koničky,
aby nám navezli
sena pro kravičky.
2. Požehnaj, požehnaj
aj ty naše volky,
aby nám navezli
žita do stodůlky.

119. Pověz mi, cerečko, co to máš za řadry

Kašava

1. Po - věz mi, ce - re - čko, co to máš za řa - dry, če - rve - né ja - blí - čko

z kně - zo - vei za - hra - dv. če - rve - né ia - blí - čko z kně - zo - vei za - hra - dv.

1. Pověz mi, cerečko,
co to máš za řadry,
červené jablíčko
z kněžovej zahrady,
červené jablíčko
z kněžovej zahrady.

2. Z kněžovej zahrady,
z kněžovéhó dvora,
nemysli, synečku,
že já budu tvoja,
nemysli, synečku,
že já budu tvoja.

3. Co to máš, cerečko,
co to máš za pasem,
červený šáteček
vyšitý arasem,
červený šáteček
vyšitý arasem.

120. Koně, koně, koně vrané

Kelníky

Mírně

1. Ko - ně, ko - ně, ko - ně vra - né, ko - ně, ko - ně, ko - ně vra - né,

ej, za - ja - li jich, ej, za - ja - li jich, ej, za - ja - li jich Dú - bra - vja - né.

1. Koně, koně, koně vrané,
koně, koně, koně vrané,
|: ej, zajali jich,
ej, zajali jich,
ej, zajali jich Dúbravjané. :|

2. Zajali jich, propili jich,
zajali jich, propili jich,
|: ej, přijde milá,
ej, přijde milá,
ej, přijde milá, vyplatí jich. :|

3. Čem bych já jich vyplácala,
čem bych já jich vyplácala,
|: ej, dyž sem já jich,
ej, dyž sem já jich,
ej, dyž sem já jich nezajala. :|

121. Byla láska, už jí není

Pozlovice

Hybně

1. By - la lá - ska, už jí ne - ní, by - la lá - ska, už jí ne - ní,

sko - va - la sa pod ka - me - ní, pod ka - me - ní.

1. Byla láska, už jí není,
byla láska, už jí není,
skovala sa pod kamení,
pod kamení.

2. Pod kamení, pod široké,
pod kamení, pod široké,
už jí žádný nevykope,
nevykope.

3. Nevykope, nevyoře,
nevykope, nevyoře,
byla láska, ó můj Bože,
ó můj Bože.

122. Dyž sem já šel okolo mlýna

Sehradice

Mírně

1. Dyž sem já šel o - ko - lo mlý - na, chy - ta - li mňa za de - zen -

tý - ra, chy - ta - li mňa vo - já - ci, pta - li sa mňa, o - dkád' si.

1. Dyž sem já šel okolo mlýna,
chytali mňa za dezentýra,
chytali mňa vojáci,
ptali sa mňa, odkád' si.

2. Já su synek z cuzí dědiny,
já si hledám švarné děvčiny,
já si hledám takovou,
ej, děvčinu šikovnú.

123. A když bylo pivo drahé

Návojná

Živěji

1. A když by - lo pi - vo dra - hé, by - lo s na - ma zle, měl sem ga - tě ro - ztr - ha - né

ce - lé na so - bě. Ted' je pi - vo la - ci - né, mám já ga - tě

zas ji - né, je - dna la - ta po - dle dru - hé, ce - lé sú no - vé.

1. A když bylo pivo drahé, bylo s nama zle,
měl sem gatě roztrhané celé na sobě.
Ted' je pivo laciné, mám já gatě zas jiné,
jedna lata podle druhého, celé sú nové.

124. Umřela mně žena

Nedašov

1. Um - ře - la mně že - na, já jsem vdo - vec,

dal sem ji po - cho - vat pod ja - lo - vec.

1. |: Umřela mně žena,
já jsem vdovec, :|
|: dal sem ji pochovat :|
pod jalovec.
2. |: Kopali jí jamu
dvá mládenci, :|
|: a to od večera :|
do půlnoci.

125. Zazpívaj, kohútku, dostaneš pohanky

Návojná

Živě

1. Za - zpí - vaj, ko - hú - tku, do - sta - neš po - han - ky,

a - bych já ne - za - spal u svo - ji ga - lán - ky.

1. Zazpívaj, kohútku,
dostaneš pohanky,
abych já nezaspal
u svoji galánky.

126. Žádný člověk neví

Lukov

Zvolna

1. Žá - dný člo - věk ne - ví _____ a - ni ne - u - ho - dne, _____

po kom mo - je sr - dce ve dne v no - ci va - dne.

1. Žádný člověk neví
ani neuhodne,
|: po kom moje srdce
ve dne v noci vadne. :|
2. Vadne ono, vadne,
nikdo neví po kem,
|: po švarném synečku,
co je za potokem. :|
3. Co je za potokem
a mezi horama,
|: žádný člověk neví,
co je mezi náma. :|
4. Mezi náma je tak,
že se máme nechat,
|: my se nenecháme,
my se rádi máme. :|

127. Zle je, milá, zle s námi

Návojná

1. Zle je, mi-lá, zle s ná - mi, zlá-ma-la se pod ná - mi, zlá-ma-la se
dne - ska v tvé po - ste - li de - ska, zlá - ma - la se pod ná - mi.

1. Zle je, milá, zle s námi,
zlámala se pod námi,
zlámala se dneska
v tvé posteli deska,
zlámala se pod námi.

2. Já mám bratra stolára,
spraví postel do rána,
pěknú, malovanú,
lehneme si na ňu,
budeme spat do rána.

3. Já mám sestru švadlenu,
ta ušije peřinu,
pěknú, malovanú,
lehneme si pod ňú,
budeme spat do rána.

128. Moje botečky, cupy, cupy

Otrokovice

♩=58

1. Mo - ie bo - te - čkv. cu - pv. cu - pv. však mně můi sta - rv no - vé kú - pí.

1. Moje botečky, cupy, cupy,
vsak mně můj starý nové kúpí.

2. A když nekúpí, kúpím já si,
nech to seberú všeci d'asi.

129. Slyšel jsem novinu přežalostnú

Kostelec

1. Sly - šel jsem no - vi - nu pře - ža - lo - stnú, že ke mně při - jde smrt na ná - mlu - vu,
a - le ne - na - mlu - ví, já ji zkla - mám, až bu - de mět při - jít, já se sko - vám.

1. Slyšel jsem novinu přežalostnú,
že ke mně přijde smrt na námluvu,
ale nenamluví, já ji zklamám,
až bude mět přijít, já se skovám.
2. Dobrý den, mládenče, já jdu k tobě,
já jsem se starala, najdu-li tě,
já jdu nyní k tobě na námluvu,
tak ty musíš byt nerad tomu.
3. O smrti má milá, co v mysli máš,
že mě tak mladého si namlúváš,
já jsem příliš mladý a dělávý,
nerad bych pošpatil svojí tváři.
4. Ty jsi příliš stará, zubů nemáš,
já tě nemiluji, velmi šeppláš,
já tě nemiluji, já tě nechci,
namluv si staršího v naší obci.
5. Já se ti nastrojím, krásná budu,
od hlavy do paty bílá budu,
na hlavu si vezmu svú korunu,
to potom uhlídáš bílú pannu.
6. Na ruky si vezmu rukavičky,
na nohy punčošky i střevíčky,
co si zamiluju, to musím mít,
a ty se mnú musíš k sobáši jít.
7. Nač bych já zítra k sobáši šel,
abych už muziku hotovú měl,
muziku i družbu, též kuchaře,
však bez toho svat'ba byt nemuže.
8. Nestaraj se o to, já jsem za to,
muziku i družbu schystám já to,
k tomu šest mládenců zaopatřím,
na místo kuchaře sama spravím.
9. Zvony zvonit budú co muzika,
[a družbové tvoji rýč, motyka,
svatební tatíček páter bude,
rehtor aj s kantorem zpívat bude.]
10. [Ach, vidím, že jen to poslední máš,
že už mně věcej rešpekt nedáš.
Spořádám svědomí, s tebu půjdu,
tak světské marnosti šťastně ujdu.]*

* Text v hranaté závorce doplněn podle dalších známých variant kramářského tisku, kterým byla píseň šířena. Srov. písňové sbírky EÚB a publikaci Lubica Droppová – Eva Krekovičová: Počujte panny, aj vy mládenci... Letákové piesne zo slovenských tlačiarní. Bratislava 2010, s. 324.

130. Dyž mně ju nechcetě dať

Lipina

1. Dyž mně ju ne - chce - tě dať, ne - chte si ju ma - lo - vat

sta-rým sý-rem na vra-ta, až pu-jdu pra - sa - ta, bu - dú ju o - bli-zo - vat.

1. Dyž mně ju nechcetě dať,
nechte si ju malovat
starým sýrem na vrata,
až pujdu prasata,
budú ju oblizovat.

2. Dyž mně ju nechcetě dať,
nechte si ju malovat,
převezte ju přes bidlo,
to stare strašidlo,
chod'te sa na ňu divat.

131. Já mám koníčka šedovraného

Lukoveček

1. Já mám ko-ní - čka še-do-vra-né-ho, na čty-ři no - hy o - ko-va-né-ho,

můj ko-ní-ček se tře-se, když mne na vo-jnu ne-se, mi-lí ro-di-čo - vé, po-mo-dle-te se.

1. Já mám koníčka šedovraného,
na čtyři nohy okovaného,
|: můj koníček se třese,
když mne na vojnu nese,
milí rodičové, pomodlete se. :|

2. Já mám koníčka šedovraného,
na čtyři nohy okovaného,
|: můj koníček se leká,
vida Turka zdaleka,
milí rodičové, vojna veliká. :|

132. Marijánko, stávaj ránko

Trnava

1. Ma - ri - ján - ko, stá - vaj rán - ko, pa - stýř tú - tá a ty le - žíš na po - stý - lce ro - ztá - hnu - tá.

Ma - ri - ján - ko, staň, krá - vy vy - há - ňaj, na trá - vu ze - le - nú, na ro - su stu - de - nú.

1. Marijánko, stávaj ránko, pastýř tútá
a ty ležíš na postýlce roztáhnutá.
Marijánko, staň,
krávy vyhájaj,
na trávu zelenú,
na rosu studenú.

2. Marijánko, stávaj ránko, pastýř trúbí
a ty ležíš na lavici vedle Jury.
Marijánko, staň,
krávy vyhájaj,
na trávu zelenú,
na rosu studenú.

133. Nad mezú je čerešenka

Petrůvka

Hybně

1. Nad me - zú je če - re - šen - ka, pod me - zú sú dvě, hoj, hoj,

mo - ja mi - lá, hoj, hoj, mo - ja mi - lá, už je se mňú zle.

1. Nad mezú je čerešenka,
pod mezú sú dvě,
hoj, hoj, moja milá,
hoj, hoj, moja milá,
už je se mňú zle.

134. Nedašovčí chlapci, novina vám ide

Nedašov

1. Ne - da - šo - včí chla - pci, no - vi - na vám i - de, ne - da - šo - včí chla - pci, no - vi - na vám
i - de, v klo - bu - ckém mě - ste - čku, v klo - bu - ckém mě - ste - čku e - xe - cí - rka bu - de.

1. Nedašovčí chlapci, novina vám ide,
nedašovčí chlapci, novina vám ide,
v klobuckém městečku,
v klobuckém městečku
execírka bude.
2. Už tambor bubnuje, voják mašíruje,
už tambor bubnuje, voják mašíruje,
aj, tá jeho milá,
holubička sivá,
ruce zalamuje.
3. Ruce zalamuje nad svojí hlavěnkú,
ruce zalamuje nad svojí hlavěnkú,
komu ma zanecháš,
komu ma zanecháš,
švarný šohajičku.
4. A já tě zanechám, šak víš dobře komu,
a já tě zanechám, šak víš dobře komu,
kdo to k vám chodívál,
kdo to k vám chodívál
do vašého dvoru.
5. Do vašého dvoru, do vašej izbičky,
do vašého dvoru, do vašej izbičky,
tam ste si dávali,
tam ste si dávali
sladičké hubičky.
6. Sladičké hubičky, falešná ta láska,
sladičké hubičky, falešná ta láska,
nebudem ti věřit,
nebudem ti věřit,
až výjde ohláška.
7. Už vyšla ohláška na brumovské fáře,
už vyšla ohláška na brumovské fáře,
teprv možeš říkat,
teprv možeš říkat
mému bratru švagře.

135. Spadl lístek z javora

Držková

Volně

1. Spa - dl lí - stek z ja - vo - ra až do na - še - ho dvo - ra,
pojd', má mi - lá, pojd' a do - pro - vod' mne až do na - še - ho dvo - ra.

1. Spadl lístek z javora
až do našeho dvora,
pojd', má milá,
pojd' a doprovod' mne
až do našeho dvora.
2. Já tam s tebou nepůjdu,
protože tvá nebudu,
ty jsi synek
bohatých rodičů
a já dívka chudobná.
3. Protože jsi chudobná,
proto musíš býti má,
po bohatství
já nikdy netoužím,
ale pro tebe se soužím.
4. Matinka mi říkala,
abych s tebou nebyla,
až ty přijdeš
pod naše okýnko,
abych tebe vyhnala.
5. Toho já neudělám,
protože tě ráda mám,
až ty přijdeš
pod naše okýnko,
sladkou hubičku ti dám.

136. Dyž pomašírujem brněnský bránú ven

Nedašova Lhota

1. Dyž po - ma - ší - ru - jem br - něn - skú brá - nú ven, zka - žte tam

mú mi - lú po - zdra - vo - vat, a - by sa vdá - va - la, na mňa ne -

če - ka - la, že já už mo - sím ma - ší - ro - vat.

1. Dyž pomašírujem
brněnský bránú ven,
zkažte tam mú milú pozdravovat,
aby sa vdávala,
na mňa nečekala,
že já už mosím mašírovat.

2. Já mám kver železný,
pagnét ocelový,
ten má byt v méj krvi omočený,
ale, prach mordyje,
v brněnskej krajině
ten má byt v méj krvi zbarvený.

137. Stojí hruška v širém poli

Ostrata

1. Sto - jí hru - ška v ši - rém po - li, vr - šek se jí ze - le - ná,

kdo se o svú že - nu bó - jí, nech si na ňu zvo - nek dá.

1. Stojí hruška v širém poli,
vršek se jí zelená,
kdo se o svú ženu bójí,
nech si na ňu zvonek dá.

138. Když sem já šel přes lúčky

Vlachovice

Mírně ♩=100

1. Když sem já šel přes lú - čky, když sem já šel přes lú - čky,
ztra - til sem tam, mé sr - dén - ko, i, jú, či - žmi - čky.

1. Když sem já šel přes lúčky,
když sem já šel přes lúčky,
ztratil sem tam, mé srdénko,
i, jú, čižmičky.
2. A v čižmičkách míšeček
a v čižmičkách míšeček
a v čižmičkách, mé srdénko,
i, jú, míšeček.
3. A v míšečku peníze
a v míšečku peníze
a v míšečku, mé srdénko,
i, jú, peníze.
4. Co si za ně kúpíme,
co si za ně kúpíme,
co si za ně, mé srdénko,
i, jú, kúpíme.
5. Kúpíme si chalúpku,
kúpíme si chalúpku,
kúpíme si, mé srdénko,
i, jú, chalúpku.
6. Při chalúpce zahrádku,
při chalúpce zahrádku,
při chalúpce, mé srdénko,
i, jú, zahrádku.

139. Páslo děvča čtyři koně

Bratřejov

1. Pá - slo dě - vča čty - ři ko - ně ne - da - le - ko Hu - stě - ho - ře,
při - je - li dva pá - ni spo - lu, za - ja - li jí ko - ně do - mů.

1. Páslo děvča čtyři koně
nedaleko Hustěhoře,
přijeli dva páni spolu,
zajali jí koně domů.
2. Dávali jí dva toláry,
jeden hrubý a dva malý,
vezmi si tolary k sobě,
zítra večer přídu k tobě.
3. Stávaj, starý, stávaj hore,
kdoš u naší céry je,
a než starý z loža skočil,
šuhaj oknem ven vyskočil.
4. Když vyskočil, tak si výsknul,
svej milence ruku stisknul,
spánembohem, moja milá,
já mládenec a ty žena.
5. Pročpak bych já žena byla,
dyž sem s tebou neležala,
ležala jen půl hodinky,
už ňa číčeš mezi ženky.
6. Pust' péřečko dolů vodú,
půjde-i ti za svobodu,
když to pérko púštívala,
do zlata ho močívála.
7. Do dna, mé péřečko, do dna,
do dna, mé péřečko, do dna,
abych byla vínku hodna,
abych byla vínku hodna.

140. Dyž sem šel okolo Vaňharova

Vizovice

1. Dyž sem šel o - ko - lo Vaň - ha - ro - va, dí - val sem se, co tam mi - lá dě - lá,

a o - na se tam si - ný - ma to - čí a má u - pla - ka - né če - rné o - či.

1. Dyž sem šel okolo Vaňharova, díval sem se, co tam milá dělá, a ona se tam s inýma točí a má uplakané černé oči.
2. Aj, vy černé oči, proč plačete, šak vy moje nikdy nebudete, nebudete nikdy a nesmíte, darmo na to vždycky si myslíte.
3. Ach, copaks podělal, můj Honzičku, že pro tě stavijú šibeničku, aj, šibeničku z lípy dřeva, nebylo ti toho, synku, třeba.
4. Aj, neudělal sem tak mnoho, chodíval sem těšit srce tvého, chodíval sem těšit, už nebudu, kerak na tě, smutný, zapomenu.

141. Co ten ptáček povídá

Chrastěšov

$\text{♩} = 80$

1. Co ten ptá - ček po - ví - dá, co na vr - bě se - dá,

ke - rá pan - na chla - pca má, že je ka - ždá ble - dá.

1. Co ten ptáček povídá, co na vrbě sedá, kerá panna chlapca má, že je každá bledá.
2. Mlč, ty ptáčku, mlč, ty lžeš, nepovídáš pravdu, a já také chlapca mám, a mám přece barvu.

142. Hejvaj, Janošku

Neubuz

Mírně

1. Hej - vaj, Ja - no - šku, hej - vaj, do vo - dy, jak ty u - ví - zneš, kdo ti za - lo - ví,
 3. Ach, nech za - lo - ží, nech ne - za - lo - ží, vždyť já vy - je - du s po - mo - cú Bo - ží,
 jak ty u - ví - zneš, kdo ti za - lo - ví. 2. Aj, mo - ja An - ča má čty - ři vo - le - čky,
 vždyť já vy - je - du s po - mo - cú Bo - ží.
 o - na za - lo - ží če - rstvý ko - pe - čky, o - na za - lo - ží če - rstvý ko - pe - čky.

1. Hejvaj, Janošku,
 hejvaj, do vody,
 |: jak ty uvízneš,
 kdo ti zaloví. :|

2. Aj, moja Anča má
 čtyři volečky,
 |: ona založí
 čerstvý kopečky. :|

3. Ach, nech založí,
 nech nezaloží,
 |: vždyť já vyjedu
 s pomocí Boží. :|

143. Syneček trávu seče

Březůvky

1. Sy - ne - ček trá - vu se - če, ko - sen - ka mu brat ne - chce a on si ju
 za - bru - su - je, mi - lá za ním po - hra - bu - je, oj, mi - lá za ním po - hra - bu - je.

1. Syneček trávu seče,
 kosenka mu brat nechce
 a on si ju zabrusuje,
 milá za ním pohrabuje,
 oj, milá za ním pohrabuje.

2. Slunečko na poledně,
 má milá, vyprovod' mě,
 vyprovod' mě přes ten háj
 a já tebe ešče dál,
 oj, a já tebe ešče dál.

144. Když jsem nebyl doma

Kostelec

Mírně

1. Když jsem ne - byl do - ma, sta - la se mně ško - da, ze - bra - la mně

mú cha - lú - pku, ze - bra - la mně mú cha - lú - pku, ze - bra - la mně vo - da.

1. Když jsem nebyl doma,
stala se mně škoda,
zebrala mně mů chalůpku,
zebrala mně mů chalůpku,
zebrala mně voda.
2. Šel jsem do kostela,
prosil jsem tam Boha,
aby mně mů chalůpečku,
aby mně mů chalůpečku
vrátila voda.
3. Když jsem domů přišel,
chalůpku jsem našel,
protože Bůh všemohúcí,
protože Bůh všemohúcí
mů prosbu vyslyšel.

145. Hore dědinů chlapci chodijú

Valašské Klobouky

1. Ho - re dě - di - nú chla - pci cho - di - jú, o - ni by rá - di k nám,

a já mám svě - tni - čku ne - za - me - te - nú, co o - ni ře - knú nám.

1. Hore dědinů
chlapci chodijú,
oni by rádi k nám,
a já mám světničku
nezametenú,
co oni řeknú nám.
2. Matičko stará,
vy ste rozumná,
vyjdite trochu ven,
s nima postojte,
porozprávajte,
a já zmetu zem.
3. Můj milý přišel,
sopél mu visél,
fajka mu vypadla,
bylo ho haňba,
vlezl za kamna,
byl tam až do rána.

146. Počkejte, družičky, maličkú chvíličku

Neubuz

1. Po - čka - jte, dru - ži - čky, ma - li - čkú chvi - li - čku,
 bu - de - te mět ko - láč na va - šem sto - le - čku.

1. Počkejte, družičky,
 maličkú chvíličku,
 |: budete mět koláč
 na vašem stolečku. :|

2. Co je po koláči,
 ten patří nevěstě,
 |: ona ho ponese
 zítra své maměnce. :|

3. Ponese, ponese,
 aj bečičku vína,
 |: bude jí děkovat
 za jejího syna. :|

4. Děkuju, maměnko,
 za syna vašeho,
 |: že jste mne přijali
 do domu vašeho. :|

147. Už zme všecko požali

Podkopná Lhota

1. Už zme vše - cko po - ža - li, e - šče má - me ú - vra - tě,
 ej, jak ne - dá - te go - řa - lky, pro - pi - je - me vám ga - tě.

1. Už zme všecko požali,
 ešče máme úvratě,
 ej, jak nedáte gořalky,
 propijeme vám gatě.

2. Už zme všecko zežali,
 ešče máme strnisko,
 ej, rádo by se vdávalo,
 to Mikovo děvčisko.

148. V Brně na Pilberku, na vysokém kopci

Ostrata

1. V Br - ně na Pi - lbe - rku na vy - so - kém ko - pci, tam sa pro -
 chá - za - jú, tam sa pro - chá - za - jú od Ko - lda vo - já - ci.

1. : V Brně na Pilberku,* na vysokém kopci, :
: tam sa procházajú,
tam sa procházajú
od Kolda** vojáci. :	7. : Žiadné požehnaní na našem statečku, :
: že sem já oklamal,
že sem já oklamal
chudobnú cérečku. :
2. : Od Kolda vojáci šablenky pucujú, :
: by sa jim blýskaly,
by sa jim blýskaly,
až pomašújú. :	8. : Chudobná cérečka proboha prosila, :
: vem si ňe, synečku,
vem si ňe, synečku,
abych nesloužila. :
3. : Až pomašújú tři sta mil za Vídeň, :
: nic tam neuhlídajú,
nic tam neuhlídajú,
jen taliánsku zem. :	9. : Já si tě neveznu, bránímú mně naši, :
: že se má rodina,
že se má rodina
vysoko vynáší. :
4. : Taliánská země v pěkném položení, :
: po ní se prochází,
po ní se prochází
moje potěšení. :	10. : Vysoko vynáší, široko se nese, :
: chudobná cérečka,
: chudobná cérečka
pro mne nešíkne se. :
5. : Moje potěšení, černé oči máte :
: a já se vás bojím
a já se vás bojím,
že mě oklamáte. :	11. : Kdyby se poctivost na poli rodila, :
: nejedna panenka,
nejedna panenka
by pro ni chodila. :
6. : Neboj se, synečku, mého oklamání, :
: nedal by nám Pánbůh,
nedal by nám Pánbůh
žádné požehnaní. :	12. : Nejedna panenka, nejeden mládenec, :
: který ji připravil,
který ji připravil
o zelený věnec. :

* Špilberk ** Příjmení některého z vojenských velitelů

149. U studénky stála, vodu nabírala

Velký Ořechov

Mírně

1. U stu - dén - ky stá - la, vo - du na - bí - ra - la, šo - ha - jo - va má - ti
na ňu za - vo - la - la, šo - ha - jo - va má - ti na ňu za - vo - la - la.

1. U studénky stála,
vodu nabírala,
|: šohajova máti
na ňu zavolala. :|
2. Naber ně, céřečko,
vody do žbánečka,
|: nebude to darmo,
bude za synečka. :|
3. Já sem jí nabrala
místo vody vína,
|: tu máte, matičko,
za vašeho syna. :|
4. Syna vychovala
a mně ho nedala,
|: synečkova máti
cigankú ostala. :|
5. Já sem jí zkázala
takovou otázku,
|: uvaž si ho, babo,
doma na provázku. :|
6. Doma na provázku
na čtyry neděle,
|: nech ty staré baby
všecky šlak zebere. :|
7. Ty staré zebere
a ty mladé rostú,
|: tak jak dyž poseče
jatelinku rosnú. :|
8. Jatelika rosná,
ta sa dobře seče,
|: tak jak dyž miluje
šohaj švarné děvče. :|

150. Dyž sem já k vám chodívával

Ludkovice

Mírně

1. Dyž sem já k vám cho - dí - vá - val, mě - sí - ček mně sví - tí - vá - val,

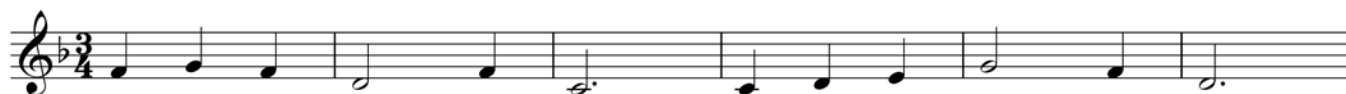

za - sviť mně, mě - sí - čku, e - šče dnes, šak už mně sví - tí - vat ne - bu - deš.

1. |: Dyž sem já k vám chodívával,
měsíček mně svítívával, :|
zasviť mně, měsíčku, ešče dnes,
šak už mně svítívát nebudeš.
2. |: Šak sem já ti povídala,
že tvá láska není stálá, :|
v téj našej zahrádce pod slívú,
vem si mňa, panenku poctívú.
3. |: A tys na to kór nic nedbal,
enoms dycky chodívával, :|
včil su ti škaredá, ošklivá,
dyž nejsu panenka poctivá.

151. Na téj naší střeše

Bohuslavice nad Vlárí

1. Na téj na - ší stře - še vla - što - věn - ka ne - se,

i - de k nám sy - ne - ček, vše - li - cos nám ne - se.

1. Na téj naší střeše
vlaštověnka nese,
|: ide k nám syneček,
všelicos nám nese. :|
2. Nechod' k nám, synečku,
není tobě Janek,
|: ty bys nám pošlapal
všecek mariánek. :|
3. Všecek mariánek,
v zahrádce fialku,
|: nechod' k nám, synečku,
až budu frajérkú. :|

152. Vinšoval bych si pudmistrem byti

Žilín

Mírně

1. Vin - šo - val bych si pu - dmi - strem by - ti, Tak ja - ko ti
ja - ké má ka - ždý do - bré ži - vo - by - tí.

pá - ni na da - le - ce vó - ní sa - mý - ma fí - ky.

1. Vinšoval bych si pudmistrem byti,
jaké má každý dobré živobyčí.
Tak jako ti páni na dalece voní
samýma fíky.
2. Samýma fíky, drahým kamením,
za čí peníze sú k nakúpení?
Za samé přirážky, malované flašky,
kafé k snídání.
3. Kafé k snídání, to je najdražší,
každý pudmistr ho míti mosí.
Každý deň kalíšek jak od pily řízek,
to míti mosí.
4. Jednú sem přišel to k jeho paní,
ona míchala zelí s brambory.
Já sa jí zdvořile ptal, že je-li doma pán,
ona, že neví.
5. Děvčátko praví: Běžte nahoru,
pán je v pokoji, struhá rozvoru.
Paní to učula, děvčátko trýznila:
Děláš mu haňbu.
6. Jeden pudmistr šel on na jarmak,
šel si kupovat sukno na kabát.
Súkeník mu praví: Totka to šedivé
je pro sedláka.
7. Pudmistr kúká celý zblázněný,
na súkeníka je rozzlobený.
Co to, ty sprostáku, rovnáš mňa k sedláku,
su představený.

153. Těžko mě maměnka vychovala

Svatý Štěpán

1. Tě - žko mě ma - měn - ka vy - cho - va - la a z ru - ky
na ru - ku a z ru - ky na ru - ku pře - klá - da - la.

1. |: Těžko mě maměnka vychovala :|
a z ruky na ruku
a z ruky na ruku překládala.
2. |: Sotva sem povinen, už sem voják, :|
už na mě dávají,
už na mě dávají bílý kabát.
3. |: Pěkný bílý kabát s výložkami, :|
abych já nechodil,
abych já nechodil za holkami.
4. |: Ale já půjdu, já půjdu přece, :|
že je má Andulka,
že je má Andulka hodné děvče.
5. |: Půjdu a zaklepu na okýnko, :|
vstávej a otevři,
vstávej a otevři, má Nanynko.
6. |: Já bych ráda vstala, otevřela, :|
dyby mě hlavěnka,
dyby mě hlavěnka nebolela.
7. |: Ani tak nebolí, jak se děláš, :|
ale ty v mém srdci,
ale ty v mém srdci jiného máš.

154. Kde sa nám ti hudci děli

Březůvky

Hybně

1. Kde sa nám ti hu-dci dě-li, co nám vče-ra ve-čer hrá-li od Vá - hu, od Vá - hu.

1. Kde sa nám ti hudci děli,
co nám včera večer hráli
od Váhu, od Váhu.
2. Oni měli pěkné pérka,
visely jim přes raménka
z hedbávu, z hedbávu.

155. Šly ze Lhotky tři roby

Podkopná Lhota

1. Šly ze Lho - tky tři ro - by do Ka - ša - vy na ho - dy,
 a tak jim tam po - ře - za - li vše - cky su - kně na po - ly, vše - cky su - kně na po - ly.

1. Šly ze Lhotky tři roby
 do Kašavy na hody,
 |: a tak jim tam pořezali
 všecky sukně na poly.* :|

2. Jednej dali četiny
 a tej druhéj letiny
 |: a tej třetíj uvázali
 otep slámy na nohy. :|

3. Matějčíčka malučká
 nechtěla do kolečka,
 |: že by sa jí všeci smíli,
 že má v poly sukniska. :|

* na polovinu

156. Stojí hruška v širém poli

Fryšták

Pomalu

1. Sto - jí hru - ška v ši - rém po - li, vr - šek se jí ze - le - ná,
 pod ním sto - jí má pa - nen - ka, je ce - lá u - pla - ka - ná.

1. Stojí hruška v širém poli,
 vršek se jí zelená,
 pod ním stojí má panenka,
 je celá uplakaná.

2. A proč pláčeš a naříkáš
 o ten vínek zelený,
 až pojedu do Triezdu,*
 koupím ti tam zlacený.

3. Jak ty můžeš přirovnávat
 zelený k zlacenému,
 tak jak ty se můžeš rovnat
 mládenci poctivému.

* Terst (italsky Trieste)

157. Teče voda krokem

Otrokovice

$\text{♩} = 56$

1. Te - če vo - da kro - kem ko - lem na - šich o - ken, ne - mo - hu ji — za - sta - vit,
ro - zhně - va - la jsem si svo - je - ho mi - lé - ho, ne - mo - hu ho u - do - břit.

1. Teče voda krokem
kolem našich oken,
nemohu ji zastavit,
rozhněvala jsem si
svojeho milého,
nemohu ho udobřit.
2. A já k němu pujdu
a prosit ho budu,
aby on se nehněval,
že jest mé srděčko
zarmúcené všeco,
aby mně ho rozebral.
3. První psaní napsal,
svému otci poslal,
aby mu vody podal,
otec si nevěšimal,
na něj zapomínal,
voděňky mu nepodal.
4. Druhé psaní napsal,
svojí matce poslal,
by mu vody podala,
matka kuchyň myla
a hrnce cídila,
voděňky mu nedala.
5. Třetí psaní napsal,
svému bratru poslal,
aby mu vody podal,
bratr sečku řezal,
pilně dořezával,
voděňky mu nepodal.
6. Čtvrté psaní napsal,
svojí sestře poslal,
by mu vody podala,
sestra pilně prala,
potom i žehlila,
voděňky mu nedala.
7. Páté psaní napsal,
svéj milence poslal,
by mu vody podala,
milá pilně šila,
zlatem vyšívala,
voděňky mu podala.
8. Lepší je má milá
než celá rodina,
voděňky mně podala,
dala mně šáteček
vyšíváný všecek
do kolečka do kola.

158. Hop, staré baby, běžte domu

Petrůvka

Mírně

1. Hop, sta - ré ba - by, bě - žte do - mu, bě - žte do - mu, hop, sta - ré ba - by,
bě - žte do - mu spat, už ste sa tu na - se - dě - ly a kle - bet dost'
na - dě - la - ly, hop, sta - ré ba - by, bě - žte do - mu spat.

1. Hop, staré baby,
běžte domu, běžte domu,
hop, staré baby,
běžte domu spat,
už ste sa tu naseděly
a klebet dost' nadělaly,
hop, staré baby,
běžte domu spat.

2. Hop, staré baby,
běžte domu, běžte domu,
hop, staré baby,
běžte domu spat,
už ste sa tu naseděly,
na ty mladé nahleděly,
hop, staré baby,
běžte domu spat.

159. Fojtova hospodyň, otvíraj nám vráta

Trnava

1. Fo - jto - va ho - spo - dyň, o - tví - raj nám vrá - ta, ať si ne - po - lá - mem na vě - ne - čku zla - ta.

1. Fojtova hospodyň, otvíraj nám vráta,
ať si nepolámem na věnečku zlata.

2. Fojtova hospodyň, otvíraj nám dveři,
ať se podíváme, co máme k večeři.

3. K večeři, k večeři kyselá polévka
a po tej polévce sladká gořalenka.

160. Neboj sa, Milenko, že ťa bude bíjat

Podkopná Lhota

1. Ne - boj sa, Mi - len - ko, že ťa bu - de bí - jat,
kú - pí ti ko - čá - rek, bu - de ťa vo - zí - vat.

1. Neboj sa, Milenko, že ťa bude bíjat, kúpí ti kočárek, bude ťa vozívat.
2. Neboj sa, Milenko, s tem ženichem hladu, oň majú zahrádku a v ní kozí bradu.
3. Družičky, družičky, malú haňbu máte, dyž vy na těch mísách kór nic nenecháte.
4. Lhotečko, Lhotečko, obtáhlá pentličkú, ty lhotské družičky vonijá voničkú.
5. Lhotečko, Lhotečko, obtáhlá špagátem, ty lhotští mládenci smrdijá tabákem.
6. Všeci sa nás ptajú, zač mládenci pijú, obrali žebráka, idá od Fryštáka.
7. Naše stará svatka velice opilá, ona nám pět veder gořalky vypila.
8. Pět veder gořalky, pět veder vínečka, ja, šak jí dá Pán Bůh na ten rok synečka.

161. Měla sem tej noci švarného galána

Poteč

1. Mě - la sem tej no - ci šva - rné - ho ga - lá - na,
on se mně u - to - pil v po - dmá - slí do rá - na.

1. Měla sem tej noci švarného galána, on se mně utopil v podmáslí do rána.

162. Černá hora, černý les

Pohořelice

$\text{♩} = 108$

1. Če - rná ho - ra, če - rný les, če - rná ho - ra, če - rný les,
ne - vi - děl jsem mé pa - nen - ky e - šče dnes, e - šče dnes, e - šče dnes.

1. Černá hora, černý les,
černá hora, černý les,
|: neviděl jsem mé panenky
ešče dnes, ešče dnes. :|
2. Kdo jste viděl, povězte,
kdo jste viděl, povězte,
|: mé srdečko zarmoucené
potěšte, potěšte. :|
3. Já sem viděl, já to vím,
já jsem viděl, já to vím,
|: trhala tam v zahrádečce
rozmarýn, rozmarýn. :|
4. Utrhla tam dvě růže,
utrhla tam dvě růže
|: a dala je synečkovi
do lože, do lože. :|
5. Mu se bude libě spat,
mu se bude libě spat,
|: přinde zase zítra ke mně
děkovat, děkovat. :|

163. Vyletěla laštovička z bilovského kostelíčka

Dobrkovice

Zvolna

1. Vy - le - tě - la la - što - vi - čka z bi - lo - vské - ho ko - ste - lí - čka, z bi - lo - vské - ho ko - ste - lí - čka.

1. Vyletěla laštovička
z bilovského kostelíčka,
z bilovského kostelíčka.
2. Vyletěla přes ty hory,
k mojí miléj do komory,
k mojí miléj do komory.
3. A z komory do maštale,
mezi čtyry koně vrané,
mezi čtyry koně vrané.
4. Koníčky sa potrhaly,
moju milú pošlapaly,
moju milú pošlapaly.
5. Pošlapali ju velice,
bylo jí znat podkovice,
bylo jí znat podkovice.
6. Pošlete jí pro doktora,
ať je zdravá do večera,
ať je zdravá do večera.
7. A pan doktor povídal jí,
že on tomu nerozumí,
že on tomu nerozumí.
8. Pošlete jí pro tú babu,
ona vám dá dobrou radu,
ona vám dá dobrou radu.
9. Baba začne povídati,
že sa to chce kolíbatí,
že sa to chce kolíbatí.
10. Ze světnice do světnice,
děcko bečí na kolíbce,
děcko bečí na kolíbce.

164. Má drahá matičko, já se bojím v noci

Poteč

1. Má dra - há ma - ti - čko, já se bo - jím v no - ci, že k nám cho - dí - va - jí
 sou - se - do - vi chla - pci, o - ni za mnú cho - dě - jí, po - ko -
 je mně ne - da - jí, _____ ne - da - jí. _____

1. Má drahá matičko,
 já se bojím v noci,
 že k nám chodívají
 sousedovi chlapi,
 |: oni za mnú chodějí,
 pokoje mně nedají. :|
2. Ma drahá ceruško,
 dáme tomu radu,
 přistavíme lůžka
 jedno ke druhému,
 |: a tak budem spolu spat,
 nemusíš se gór nic bát. :|
3. Má drahá matičko,
 vy to zle radíte,
 vy máte tatíčka,
 s ním se objímáte,
 |: a já musím sama spat,
 nemám se s kým objímat. :|
4. Má drahá ceruško,
 nevdávej se ešče,
 lidé povídají,
 že jsi mladé děvče,
 |: že tě bude tvůj muž bít,
 bude z tebe kůži dřít. :|
5. Má drahá matičko,
 na jarmak chodíte
 a z mladých děvčátek
 kůži nekoupíte,
 |: a to bude hezké vše,
 když já budu muža mět. :|

165. Mám já škaredú ženu

Brumov

1. Mám já ška-re-dú že-nu, kde ju smu-tný za-že-nu, dě-lal sem svě-tu po vů-li, včíl mě nad tým hla-va bo-lí, ach, já člo-věk u-bo-hý.

1. Mám já škaredú ženu,
kde ju smutný zaženu,
dělal sem světu po vůli,
včíl mě nad tým hlava bolí,
ach, já člověk ubohý.
2. Ach, já člověk ubohý,
pomoh sem si na nohy,
svět sem si já tenkrát zkazil,
rači bych si hlavu srazil,
ach, já člověk ubohý.
3. Na všechno je šikovná
aj ke práci švitorná,
přes celý rok blechy honí,
istěže po ní nic není,
ach, já člověk ubohý.
4. Umí krávy podójit
a kus chleba přistrójit,
neví, co jí dojí krávy,
prasatům dává otavy,
ach, já člověk ubohý.
5. Když se chce na mě zasmát,
začne jak ten osel řvat,
také z huby zuby bílé
vykúkají jak kobyle,
ach, já člověk ubohý.
6. Když mně kafe vařila,
múků ho zasmažila,
udělala naň omáčku,
já sem z něho dostal sračku,
ach, já člověk ubohý.
7. Vzala čepec po svatbě,
má ho povčíl na hlavě,
když ona bude umírat,
žalmy nechám v peci zpívat,
ach, já člověk ubohý.

166. Mám já chalůpku na vršku

Provodov

Mírně

1. Mám já cha - lú - pku na vr - šku, bez do - šku, o - tr - ha - nú,
a já sa na - pi - ju, cha - lú - pku při - kry - ju hra, hra, hra - cho - vi - nú.

<p>1. Mám já chalůpku na vršku,
bez došku, otrhanú,
a já sa napiju,
chalůpku přikryju
hra-, hra-, hrachovinú.</p>	<p>3. Tatíček prosí hejtmana,
by mu pustil jeho syna,
hejtman praví,
to nemože být,
císař pán vojáky mosí mít.</p>
<p>2. Už ňa vedú na kancelář
štyré radní, pátý rychtář,
maměnka tam
na prahu stojí,
plače a ručenkama lomí.</p>	<p>4. Císař pán má drahé masti,
ten zahojí bez bolesti,
ruku zlomenú,
hlavu, nohu,
neplačte, rodičé, nade mňú.</p>

167. Za tú našú stodolenkú sú tam Cigáni

Slavičín

1. Za tú na - šú sto - do - len - kú sú tam Ci - gá - ni,
pá - li - jú si go - řa - len - ku za dva gre - jca - ry.

<p>1. Za tú našú stodolenkú
sú tam Cigáni,
páljú si gořalenu
za dva grejcary.</p> | <p>2. A přišla tam moja milá,
tá sa opila,
štyři ploty přeskočila,
pátý zlomila.</p> |
|---|--|

168. Na vrbě vták, ve vodě rak

Sidonie

1. Na vr - bě vták, ve vo - dě rak, ve vo - dě

ry - bi - čka, chyt' si ju, A - ni - čka, pů - jde - me spat.

1. Na vrbě vták,
ve vodě rak,
ve vodě rybička,
chyt' si ju, Anička,
půjdeme spat.

2. Čekala som,
nospala som,
švarného šuhaja
s bystrýma očama
dočkala som.

3. Přišel on k nám,
já ho už znám,
počal ma bozkati,
za líčka chytati,
já si nedám.

169. Ej, hoja, hoja, sloboda moja

Drnovice

1. Ej, ho - ja, ho - ja, slo - bo - da mo - ja, po - věz,

mi - lá, ze všech na - jmi - le - jší, bu - deš - i mo - ja.

1. Ej, hoja, hoja,
sloboda moja,
pověz, milá,
ze všech najmilejší,
budeš-i moja.

2. Kerak ti povím,
dyž sama nevím,
ja su mladá
jako ta jahoda,
robit neumim.

3. V haji roste bič,
co učí robit,
a na březi
taka materia,
co z rana budi.

170. Synečku nedbalý, koně ti zajali

Provodov

Zvolna

1. Sy - ne - čku ne - dba - lý, ko - ně ti za - ja - li

za hum - ny ve vi - ce, žes byl u dě - vči - ce.

1. Synečku nedbalý,
koně ti zajali
za humny ve vice,
žes byl u děvčice.
2. Synečku nedbalý,
koně ti zajali
za humny u bránky,
žes byl u galánky.
3. Synečku nedbalý,
koně ti zajali
za humny u trnky,
žes byl u Verunky.
4. Synečku nedbalý,
koně ti zajali
za humny na mezi,
žes byl u Terézy.

171. Pod horú studénka

Rudimov

Zvolna

1. Pod ho - rú stu - dén - ka, vo - dy v ní u - bý - vá,

do - bře je téj že - ně, ke - rá mu - ža bí - já.

1. Pod horú studénka,
vody v ní ubývá,
dobře je téj ženě,
kerá muža bítá.
2. Muž sedí pod kamny,
růženec sa modlí,
nebij mňa, ženo má,
já už budu dobrý.

172. Hanáčka šaty pere

Pozlovice

Mírně rychle

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the melody with lyrics: "1. Ha - ná - čka ša - ty pe - re, kněz po - dle ní je - de, re - ve - ren - du". The second staff contains the second line of the melody with lyrics: "po - zdvi - hu - je, Ha - ná - čka sa smě - je, Ha - ná - čka sa smě - je." The melody is simple and folk-like, with a clear rhythmic pattern.

1. |: Hanáčka šaty pere,
kněz podle ní jede, :|
|: reverendu pozdvihuje, :|
Hanáčka sa směje,
Hanáčka sa směje.
2. |: Oj, kněže, kněže, kněže,
já povím na tebe, :|
|: nepovídaj, Hanáčenko, :|
vyzpovídám tebe,
vyzpovídám tebe.
3. |: Kúpím já ti šátek
za jeden dukátek, :|
|: abys měla v čem chodívat :|
v nedělu, ve svátek,
v nedělu, ve svátek.
4. |: Kúpím ti střevíce
za čtyry tisíce, :|
|: abys měla v čem chodívat :|
v nedělu k muzice,
v nedělu k muzice.
5. |: Kúpím ti kolébku
z dřeva lipového, :|
|: abys měla v čem kolébat :|
panáčka mladého,
panáčka mladého.

173. Na hrázi, šafáři

Racková

1. Na hrá - zi, ša - fá - ři, z pan - ské - ho dvo -
rka he - zká pa - nen - ka vy - chá - zí.

1. Na hrázi, šafáři,
z panského dvorka
hezká panenka
vychází.

2. Nechám ji, neznám ji,
ona mně koupí
na pěkný šaty
hedvábný.

3. Já ji zas zlatý pás,
stříbrné přazky,
zlaté podvazky,
tu máš zas.

174. Za stoly sedáme, nevěsty tu nemáme

Racková

1. Za sto - ly se - dá - me, ne - vě - sty tu ne - má - me, do - ved' nám ji,
sta - rší dru - žbo, do - ved' nám ji, sta - rší dru - žbo, ať jí za - zpí - vá - me.

1. Za stoly sedáme,
nevěsty tu nemáme,
doved' nám ji, starší družbo,
doved' nám ji, starší družbo,
ať jí zazpíváme.

2. Nevěsta už ide,
hlavěnku skloňuje,
že ona ten svůj víneček,
že ona ten svůj víneček
této noci pozbude.

175. Mosíš ty, má milá, neco na mňa vědět

Rudimov

Mírně

1. Mo - síš ty, má mi - lá, ne - co na mňa vě - dět, že tvé če -
rné o - čka, že tvé če - rné o - čka ne - chcú na mňa hle - dět.

1. Mosíš ty, má milá,
neco na mňa vědět,
že tvé černé očka,
že tvé černé očka
nechcú na mňa hledět.
2. Co bych já, můj milý,
na tebe věděla,
dyž tys k nám chodíval,
dyž tys k nám chodíval
každý deň z večera.
3. Každý deň z večera,
než slunečko zašlo,
za hory, za doly,
za hory, za doly,
za to černé mračno.
4. Chodíval k nám jeden,
mluvil ke mně z nebe,
pod jeho jazykem,
pod jeho jazykem
černý ďábel seděl.
5. Černý ďábel seděl,
on o něm nevěděl,
já sem ho viděla,
dyž sem s ním seděla
při měsíčku večer.
6. Při měsíčku večer,
jak slunéčko zašlo,
za hory, za doly,
za hory, za doly,
za to černé mračno.

176. U Dunaja, při téj vodě

Sehradice

Mírně

1. U Du - na - ja, při téj vo - dě, pá - slo dě - vča vra - né ko - ně,
 při - šel šo - ha - jí - ček z po - la, za - jal ko - ní - čky do dvo - ra.

1. |: U Dunaja, při téj vodě,
 páslo děvča vrané koně, :|
 přišel šohajíček z pola,
 zajal koničky do dvora.
2. |: Dávala mu tři torale,
 jeden hrubý a dva malé, :|
 nechaj si jich, milá, sobě,
 zítra večer přijdu k tobě.
3. |: Dyž ty k nám chceš chodívati,
 mosíš zticha stúpávati, :|
 mosíš zticha stúpávávat,
 ostrožkama nebřínkávat.
4. |: Naša máti temno spává,
 ona dobrý pozor dává, :|
 ona dobře pozoruje,
 kdo k nám dneska večer přijde.
5. |: Staň ty, starý, staň z postele,
 kdosi u naší céry je. :|
 Než starý z postele skočil,
 šohaj ven oknem vyskočil.
6. |: Jak vyskočil, tak zavýskl,
 svojí milěj ruku stískl, :|
 ostávaj tu sbohem, milá,
 já mládenec a ty žena.
7. |: Jak bych já tá žena byla,
 dyž sem s tebou málo byla, :|
 ani malěj půl hodiny,
 už mňa číčeš mezi ženy.
8. |: Pust' péřečko po téj vodě,
 pujde-li ti po slobodě. :|
 Bude-li ti dolu plovat,
 budeš v našem domku bývat.
9. |: Hned péřečko namáčala,
 do voděnky ho dávala, :|
 plovaj, mé péřečko, do dna,
 abych byla vínka hodna.

177. Krejčíři, krejčíři řemesla dobrého

Nevšová

Mírně

1. Kre - jčí - ři, kre - jčí - ři ře - me - sla do - bré - ho, u - ší -
te mně ša - ty z kvě - tu ma - ko - vé - ho, z kvě - tu ma - ko - vé - ho.

1. Krejčíři, krejčíři
řemesla dobrého,
ušíte mně šaty
z květu makového,
z květu makového.
2. Ušijem ti šaty
z květu makového,
upřaď ty nám niti
z dešča májového,
z dešča májového.
3. Upřadu vám niti
z dešča májového,
ušíte mně boty
z komára mladého,
z komára mladého.
4. Ušijem ti boty
z mladého komára,
ustel ty nám postel
naprostřed Dunaja,
naprostřed Dunaja.
5. Ustelu vám postel
naprostřed Dunaja,
vylezte mně na ňu
suchýma nohama,
suchýma nohama.
6. Vylezem ti na ňu
suchýma nohama
a ty nám spočítaj
hvězdičky nad nama,
hvězdičky nad nama.
7. Spočítám, spočítám
hvězdičky nad nama,
vy mně spočítajte,
jak hluboko do dna,
jak hluboko do dna.
8. My ti spočítáme,
jak hluboko do dna,
dones ty nám písek,
a to zprostřed mořa,
a to zprostřed mořa.

178. Ej, ty dubečku zelený

Nedašova Lhota

1. Ej, ty dú - be - čku ze - le - ný, ej, ty dú - be - čku ze - le - ný,

ej, ško - da mé - ho že - ně - ní, ej, ško - da mé - ho že - ně - ní.

1. Ej, ty dubečku zelený,
ej, ty dubečku zelený,
ej, škoda mého ženění,
ej, škoda mého ženění.
2. Nevěšajte mňa na duby,
nevěšajte mňa na duby,
zežrali by mňa holubi,
zežrali by mňa holubi.
3. Než ňa oběste na bránu,
než ňa oběste na bránu,
de chodí milá pro vodu,
de chodí milá pro vodu.
4. Dřev ona vody nabere,
dřev ona vody nabere,
ze mňa holuby ožene,
ze mňa holuby ožene.

179. Není na dalece takového klence

Neubuz

1. Ne - ní na da - le - ce ta - ko - vé - ho klen - ce,

jak si vy - cho - va - li Mly - ná - ře mlá - den - ce.

1. Není na dalece takového klence,
jak si vychovali Mlynářé mládence.
2. Vychovali si ho v kleci javorovej,
nechtěli ho dáti Mařence Rubčovej.
3. Mařenka Rubčova veliká pyšnice,
dala si malovat na patě zajíce.
4. Na patě zajíce, na zástěrce kvítek,
aby za ňú chodil, ja, ten Drábků Vítek.

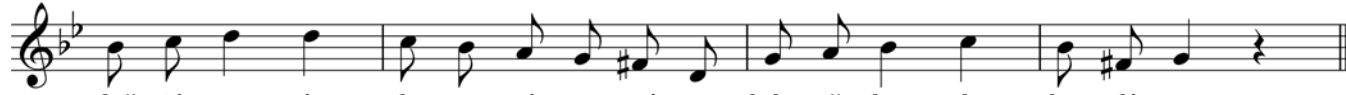
180. Ach, můj Bože, Bože dobrotivý

Slopné

Zvolna

1. Ach, můj Bo - že, Bo - že do - bro - ti - vý, kde já bu - du no - co - vat,

dyž já mo - sím sko - ro rá - no stá - vat, kdo mňa bu - de bu - dí - vat.

1. Ach, můj Bože, Bože dobrotivý,
kde já budu nocovat,
dyž já mosím skoro ráno stávat,
kdo mňa bude budívat.
2. Skoro ráno vlaštověnka lítá,
slunko jasné vychází,
podívej sa, ty má najmilejší,
jak sa on tam prochází.
3. Prochází sa zrána po rýnečku,
šablenku si pucuje,
podívej sa, ty má najmilejší,
jak sa on tam rychtuje.
4. Rychtuje si celý mundýr nový
aj koníčka vraného,
podívaj sa, ty má najmilejší,
jak si sedá na něho.
5. A jak na koníčka si on sedl,
bílým šátkem zatočil,
sbohem, moja ze všech najmilejší,
komu já ťa poručím.
6. Poručím ťa na dvě, na tři slova
aj na jedno kročení,
ostávaj tu s milým Pánem Bohem,
mé milé potěšení.

181. Stádo husí, stádo sviní

Šanov

Vesele

1. Stá - do hu - sí, stá - do svi - ní, ne - sto - jte tu, ba - by, v sí - ni.

1. Stádo husí, stádo sviní,
nestojte tu, baby, v síni.
2. Stádo husí, stádo káčat,
možete vy dále krácat.

182. Orala, orala sivýma volkama

Slušovice

Volně

1. O - ra - la, o - ra - la si - vý - ma vo - lka - ma,
haj, haj, mo - je si - vé vo - lky, haj, haj, haj, do
dvo - ra, do dvo - ra, mo - je si - vé vo - lky do dvo - ra.

1. |: Orala, orala sivýma volkama, :|
haj, haj,
moje sivé volky, haj,
haj, haj, haj, do dvora,
do dvora,
moje sivé volky do dvora.

2. |: Plakala, plakala horkýma slzama, :|
plač, plač,
moje mladé oko, plač,
plač, plač, plač, žalostí,
žalostí,
že jsem osiřela v mladosti.

183. Pondělí, pondělí, smutné pondělí

Trnava

$\text{♩} = 104$

1. Pon - dě - lí, pon - dě - lí, smu - tné po - ne - dě - lí,
e - ště zme sa s mo - jím mi - lým dne - skaj ne - vi - dě - li.

1. Pondělí, pondělí,
smutné pondělí,
eště zme sa s mojí milým
dneskaj neviděli.

2. Neviděli sme sa
jako včera večer,
dyž sa se mnú na kopečku
za Trnavú zešel.

3. Dyž sa se mnú zešel,
ruku mi podával,
sbohem, moje potěšení,
dobrú noc ti dávám.

184. Lubina, Lubina

Spytihněv

♩=92

1. Lu - bi - na, Lu - bi - na jest pě - kná dě - di - na,

na - mlu - vi - la jsem si — je - dné vdo - vy sy - na.

1. Lubina, Lubina jest pěkná dědina,
|: namluvila jsem si jedné vdovy syna. :|
2. Jedné vdovy syna, bylo mu jméno Jan,
|: ach, bože, rozbože, byl to věru galán. :|
3. Ty Jane nechutný, strčím ťa do putny,
|: tak ťa budu nosit, až mě budeš prosit. :|
4. Nemožem, nemožem a jak si pomožem,
|: má milá, rozmilá, probodla sa nožem. :|
5. Probodla sa nožem pro jedno slovíčko,
|: že sem jí neřekl sbohem, galánečko. :|
6. Ale já sem řekl, ale potichúčky,
|: by to neslyšely jiné galánečky. :|

185. Preto bysme nepili

Šanov

Rázně

1. Pre - co by - sme ne - pi - li, ne - pi - li, hej,

šak sme z je - dné, šak sme z je - dné dě - di - ny.

1. Preto bysme nepili, nepili, hej,
šak sme z jedné, šak sme z jedné dediny.
2. Vzkazovat nám dávajú, dávajú, hej,
že na vojnu, že na vojnu verbujú.
3. Keď verbujú, budú brať, budú brať, hej,
my sa možem, my sa možem také dáť.
4. Až nás budú krpce hnést, krpce hnést, hej,
necháme se, necháme se dom zavézt.

186. Nemám já, nemám já hrdélka hlásného

Štítná nad Vlárí

1. Ne - mám já, ne - mám já hr - dé - lka hlá - sné - ho,
e - šče sem ne - je - dla dne - skaj nic ma - sné - ho.

1. Nemám já, nemám já hrdélka hlásného,
ešče sem nejedla dneskaj nic masného.
2. Včera mňa pobili, večere nedali
a dneskaj Pán Bůh ví, večeru dajú-i.
3. Večeňa na stole, užica v komoře,
kdo pro ňu poleze, hlava mu obleze.
4. Nic sa nestarajte, chlapci neženať,
nech sa ti starajú, keří ženy majú.
5. A ja sa nestarám, třebas aj ženu mám,
šak roste šašina, nech žere, mršina.
6. Prosim ťa, ženo má, prosim ťa, nelaj mňa,
když přídu z hospody, pěkně přivítaj mňa.
7. A ja ti nelaju ani sa nehněvám,
kuřátko pečené, sadaj a zjez si sam.
8. A ja ti nelaju ani sa nehněvám,
peřiny ustlané, lehni a lež si sám.

187. Nasadila má milá modrú fijalenku

Popov

1. Na - sa - di - la má mi-lá mo-drú fi - ja-len-ku, jak ju na - sa-di-la, pro-si-la vla-žen-ku.

1. Nasadila má milá modrú fijalenku,
jak ju nasadila, prosila vlašenuku.
2. A vlašenuka nepřišla, přišla jen rosička,
jí sa neujala modrá fijalečka.
3. Modrá fijaleč(n)ka, proč sa neujímáš,
to pro tebe, synečku, že k nám nechodíváš.
4. Dybych byl k vám chodíval, byla bys plakala,
za devět měsíců již bys kolíbala.

188. Neoveští podsedníci, a co vy děláte

Tlumačov

1. Ne - o - ve - ští po - dse - dní - ci, a co vy dě - lá - te, vše - cky vo - lky
po - pro - dá - te a pe - něz ne - má - te. Zač to - ho vo - la,
dá - te do slo - va, zač ho dá - te, že nic ne - ří -
ká - te, zač ho dá - te, za dva, do - slo - va.

1. |: Neoveští* podsedníci,
a co vy děláte,
všecky volky poprodáte
a peněz nemáte. :|
Zač toho vola,
dáte do slova,
zač ho dáte,
že nic neříkáte,
zač ho dáte,
za dva, doslova.

* *Novoveští (z obce Nová Dědina nedaleko Tlumačova)*

189. Ta štitenská vesnica mezi pěkným stromovím

Popov

1. Ta šti - ten - ská ve - sni - ca me - zi pě - kným stro - mo - vím

a měl sem tam po - tě - še - ní, a - le už k ní ne - cho - dím.

1. |: Ta štitenská vesnica
mezi pěkným stromovím :|
|: a měl sem tam potěšení,
ale už k ní nechodím. :|

2. |: Chodija k ní dva jiní,
to sú jeji upřimní, :|
|: počkaj, moja nejmilejší,
jeden z nich ťa ošidí. :|

3. |: Ošidí ťa jedenkrát,
dvakrát, třikrát, čtyrykrát, :|
|: ošidí ťa, moja nejmilejší,
ošidí ťa nastokrát. :|

190. A co je to za sůžení

Tichov

1. A co je to za sů - že - ní, — dyž se chla - pi zle o - že - ní,

o - bzvlášč v tem mla - dém vě - ku, ško - da je tom člo - vě - ku.

1. A co je to za sůžení,
dyž se chlapi zle ožení,
|: obzvlášč v tem mladém věku,
škoda je tom člověku. :|

2. A sám Pámbu z nebe volal,
kdo má ženu doma, nech ju kárá,
|: obzvlášč v tem mladém věku,
škoda je tom člověku. :|

191. Dyby ne téj varty

Podhradí

Zvolna

1. Dy - by ne téj va - rty, oj, na tom va - šem dvo - ře,

cho - dil bych já, mi - lá, oj, ka - ždý ve - čer k to - bě.

1. Dyby ne téj varty,
oj, na tom vašem dvoře,
chodil bych já, milá,
oj, každý večer k tobě.

2. Ale že je varta,
oj, na tom vašem dvoře,
nemožu já, milá,
oj, každý večer k tobě.

192. Kdo tobě, moja milá

Štítná nad Vlárí

1. Kdo to - bě, mo - ja mi - lá, kdo to - bě po - ža - lo - val,

že jsem já té - to no - ci, ej, do - ma ne - no - co - val.

1. Kdo tobě, moja milá,
kdo tobě požaloval,
že jsem já této noci,
ej, doma nenocoval.

2. Mně nikdo nežaloval,
já jsem se zdověděla,
mně sivá holuběnka
na okno přiletěla.

193. Ach, Bože můj, na tom světě marném

Tichov

1. Ach, Bo - že můj, na tom svě - tě ma - rném, ne - daj sa nám

dlú - ho trá - pit na něm, ne - daj sa nám dlú - ho trá - pit na něm.

1. Ach, Bože můj, na tom světě marném,
[: nedaj sa nám dlúho trápit na něm. :]
2. Dyby sa mně tu zem otevřela,
[: věru bych sa do ní položila. :]
3. Ach, Bože můj nad námi, jeden ráz
[: vypadl mně z vrkoče jeden vlas. :]
4. Rozpleť sa mně, můj vrkoč pletený,
[: navrať sa mně, vínečku zelený. :]
5. Dyby zapřáh čtyřadvacet koní,
[: žádný tvého vínka nedohoní. :]
6. Ach, Bože můj, na vojnu verbujú,
[: mám frajíra, jistě mně ho vezmú. :]

194. Ten náš dědek, to byl dobrák

Vlčková

1. Ten náš dě - dek, to byl do - brák, dej mu Pám - bu ne - be - sa,

on vo - zí - val sta - ré ba - by na tra - ka - ři do le - sa.

1. Ten náš dědek, to byl dobrák, dej mu Pámbu nebesa,
on vozíval staré baby na trakaři do lesa.
2. Ten náš dědek, to byl dobrák, dej mu Pámbu nebesa,
a on dycky utírával babám kapky u nosa.

195. Vedle našich oken teče voda skokem

Dolní Lhota

Hybně

1. Ve - dle na-šich o - ken te - če vo - da sko - kem, ne - mo - žu ji za - sta - vit,

ro - zhně - va - la sem si svo - jé - ho mi - lé - ho, ne - mo - žu ho u - do - břit.

1. Vedle našich oken
teče voda skokem,
nemožu ji zastavit,
rozhněvala sem si
svojeho milého,
nemožu ho udobřit.

2. A já k němu pujdu,
já ho prosit budu,
aby on sa nehněval,
že je mé srdénko
zarmúcené všecko,
aby on ho rozebral.

196. Na co je ti, synečku, na co je ti ženění

Doubravy

Mírně

1. Na co je ti, sy - ne - čku, na co je ti že - ně - ní,

ej, na co je ti že - ně - ní, na ve - li - ké sú - že - ní.

1. Na co je ti, synečku,
na co je ti ženění,
ej, na co je ti ženění,
na veliké súžení.

2. Mělas ty sa, děvčino,
mělas ty sa nevdávat,
ej, radši mohlas na rynku
cibulenku prodávat.

197. Tatíček mně kázal

Tichov

1. Ta - tí - ček mně ká - zal, a - bych do - ma le - žal,
a já chy - ta sta - ré ga - tě, na zá - le - ty bě - žal.

1. Tatíček mně kázal,
abych doma ležal,
a já chytá staré gatě,
na zálety běžal.

2. Můj tatíček za mnú,
tatárek pod pažú,
a oni mně, saframente,
doma ležat kážú.

3. Doma ležat kážú,
chleba neukážú,
daja mléka do pytlíka,
na záda uvážú.

198. Hory, doly, černý les

Žlutava

$\text{♩} = 100$

1. Ho - ry, do - ly, če - rný les, ho - ry, do - ly, če - rný les, ne - vi - děl sem mé pa - nen - ky
e - šče dnes, e - šče dnes, ne - vi - děl sem mé pa - nen - ky e - šče dnes, e - šče dnes.

1. Hory, doly, černý les, hory, doly, černý les,
|: neviděl sem mé panenky ešče dnes, ešče dnes. :|

2. Kdo tě viděl, povězte, kdo tě viděl, povězte,
|: mé srděčko zarmoucené potěšte, potěšte. :|

3. Já sem viděl, nepovím, já jsem viděl, nepovím,
|: trhala v panskéj zahradě rozmarýn, rozmarýn. :|

4. Utrhla tam dvě růže, utrhla tam dvě růže
|: a dala je šohajovi do lože, do lože. :|

5. Mu sa bude libě spat, mu sa bude libě spat,
|: on jí přijde zítra ráno děkovat, děkovat. :|

6. Děkuju ti, děkuju, děkuju ti, děkuju,
|: svůj klobúček premovaný před tebou smekuju. :|

199. A dybys nebyla chodila do lesa na trávu

Tlumačov

1. A dy - bys ne - by - la cho - di - la do le - sa na trá - vu,
ne - by - la bys by - la po - zby - la vě - ne - ček na hla - vu.

1. A dybys nebyla chodila
do lesa na trávu,
nebyla bys byla pozbyla
věneček na hlavu.

2. A dybys nebyla chodila
do lesa naslouchat,
nebyla bys byla slyšela
myslivečka búchat.

3. A dybys nebyla chodila
na kvasické mosty,
nebyla bys byla pozbyla
svojí poctivosti.

200. Julinovi koně lysí

Trnava

1. Ju - li - no - vi ko - ně ly - sí, zpo - me - ne - te na mě kdy - si,
zpo - me - ne - te a já na vás, že sem bý - val pa - cho - lek váš.

1. Julinovi koně lysí,
zpomenete na mě kdysi,
zpomenete a já na vás,
že sem býval pacholek váš.

2. Dyž sem jezdil za svú milú,
zpomeňte si na tu chvílu,
pásli ste sa na dolině
a já s milú v jatelině.

201. Nebudu sa vdávat

Ublo

1. Ne - bu - du sa vdá - vat, bu - du o - če - ká - vat,
až bu - de pan cí - sař mlá - den - ce ro - zdá - vat.

1. Nebudu sa vdávat,
budu očekávat,
až bude pan císař
mládence rozdávat.
2. Mládence rozdávat
na zelenej lúce
a já si vyberu
v červenej kordulce.
3. Červená kordulka,
ona sa mi lúbí,
ona mňa přenese
přes zelené dúbí.
4. Přes zelené dúbí,
přes zelený hájek,
ukaz ňě, cérečko,
gde máš mariánek.
5. Já mám mariánek
v zahrádce na řádce,
ale ne pro tebe,
pro hodnější chlapce.

202. Kořalko, kořalko

Veselá

Volně
1. Ko - řa-lko, ko-řa-lko pě- kný ře - tá-zek máš, když se ťa na-pi-ju, ku-rá-že mi do - dáš.

1. Kořalko, kořalko,
pěkný řetázek máš,
když se ťa napiju,
kuráže mi dodáš.
2. Kořalka, kořalka
podvedla šohajka
a šohajek dívku
na tom našem chlívku.

203. Za našima humnama, zabili tam hejtmana

Smolina

1. Za na - ši - ma hum - na - ma za - bi - li tam he - jtma - na,

pa - ne he - jtman, tu máš, tu máš, co nás na tu vó - jnu dá - váš.

1. Za našima humnama,
zabili tam hejtmana,
pane hejtman, tu máš, tu máš,
co nás na tu vójnu dáváš.
2. Bylo zaňho kázání,
palicami házání,
pane hejtman, tu máš, tu máš,
co nás na tu vójnu dáváš.
3. Byla zaňho mša svatá,
slúžily ju děvčata,
pane hejtman, tu máš, tu máš,
co nás na tu vójnu dáváš.
4. Bylo zaňho modlení
v téj židovskéj palérni,
pane hejtman, tu máš, tu máš,
co nás na tu vójnu dáváš.

204. Prší déšť, prší déšť

Trnava

$\text{♩} = 80$

1. Pr - ší déšť, pr - ší déšť, do Du - na - ja ka - pká,

už sa ten gazda náš s go - řa - len - kú ca - pká.

1. Prší déšť, prší déšť,
do Dunaja kapká,
už sa ten gazda náš
s gořalenkú capká.
2. Prší déšť, prší déšť,
do Dunaja teče,
už sa ten gazda náš
s gořalenkú vleče.

205. Zapadlo slunečko za ořeší

Újezd

1. Za - pa - dlo slu - ne - čko za o - ře - ší, tě - ši - lo
 už mě v tom Ú - je - zdě nic ne - tě - ší,
 mě, a - le už ne, a snád' mě po - tě - ší ně - kde in - de.

1. Zapadlo slunečko za ořeší,
 už mě v tom Újezdě nic netěší,
 těšilo mě, ale už ne,
 a snád' mě potěší někde inde.
2. Újezdské hodiny smutně bijú,
 už mě s mojí milú rozvádájú,
 nerozvedú, nebojím sa,
 přijde ta hodina, ožením sa.
3. Ožeň se, synečku, spánembohem,
 vezmi si cérečku k sobě roven,
 šak ty tú bohatú obanuješ
 a za mňú, chudobnú, plakat budeš.
4. Dyš sem si tá nevzal za ženičku,
 pak si tě vyvolím za družičku,
 za družičku, za nejstarší,
 žes bývala moje nejmilejší.
5. Za družku, družičku nemožu byt,
 nemohla bych pro pláč k oltáru jít,
 k oltáru jít, vínka uvít,
 pro falešnú lásku mosím umřít.

206. Letěla husička, měla bílé peří

Neubuz

1. Le - tě - la hu - si - čka, mě - la bí - lé pe - ří, le - tě - la do Tra - jra - chu,
kde sy - ne - ček le - ží, le - tě - la do Tra - jra - chu, kde sy - ne - ček le - ží.

1. Letěla husička,
měla bílé peří,
: letěla do Trajrachu,*
kde syneček leží. :	6. Ty poneseš zármutek
pětadvacet hodin,
: a že sas k nám, synečku,
malučko nachodil. :
2. Leží on tam, leží,
na té černé zemi
: a on sobě stěžuje,
že ho hlava bolí. :	7. Malučko nachodil
do té naší síně,
: že pro velikú lásku
oba vydržíme. :
3. Ej, hlavo, hlavěnko,
proč tak tuze bolíš,
: že ani neupadáš,
ani sa nehojíš. :	8. Měl bych já vydržat
a tebe nedostat,
: radši sa já seberu
a půjdu domů spat. :
4. Voda mosty pobrala,
enom jeden nechala,
: přenešťastná galánko,
žes mě zanechala. :	9. A půjdu domů spat,
vrané koně česat,
: aby sa mi svítily,
až pojedu orat. :
5. Když ty ně zanecháš,
já zanechám taky,
: ty poneseš zármutek,
já ponesu taky. :	10. Až pojedu orat
na to naše pole,
: přid' sa za mnú podívat,
galánečko moje. :

* Trajrach – pravděpodobně z něm. Traumreich (Traumwelt), říše snů, v tomto případě ve významu „daleká země“; může jít ale také o zkomolený místní název.

207. A, á, á, každá žena zlá

Valašské Klobouky

1. A, á, á, ka - ždá že - na zlá, a - ni to čert ne - vy - my - slí,
co má že - na ve své my - sli, a, á, á, ka - ždá že - na zlá.

1. A, á, á, každá žena zlá,
ani to čert nevymyslí,
co má žena ve své mysli,
a, á, á, každá žena zlá.
2. Bé, bé, bé, polituj nebe,
jaké sú ženy opice,
od hněvu plačú velice,
bé, bé, bé, polituj nebe.
3. Cé, cé, cé, nic robit nechce,
enom jak páv sem tam chodí,
nedonese ani vody,
cé, cé, cé, nic robit nechce.
4. Dé, dé, dé, dekoli přijde,
esli muža nemá doma,
hned vyprávjá, že je vdova,
dé, dé, dé, dekoli přijde.
5. O, ó, ó, kuká na okno,
aby sa muž nezdvěděl,
její falešnost nezvěděl,
o, ó, ó, kuká na okno.
6. I, í, í, jako čert hledí,
sotva muška na nos sedne,
spíná sa jak žaba v bahně,
i, í, í, jako čert hledí.
7. Ypsolon, palicú ju skloň,
može strčit pod lavicu,
mastit dubovú palicú,
ypsolon, palicú ju skloň.

208. Ide Jura po ulici

Mirošov

1. I - de Ju - ra po u - li - ci, má pe - re - čko pá - vo - vé,
 ko - šu - len - ku vy - ší - va - nú, pě - kné bí - lé ka - dr - le,
 na dva - náct kno - flí - ků za - pja - tú, a já mám mú
 na - jmi - lšů bo - ha - tú, aj, bo - ha - tú, aj, bo - ha - tú.

1. Ide Jura po ulici, má perečko pávové,
 košulenu vyšívánú, pěkné bílé kadrle,
 na dvanáct knoflíků zapjatú,
 a já mám mú najmilšú bohatú,
 aj, bohatú, aj, bohatú.

2. Kdyby mně s mú najmilejší někdo pošpacíroval,
 anebo s ní u muziky někdo pozatancoval,
 já bych tu muziku zakázal
 a já bych tym darebákem nařezal,
 aj, nařezal, aj, nařezal.

209. A dyž já pojeďu na dolinu orat

Slopné

Mírně

1. A dyž já po - je - du na do - li - nu o - rat,
 po - čů - vaj mňa, mi - lá, bu - du na ťa vo - lat.

1. |: A dyž já pojeďu na dolinu orat, :|
 |: počůvaj mňa, milá, budu na ťa volat. :|

2. |: A dyž já pojeďu na dolinu vláčit, :|
 |: počůvaj mňa, milá, jak budu sedláčit. :|

210. Černá hora, černý les

Velký Ořechov

Mírně

1. Če - rná ho - ra, če - rný les, če - rná ho - ra, če - rný les,
ne - vi - děl sem svéj pa - nen - ky eš - če dnes.

1. Černá hora, černý les,
černá hora, černý les,
neviděl sem svéj panenky ešče dnes.
2. Kdo ste viděl, povězte,
kdo ste viděl, povězte,
mé srdénko zarmúcené potěšte.
3. Já sem viděl, nepovím,
já sem viděl, nepovím,
trhala si v zahrádečce rozmarýn.
4. Utrhla tam dvě růže,
utrhla tam dvě růže,
zanesla jich synečkovi do lože.
5. Mu se bude libě spat,
mu se bude libě spat,
on ti přijde skoro ráno děkovat.

211. Není takové děvčátko v žádněj dědině

Smolina

1. Né - ni tá - ko - vé dě - včá - tko v žá - dněj dě - di - ně
ja - ko je - dna ve Smo - li - ně, dyž sa u - my - je.

1. Není takové děvčátko v žádněj dědině
jako jedna ve Smolině, dyž sa umyje.
2. Umyje sa, obleče sa jako v nedělu,
na synečka odkazuje každú hodinu.

212. Pomožte mně na sušířňu

Velký Ořechov

Vesele

1. Po - mo - žte mně na su - ší - řňu, já su ma - lá, ne - do - sí - hnu, až vy ně tam

po - mo - že - te, vši - chni za mňú po - le - ze - te, vši - chni za mňú po - le - ze - te.

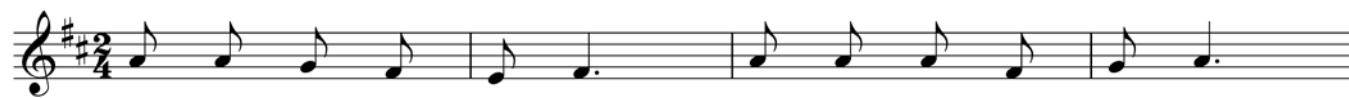
1. Pomožte mně na sušířňu,
já su malá, nedosíhnu,
až vy ně tam pomůžete,
všichni za mňú polezete,
všichni za mňú polezete.

2. Všeci za mňú polezete
ani za to nemožete,
rádi byste vy to měli,
co ode mňa byste chtěli,
co ode mňa byste chtěli.

3. Já su malá, ale zralá,
ráda bych už milovala,
milovala ve dne v noci,
od lásky není pomoci,
od lásky není pomoci.

213. Paste sa ně, kravy, okolo chodnička

Vysoké Pole

1. Pa - ste sa ně, kra - vy, o - ko - lo cho - dni - čka,

ne - da - li ně na - ši ma - sla do kra - ji - čka.

1. Paste sa ně, kravy, okolo chodnička,
nedali ně naši masla do krajička.

2. Dali ně ho, dali, chlapci ně ho vzali,
potem mňa pobili, plakat ně nedali.

214. Velehrad, Velehrad, velehradská humna

Jestřabí

Mírně ♩=92

1. Ve - le - hrad, Ve - le - hrad, ve - le - hra - dská hum - na, pře - no - cuj, šu - ha - jku,
té - jto no - ci u mňa, pře - no - cuj, šu - ha - jku, té - jto no - ci u mňa.

1. Velehrad, Velehrad,
velehradská humna,
|: přenocuj, šuhajku/duša má,
tėjto noci u mňa. :|
2. Ja bych přenocoval,
má drahá Maryčka,
|: dybys ňa zbudila,
než vyjde denička. :|
3. Denička už vyšla,
tam je na vrch skaly,
|: zaplať ňě, duša má,
co sme spolu spali. :|
4. Já sem ti vyčítál
štyry sta na stole,
|: zeber si jich, zeber,
to je všecko tvoje. :|
5. A já si to neveznu,
to je všecko málo,
|: mnoho si ty užíval
moji lásky darmo. :|
6. Ešče ti k tomu dám
aj krávu s telatem,
|: aby si to měla
s tým malým diťatem. :|
7. Ani to ti neveznu,
to je všecko málo,
|: mnoho si ty užíval
mojej lásky darmo. :|
8. Ešče ti k tomu dám
štyry vozy sena,
|: aby si to měla
pro to malé tela. :|
9. Ešče ti k tomu dám
hodiny v řetázku,
|: aby si to měla
za tú věrnú lásku. :|
10. Ešče ti k tomu dám
aj sebe samého,
|: aby sis ty měla
šohajka švarného. :|
11. Toto sem já čekala,
můj švarný šohajku,
|: co sme spolem byli
pod jalovcem v hájku. :|

215. Kaňovjanů doma není

Kaňovice

Hybně

1. Ka - ňo - vja - nů do - ma ne - ní, Ka - ňo - vja - nů do - ma
ne - ní, o - ni je - li na ka - me - ní, na ka - me - ní.

1. Kaňovjanů doma není,
Kaňovjanů doma není,
oni jeli na kamení,
na kamení.

2. Na kamení, na široké,
na kamení, na široké,
pro děvčátko černoooké,
černoooké.

216. Nad Kašavú černé pole

Kašava

1. Nad Ka - ša - vú če - rné po - le, já ho o - rat ne - bu - du,
zká - za - li mi z Ho - le - šo - va pá - ni, že mo - sím jít na vo - jnu.

1. |: Nad Kašavú černé pole,
já ho orat nebudu, :|
zkázali mi z Holešova páni,
že mosím jít na vojnu.

2. |: Já na vojnu, z vojny domů,
ty ses ešče nevдалa, :|
na koho si, moja najmilejší,
na koho si čekala.

3. |: Čekala jsem, můj synečku,
čekala jsem na tebe, :|
až ty z vojny domů se navrátíš,
že my svoji budeme.

217. Vy družičky, vy myslíte

Kašava

Rychle

1. Vy dru - ži - čky, vy my - slí - te, že vás ne - ní k do - stá - ní,

v Ho - le - šo - vě na ze - le - ném ryn - ku ko - pa za dva gre - jca - ry.

1. |: Vy družičky, vy myslíte,
že vás není k dostání, :|
v Holešově na zeleném rynku
kopa za dva grejcary.
2. |: Vy mládenci, vy myslíte,
že vás není k dostání, :|
v Holešově na zeleném rynku
kopa za dva grejcary.
3. |: Pětadvacet za půl jabka
a padesát za celé, :|
jedno děvče za čtyry tisíce,
a to není vyspělé.

218. Ťažký je, těžký, kameň mynářský

Luhačovice

1. Ťa - žký je, ta - žký, ka - meň my - ná - rský, a - le e - šče

ta - žší, a - le e - šče ta - žší je stav ma - lžen - ský.

1. |: Ťažký je, těžký,
kameň mynářský, :|
ale ešče těžší,
ale ešče těžší
je stav malženský.
2. |: Kameň mynářský
odvalit' može, :|
ale stav malženský,
ale stav malženský
zrušit nemože.

219. Ženíl sem sa po svéj vůli

Nedašov

1. Že - níl sem sa po svéj vů - li, a - le ňa to hru - bě mr - zí,
vzál sem si že - ni - čku ve - li - ce ci - fro - vnú, a už né - ni.

1. Ženíl sem sa po svéj vůli,
ale ňa to hrubě mrzí,
vzál sem si ženičku
velice cifrovní,
a už není.

2. Dříve byla v každém tanci,
a včíl sedí na kraj peci,
škaredá, ošklivá,
sopel z nosa visí,
a už není.

3. To ňa na ňu najvíc mrzí,
dyž k nám přídú lidé cuzí,
při stole, při misi,
sopel z nosu visí,
a už není.

220. Dobře je ti, velebníčku, na faře

Neubuz

1. Do - bře je ti, ve - le - bní - čku, na fa - ře, na fa, na fa, na fa - ře,
do - kud sa ti re - be - ren - da ne - pá - ře, ne - pa, ne - pa, ne - pá - ře.

1. Dobře je ti, velebníčku, na faře,
na fa-, na fa-, na faře,
dokud sa ti reberenda nepáře,
nepa-, nepa-, nepáře.

2. Až sa ti ta reberenda rozpáře,
rozpa-, rozpa-, rozpáře,
pak ti bude, velebníčku, po faře,
po fa-, po fa-, po faře.

221. Pust'te nás do síně

Vlčková

Živě

1. Pu - st'te nás do sí - ně, pě - kně vás pro - sí - me, ze sí - ně do ji - zby,

a - by - sme ne - zmr - zli. Ma - měn - ko, da - jte...

pro 3., 5., 7., 9., 11. sloku

1. Pust'te nás do síně,
pěkně vás prosíme,
ze síně do jizby,
abysme nezmrzli.

2. My vás nepustíme
do tej naší síně,
vy jste zmrzlé baby,
nám je horko tady.

(zpívá se venku, při svatbě)

(odpověď zevnitř)

3. Maměnko, dajte medu,
už vám nevěstu vedu.

7. Maměnko, dajte sýra,
abych tu ráda byla.

11. Maměnko, dajte sýra,
bude do roka dcera.

4. My medu nedáme,
včely nechováme,
nech vám medu dajú,
kde včely chovajú.

8. My sýra nemáme,
babuše nechováme,
nech vám sýra dajú,
kde babuše chovajú.

12. My sýra nemáme,
babuše nechováme,
nech vám sýra dajú,
kde babuše majú.

5. Maměnko, dajte hrušek,
nevěstu bolí břúšek.

9. Maměnko, dajte trnek,
bude do roka synek.

13. Pust'te nás do síně,
pěkně vás prosíme,
ze síně do jizby,
abysme nezmrzli.

6. My hrušek nemáme,
hrušovní nesadíme,
nech vám hrušek dajú,
kde hrušovní majú.

10. My trnek nemáme,
trní nesadíme,
nech vám trnek dajú,
kde trní sadíjú.

*(Teprve teď se otevřou
dveře a svatebčané
vejdou do ženichova
domu)*

222. Sem synek slobodný

Velký Ořechov

Mírně

1. Sem sy - nek slo - bo - dný, žá - dný na mňa nic ne - ví, e - nom mo - ja
na - jmi - le - jší, co je ke mně na - jvě - rně - jší, ta na mňa ne - po - ví.

1. |: Sem synek slobodný,
žádný na mňa nic neví, :|
enom moja najmilejší,
co je ke mně najvěrnější,
ta na mňa nepoví.
2. |: Jak by pověděla,
ej, dyž je sama vinna, :|
dyž postylku stélávala,
na okénko klepávala,
pod', sem sama doma.
3. |: Jak sem já odešel,
ej, hned zas druhý přišel :|
a já z toho lamentací,
vzal sem si to k svému srdci,
na vojnu sem mosel.
4. |: Má milá, má milá,
hledaj sobě frajíra :|
a já mám tú frajířečku,
tú ocelovú šabličku,
to bude žena má.
5. |: Žena má, žena má,
ej, šabla ocelová, :|
ta sa bude v krvi máčat
a ty budeš o mňa plakat,
galánečko moja.

223. Gazdo náš, gazdo náš

Veselá

Volně

1. Ga - zdo náš, ga - zdo náš, ve - se - lé žen - ce máš,
a to vše - cko pro - to, že je do - bře cho - váš.

1. Gazdo náš, gazdo náš,
veselé žence máš,
a to všechno proto,
že je dobře chováš.
2. Gazdino, gazdino,
otvírajte vrata,
neseme ti věnec
ze samého zlata.
3. Ze samého zlata,
ze samého péři,
my se podíváme,
co máme k večeři.
4. My máme k večeři
kačenu pečenú,
k tomu eště máme
kořalu červenú.

224. Už sme si tě začepily

Veselá

1. Už sme si tě za - če - pi - ly, na tvú hla - vu vě - nec da - ly. To se ti zdám,
muj sy - ne - čku, ška - re - dá, že ne - jsem ce - re - čka slo - bo - dná.

1. Už sme si tě začepily,
na tvú hlavu věnec daly.
To se ti zdám, muj synečku, škaredá,
že nejsem cerečka slobodná.
2. A když nejsem, tak nech nejsem,
a když nejsem, tak nech nejsem,
šak ty také nejsi žádný mládenec,
tys mi strhl z mej hlavěnky můj věnec.

225. Aj, prší, prší rosička

Vizovice

1. Aj, pr - ší, pr - ší ro - si - čka, spa - ly by mo - je o - či - čka,
spa - ly by mo - je, spa - ly by tvo - je, spa - ly by o - ny o - bo - je.

1. Aj, prší, prší rosička,
spaly by moje očička,
spaly by moje,
spaly by tvoje,
spaly by ony oboje.
2. Aj, prší, prší listopád,
zkažte pozdravení nastokrát,
zkažte pozdravení
mému potěšení,
že já ho míním zanechat.
3. Neber si to, milá, do srce,
že mám chudobné rodiče,
na konička sednu,
do vojny pojedu
přes ty turecké hranice.
4. Na svého konička sedám,
ještě se jednu ohlédám,
jestli je tam eště
modrooké děvče,
keré sem věrně miloval.
5. Ach, smutno, teskno ze všech stran,
můj milý se poděl, nevím kam,
kde mnoho falešných
a málo upřímných,
kde mnoho falešných lidí, tam.

226. Pod', má milá, na trávu

Drnovice

Rychle ♩=104

1. Pod', má mi - lá, na trá - vu, pod', má mi - lá, na trá - vu
do ze - le - né - ho há - ju, do ze - le - né - ho há - ju.

1. Pod', má milá, na trávu,
pod', má milá, na trávu
do zeleného háju,
do zeleného háju.
2. Jak nažala, nabrala,
jak nažala, nabrala,
přehořce zaplakala,
přehořce zaplakala.
3. Ach, Bože můj, Bože můj,
ach, Bože můj, Bože můj,
falešný je galán můj,
falešný je galán můj.
4. Falešneho srce je,
falešneho srce je,
on s inýma tancuje,
on s inýma tancuje.
5. Tancuj si s nima, tancuj,
tancuj si s nima, tancuj,
enom s nima nenocuj,
enom s nima nenocuj.
6. Dyž si s nima tancuješ,
dyž si s nima tancuješ,
aj si s nima nocuješ,
aj si s nima nocuješ.
7. Inde chodiš každý den,
inde chodiš každý den,
a k nám jednu za tyden,
a k nám jednu za tyden.
8. A to enom v sobotu
a to enom v sobotu,
kdy mam pilnu robotu,
kdy mam pilnu robotu.
9. Kdy mam líčit a mazat,
kdy mam líčit a mazat,
ty mi přijdeš zavazat,
ty mi přijdeš zavazat.
10. Přid' si k nam až v nedělu,
přid' si k nam až v nedělu,
ja si pěkně ustelu,
ja si pěkně ustelu.
11. Postelenka dubova,
postelenka dubova
a peřina prachova,
a peřina prachova.

227. Ja, fojto - věn - ko fojtova

Slopné

Mírně

1. Ja, fo - jto - věn - ko fo - jto - va, ja, fo - jto - věn - ko fo - jto - va,
da - le - ko je - i še - rho - vňa, da - le - ko je - i še - rho - vňa.

1. Ja, fojto - věn - ko fojtova,
ja, fojto - věn - ko fojtova,
daleko je-i šerhovňa,
daleko je-i šerhovňa.

2. Není daleko, za vodú,
není daleko, za vodú,
tam ťa, synečku, povedú,
tam ťa, synečku, povedú.

3. Ja, povedú ňa přes bránu,
ja, povedú ňa přes bránu,
budeš, milá, plakat za mňú,
budeš, milá, plakat za mňú.

228. Janek můj vozil hnůj

Šarovy

1. Ja - nek můj vo - zil hnůj, do ba - řin - ky
ská - cal, no - ha - vi - čky zmá - čal, bo - že můj.

1. Janek můj
vozil hnůj,
do bařinky skácal,
nohavičky zmácal,
bože můj.

2. Janek můj
vozil hnůj,
přiletěla vranka,
uchytila Janka,
bože můj.

229. Svoboda, svoboda, svoboděnka

Vítová

1. Svo - bo - da, svo - bo - da, svo - bo - děn - ka, vždy - cky mně ří - ka - la má ma - měn - ka,

že je svo - bo - děn - ka po - klad bo - ží, že si jí má vá - žit je - den ka - ždý.

1. Svoboda, svoboda, svoboděnka,
vždycky mně říkala má maměnka,
že je svoboděnka poklad boží,
že si jí má vážit jeden každý.
2. Co jsem já přesmutná udělala,
že jsem svoboděnku zanechala,
ach, vínku, vínku zelený,
ty mě již opustíš v malé chvíli.
3. Přistup sem, ženichu, přistup sem blíž,
my máme spolu nést ten těžký kříž,
který na nás Pan Ježíš ukládá,
na naše ramena mdlá a slabá.

230. Janko můj vezl hnůj

Kaňovice

Hybně

1. Jan - ko můj ve - zl hnůj, při - le - tě - la vran - ka,

u - chy - ti - la Jan - ka, bo - že můj, bo - že můj.

1. Janko můj
vezl hnůj,
přiletěla vranka,
uchytila Janka,
|: bože můj. :|

231. Holomúc, Holomúc, holomúcká brána

Vizovice

♩=80

1. Ho - lo - múc, Ho - lo - múc, ho - lo - mú - cká brá - na, ne - je - dna ma - ti - čka
sy - na o - pla - ka - la, ma - ti - čka sy - ná - čka, se - stři - čka
bra - tří - čka a mi - lá mi - lé - ho, že ne - bu - de je - ho.

1. Holomúc, Holomúc, holomúcká brána,
nejedna matička syna oplakala,
matička synáčka, sestřička bratříčka
a milá milého, že nebude jeho.

2. Tu ležíja nožky, co k nám chodívaly,
tu ležíja ručky, co ňa objímaly,
tu leží hlavička, šíповá ružička,
co mně vykládala upřímná slovíčka.

232. Rodičové roztomilí, těžko ste mě vychovali

Vizovice

♩=84

1. Ro - di - čo - vé ro - zto - mi - lí, těžko ste mě vy - cho - va - li, co sem si měl
za - pra - co - vat, ke sta - ro - sti vás za - stá - vat, na vo - jnu mě vza - li.

1. Rodičové roztomilí,
těžko ste mě vychovali,
co sem si měl zapracovat,
ke starosti vás zastávat,
na vojnu mě vzali.

2. Podívej se, moje milá,
jak mně svědčí barva sivá,
jak mně svědčí to řemení
tříkrát křížem přeložený,
moje potěšení.

3. Přijdu-li já k porubání,
nebo šablí posekání,
příd' se na mě podívati,
moje rany povázati,
moje potěšení.

233. Opila sem sa nepija

Chrastěšov

$\text{♩} = 72$

1. O - pi - la sem sa ne - pi - ja, o - pi - la sem sa ne - pi - ja,
ach, můj mu - ží - čku, ne - bí mňa, ach, můj mu - ží - čku, ne - bí mňa.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It features two staves of music. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. Both staves use treble clefs and include triplet markings over groups of three notes.

1. Opila sem sa nepija,
opila sem sa nepija,
ach, můj mužičku, nebí mňa,
ach, můj mužičku, nebí mňa.

2. Opila sem sa velice,
opila sem sa velice,
nehledaj na mňa palice,
nehledaj na mňa palice.

234. Mládenci, pod'te za mňú

Vlachova Lhota

1. Mlá - den - ci, po-d'te za mňú a já mám ma-lo - va - nú pře-sli-čku, ko-lo-vrat
ne-chce mně do-bře brat ko-no - pi a - ni lnu, ra-dši si s va-mi le - hnu.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It features two staves of music. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. Both staves use treble clefs and include triplet markings over groups of three notes.

1. Mládenci, pod'te za mňú
a já mám malovanú
přesličku, kolovrat
nechce mně dobře brat
konopi ani lnu,
radši si s vami lehnu.

235. Rostú, rostú, rostú konopě za cestú

Vlachova Lhota

1. Ro - stú, ro - stú, ro - stú ko - no - pě za ce - stú, ro - stú pě - kné ze - le - né,
me - zi ni - ma ro - ste če - rno - o - ké dě - vče, až vy - ro - ste, bu - de mé.

1. Rostú, rostú, rostú
konopě za cestú,
rostú pěkné zelené,
|: mezi nima roste
černooké děvče,
až vyroste, bude mé. :|
2. Rostú, rostú, rostú
konopě za cestú,
rostú pěkné vysoké,
|: mezi nima leží
šohaj poraněný,
volá vody studené. :|
3. První psaní napsal,
svému otci poslal,
by mu voděnku poslal,
|: a on pole oral,
právě oborával,
voděnky mu nepodal. :|
4. Druhé psaní napsal,
své maměnce poslal,
by mu vody podala,
|: ona oběd vaří,
právě dovaňuje,
voděnku mu nedala. :|
5. Třetí psaní napsal,
svému bratru poslal,
by mu voděnku podal,
|: a on koně sedlal,
právě osedlával,
voděnky mu nepodal. :|
6. Čtvrté psaní napsal,
své sestřičce poslal,
by mu vodu podala,
|: ona šaty prala,
právě dopírala,
voděnky mu nedala. :|
7. Páté psaní poslal,
své milence poslal,
by mu vody podala,
|: ona zlatem šije,
stříbrem vyšívala,
voděnky mu podala. :|
8. Lepší je má milá
než celá rodina,
voděnky mi podala,
|: a tu pannu jednu
zajisté si vezmu,
budu na ňu vzpomínat. :|

236. Aj, ženo, ženo moja, nehněvaj sa

Vlachovice

♩=120

1. Aj, že-no, že-no mo-ja, ne-hně-vaj sa, dyž sme sa tak spo-lem ze-šli, na-pi-jem sa,
pi - ješ ty, pi - ju já, pi - jú dě - ti, ne-bu-dem si je-den dru-hém vy - čí - ta - ti.

1. Aj, ženo, ženo moja, nehněvaj sa,
dyž sme sa tak spojem zešli, napijem sa,
piješ ty, pijú já, pijú děti,
nebudem si jeden druhém vyčítati.

2. Aj, šak si ty gazda dobrý, šidíš voza,
dyž tys z něho lecco propil, moc železa,
hlavy máš húžvami povázané,
kotule si odnesl za pálené.

3. Aj, ženo, ženo moja, nehněvaj sa,
dyž sme se tak spolu sešli, napijem sa,
ručník* si za pálené založila,
šak si si to velmi dobře urobila.

* šátek

237. Nesedaj, Mařenko, za cuzí stolíček

Vlachova Lhota

1. Ne - se - daj, Ma - řen - ko, za cu - zí sto - lí - ček, na - před sa
po - dí - vaj, je - i tam ta - tí - ček, je - i tam ta - tí - ček.

1. Nesedaj, Mařenko, za cuzí stolíček,
[: napřed sa podívaj, je-i tam tatíček. :]

2. Nesedaj, Janíčku, na cuzí lavičku,
[: napřed sa podívaj, máš-i tam matičku. :]

238. Vizovské hodiny ztemna bijú

Lhotsko

1. Vi - zo - vské ho - di - ny ztem - na bi - jú, ty mňa s mo -
jú mi - lú, ty mňa s mo - jú mi - lú ro - zvá - dā - jú.

1. |: Vizovské hodiny
ztemna bijú, :|
ty mňa s mojú milú,
ty mňa s mojú milú
rozvádajú.

2. |: Rozvádaj, rozvádaj,
nebojím sa, :|
příde ta hodina,
galánečko moja,
ožením sa.

3. |: Ožeň sa, synečku,
spánembohem, :|
hľadaj si nevestu,
hľadaj si nevestu
sobě roveň.

4. |: Na prácu, na prácu
sem ji rovna, :|
ale na bohactví,
ale na bohactví
není možná.

5. |: Kde bych já chudobná
statky vzala, :|
dyž ně jich maměnka,
sivá holuběnka,
nezjednala.

239. Na mostě pták, pod mostem rak

Lipová

Hybně

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody consists of eighth and quarter notes with triplet markings. The lyrics are written below the notes.

1. Na mo - stě pták, pod mo - stem rak, ve vo - dě ry - běn - ka,
v tom do - mě A - něn - ka, tu bych já rád.

1. Na mostě pták,
pod mostem rak,
ve vodě ryběnka,
v tom domě Aněnka,
tu bych já rád.

2. Aněnko má,
je-li možná,
čekaj mňa do jara,
až bude fijala
pěkná, modrá.

3. Čekala sem,
nospala sem,
do roka celého,
čekaja milého,
dočkala sem.

4. On přišel k nám,
já ho neznám,
on mňa chtěl šiditi,
huběnku špiniti,
já si nedám.

240. Žádný člověk nepověří

Úblo

1. Žá - dný člo - věk ne - po - vě - ří, se - dlák a - ni kněz, Hu - sár mo - sí
ka - ždý je - nom so - bě my - slí, že je hu - sár pes.

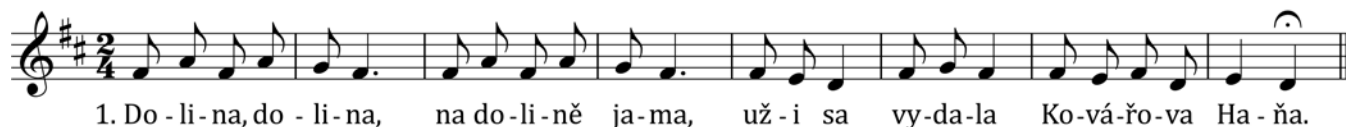
vy - stát a v no - ci ne - smí spát, když při - je - de me - zi ho - ry, mo - sí no - co - vat.

1. Žádný člověk nepověří,
sedlák ani kněz,
každý jenom sobě myslí,
že je husár pes.
Husár mosí vystát
a v noci nesmí spát,
když přijede mezi hory,
mosí nocovat.

2. Už je celý zašmúraný,
hubu aj oči,
takže ho žádný nepozná
ve dně aj v noci.
Jede z cesty domů,
žena protiv němu,
vítaj, vítaj, můj mužíčku,
vítaj, korhelu.

241. Dolina, dolina, na dolině jama

Újezd

1. Do - li - na, do - li - na, na do - li - ně ja - ma, už - i sa vy - da - la Ko - vá - řo - va Ha - ňa.

1. Dolina, dolina,
na dolině jama,
už-i sa vydala
Kovářova Haňa.

2. Eště ne, eště ne,
ale už počíná,
už si ju syneček
za ruku pojímá.

3. Za ruku pojímá,
za prsteček vede,
neboj sa, Aničko,
že ti tu zle bude.

4. Neboj sa, Aničko,
u nás teho hladu,
vyjdi na zahradu,
trhaj kozí bradu.

242. Ach, hore, hore dolinečkú

Štítná nad Vlárí

1.varianta

1. Ach, ho - re, ho-re do - li - ne - čkú, ach, ho - re, ho-re do-li - nú,
ach, tam vo - já - ci ma - ší - ru - jú, pě - kně so - bě bu - bnu - jú.

2.varianta

1. Ho - re, ho - re do - li - ne - čkú, ach, ho - re, ho-re do-li - nú,
ach, tam vo - já - ci ma - ší - ru - jú, pě - kně so - bě bu - bnu - jú.

1. Ach, hore, hore dolinečkú,
ach, hore, hore dolinú,
ach, tam vojáci mašírujú,
pěkně sobě bubnujú.

2. Ach, moselas mně, moja milá,
ach, moselas mně podělat,
ach, moselas mně, moja milá,
do vinečka cosi dat.

3. Ach, nedala sem, můj synečku,
ach, nedala sem, nedala,
ach, ale sem ťa, můj synečku,
včera večer čekala.

243. Šest dní do týdňa

Šanov

1. Šest dní do tý - dňa, se - dmá ne - dě - la, po - věz, má mi - lá, s kým s to se - dě - la.

1. Šest dní do týdňa,
sedmá neděla,
pověz, má milá,
s kým s to seděla.	3. Přišli zedníci
k naší děvčici,
poplantali jí
šaty v truhlici.
2. Já jsem seděla,
s kým jsem seděla,
co je kom potom,
byla neděla.	4. Jak si poplancu,
tak si rozplancu,
hopsa, dívčina,
pojďme do tancu.

244. Na jalubskej fáře, zabili tam páva

Spytihněv

1. Na ja - lu - bskej fá - ře, za - bi - li tam pá - va,

ne - chod' tam, sy - ne - čku, pů - jdeš do špi - tá - la.

1. Na jalubskej fáře,
zabili tam páva,
: nechod' tam, synečku,
půjdeš do špitála. :	3. Šafářova cera
je velice pyšná,
: dala si na paty
vyšítí jeleňa. :
2. Já tam mosím jíti
na to páví peří,
: abych sa zalíbil
šafářovej ceři. :	4. Na paty jeleňa,
na fěrtúšek háček,
: aby se ju připjal
ten Fuksů synáček. :

245. Na újezdské věži dvanáct hodin bije

Újezd

1. Na ú - je - zské vě - ži dva - náct ho - din bi - je,
mo - je ne - jmi - le - jší ko - šu - len - ku ši - je.

1. Na újezdské věži
dvanáct hodin bije,
moje nejmilejší
košulenu šije.

2. Komu ty, má milá,
komu ty to šiješ,
tobě, můj synečku,
až pomašíruješ.

3. Až pomašíruješ
z Peštu do Budína,
tam si dáme nalét
červeného vína.

4. Červené vínečko
ve sklenici skáče,
moje nejmilejší,
kady chodí, plače.

5. Neplač, milá, neplač,
šak já si tě vezmu,
až já pod hájíčkem
jatelinku zežnu.

6. Podívej se, milá,
na tu suchú brezu,
až se rozzeleňá,
teprv si tě vezmu.

7. Podívej se, milá,
na ty holé kopce,
jakého ti vedu
šedivého vdovce.

8. Ten šedivý vdovec
jak ta stará kráva,
on se na mě ptává,
mám-li ho já ráda.

9. Ten šedivý vdovec
lehne na podušku,
pobrboce trošku,
říče za nebožku.

10. Pověz ty mně, vdovče,
kolik ty dětí máš,
abych já věděla,
že mě neoklamáš.

11. Na peci je štvoro,
pod pecí patero,
dá-li Pánbuh jedno,
bude desatero.

12. Tom starém vdovcovi
smrdí brada močků,
ale mládencovi
vóní fijalečkú.

13. Tom starému vdovci
smrdí brada kmínem,
ale mládencovi
vóní rozmarýnem.

246. Za lesem, za vodú měsíček sa bělá

Ostrata

1. Za le - sem, za vo - dú mě - sí - ček sa bě - lá, kdy -

bych já vě - dě - la, co můj mi - lý dě - lá

1. Za lesem, za vodú měsíček sa bělá,
kdybych já věděla, co můj milý dělá.	3. Měsíček už vyšel, můj milý nepřišel,
ach, bože, co to je, že on k nám neide.
2. A on mně přislíbil, že k nám večír přijde,
abych ho čekala, než měsíček vynde.	4. Já už sem kravičky všechny podojila,
v zahradě bylinky všechny ozdobila.

247. Tragaču, tragaču

Slušovice

Žertovně

1. Tra - ga - ču, tra - ga - ču, tra - ga - ču, tra - ga - ču, a co já sa

pro te - be a co já sa pro te - be, tra - ga - ču, na - pla - ču.

1. : Tragaču, tragaču,
tragaču, tragaču, :
 : a co já sa pro tebe
a co já sa pro tebe,
tragaču, naplaču. : | 2. : Měla sem galána
a on byl ťululum, :
 : zežraly mu vši gatě,
zežraly mu vši gatě
a blechy košulu. : | 3. : Měla sem galána,
měla sem ho ráda, :
 : lehl on si do sena,
lehl on si do sena,
zežrala ho kráva. : |
|--|---|--|

248. Rozkvítaj, rozkvítaj, červený hřebíčku

Vlachovice

1. Ro - zkví - taj, ro - zkví - taj, če - rve - ný hře - bí - čku,

sbo - hem o - stá - va - jte, můj dra - hý ta - tí - čku.

<p>1. Rozkvítaj, rozkvítaj,
červený hřebíčku,
sbohem ostávajte,
můj drahý tatíčku.</p>	<p>3. Rozkvítaj, rozkvítaj,
modrá fialenko,
ostávajte sbohem,
má drahá maměnko.</p>
<p>2. Vychovali ste mňa
jak v ořeše jádro,
včilka ste mě dali
synečkovi darmo.</p>	<p>4. Vychovali ste mňa
jak v zahrádce kvítí,
včilka ste mě dali
synečkovi vzíti.</p>

249. A co je nás po tých babách

Chrastěšov

Volně

1. A co je nás po tých ba-bách, co se - dí - ja na tých la - vách,

ne - pi - jú a - ni ne - tan - cu - jú, e - nom o nás kle - be - tu - jú.

<p>1. A co je nás po tých babách,
co sedíja na tých lavách,
nepijú ani netancujú,
enom o nás klebetujú.</p> | <p>2. Sedí ptáček na karlátce,
žaluje sa céra matce,
och, maměnko má rozmilá,
co ten syneček povídá.</p> | <p>3. Synečkovi nikdy nevěř,
přes říčicu vody neměř,
říčica vody nedrží,
syneček pravdy nepoví.</p> |
|---|--|---|

250. Měl sem já píštělku o devíti dírkách

Křekov

Vesele

1. Měl sem já pí - ště - lku o de - ví - ti dí - rkách, o de - ví - ti dí - rkách.

1. Měl sem já píštělku
o devíti dírkách,
o devíti dírkách.	3. A jak sem si zpomněl
na jednu bohatú,
na jednu bohatú.
2. Nechtěla mně pískat
o chudobných dívkách,
o chudobných dívkách.	4. Hned mně zapískala
aj na tu devátú,
aj na tu devátú.

251. Nad Křekovem mostek, prohýbá se

Křekov

1. Nad Kře - ko - vem mo - stek, pro - hý - bá se, pod ním je vo - děn - ka, ne - hý - bá se,

v tej vo - děn - ce jsou ry - bi - čky, kdo by je vy - chy - tal, sou ma - li - čky.

1. Nad Křekovem mostek, prohýbá se,
pod ním je voděnka, nehýbá se,
v tej voděnce jsou rybičky,
kdo by je vychytil, sou maličky.	3. Zasvit' mně, má milá, přes laterňu,
ať já cez ten mostek neupadnu,
jak upadnu, zmažu kabát,
budeš mět, má milá, co pucovat.
2. Když sem přes ten mostek chodíval,
dycky mně měsíček svítíval,
svítíval, už nebude,
bude mně svítívat někde jinde.	4. Neščasná laterňa, ta mně zhasla,
ta křekovská chasa, ta mě našla,
chytili mňa, zväzali mňa,
a do města Brna odvedli mňa.

252. Kdybys byl k nám přišel

Vrbětice

1. Kdy - bys byl k nám při - šel, co mě - sí - ček vy - šel,
by - la bych ti da - la, co sem ve - če - řa - la.

1. Kdybys byl k nám přišel,
co měsíček vyšel,
byla bych ti dala,
co sem večerala.
2. Já sem večerala
jablíčka krájené,
byla bych ti dala,
falešný galáne.
3. Falešný galáne,
falešná tvá láska,
nebudu ti věřit,
až bude ohláška.
4. Až bude ohláška
na vlachovské faře,
teprv budu pravit
tvému bratru švagře.
5. Tvému bratru švagře,
matce panimámo,
budu jí líbávat
ruce každé ráno.
6. Ruce každé ráno,
postele ustýlat,
až budu, galáne,
aji s tebou líhat.

253. Ani sem sa nenadála

Zádveřice

1. A - ni sem sa ne-na-dá-la, že sa bu - du vdá-vať, že sa bu - du vdá-vať,
že já bu-du Ja-ní-čko-vi po-ste-len-ku stlá-vať, po-ste-len-ku stlá-vať.

1. Ani sem sa nenadála,
že sa budu vdávat,
že sa budu vdávat,
že já budu Janíčkoví
postelenku stlávat,
postelenku stlávat.
2. Ani sem sa nenadála,
že budu nevěstú,
že budu nevěstú,
že já budu od Janíčka
dostávat pěstú,
dostávat pěstú.

254. Puste mě, maměnko, puste mě na trávu

Halenkovice

1. Pu - ste mě, ma-měn-ko, pu-ste mě na trá-vu, ať já se po - dí-vám na mi - lé-ho hla-vu.

1. Puste mě, maměnko,
puste mě na trávu,
ať já se podívám
na milého hlavu.

2. Synečkova hlava
po Dunaji jede
a za tou hlavěnkou
dvě kapečky krve.

3. Za tyma kapkama
klobúček s pentlama
a za tým klobúčkem
boty s ostruhama.

4. Za tyma botkama
truhlička s podkrovem
budeš, milá, plakat,
stoja nad mým hrobem.

255. Pod Brodečkem jatelinka pěkně zelená

Hvozdná

1. Pod Bro-de-čkem ja - te - lin - ka pě - kně ze - le - ná, Jak na - ža - la, vá - za - la,
vá - za - la ju má pa - nen ka svý - ma ru - ka - ma.

na sy - ne - čka zká - za - la, při - jed' ty mi, můj sy - ne - čku, čty - řma ko - ni - ma.

1. Pod Brodečkem jatelinka pěkně zelená,
vázala ju má panenka svýma rukama.
|: Jak našala, vázala,
na synečka zkázala,
přijed' ty mi, můj synečku, čtyřma konima. :|

2. Podívaj sa, má panenke, do mé maštale,
jaké sú tam štyry koně ošírované.
|: To sú koně brněnský,
já su synek vizovský,
spánembohem ostávajte, děvčata vsecky. :|

256. Na všeminskej věži dvanáct hodin bije

Trnava

$\text{♩}=72$

1. Na vše - min - skej vě - ži dva - nást ho - din bi - je,
mo - je ne - jmi - le - jší ko - ši - len - ku ši - je.

1. Na všeminskej věži
dvanáct hodin bije,
moje nejmilejší
košilenku šije.
2. Pro koho to, milá,
pro koho to šiješ,
pro tebe, synečku,
až pomaširuješ.
3. Až pomaširuješ
z Peštu do Budína,
tam si dáme nalét
červeného vína.
4. Červené vínečko
ve sklenici skáče,
moje nejmilejší,
kudy chodí, plače.

257. Tříkrát mňa k Brnu védli

Popov

1. Tři - krát mňa k Br - nu vé - dli, tři - krát mňa k Br - nu vé - dli,
e - šče mňa ne - o - dvě - dli, e - šče mňa, cé - re - čko, ne - o - dvě - dli.

1. Tříkrát mňa k Brnu védli,
tříkrát mňa k Brnu védli,
eště mňa neodvédli,
eště mňa, cérečko, neodvédli.
2. Po štvrté do Jihlavy,
po štvrté do Jihlavy
a tam mně šaty dali
a tam mně, cérečko, šaty dali.

258. Na dolinách svítá

Lukoveček

Táhle

1. Na do - li - nách sví - tá, ho - ry se tma - vja - jú, už mé - ho sy - ne - čka,
už mé - ho sy - ne - čka pod mí - ru sta - vja - jú.

1. Na dolinách svítá,
hory se tmavjajú,
už mého synečka,
už mého synečka
pod míru stavjajú.

2. Císař pán zavolal,
aby ho šel bránit,
aby šel rodnú zem,
aby šel rodnú zem,
aby ju šel chránit.

3. Na koňa vyskočil,
šablenka mu zvoní,
už jeho galánka,
už jeho galánka
hořké slzy róní.

4. Nenaříkej o mňa,
aj když sa nevrátím,
pro svoju rodnú zem,
pro svoju rodnú zem
rád svůj život ztratím.

259. Nad Lukovečkom jest háječek

Lukoveček

Rychleji

1. Nad Lu - ko - ve - čkem iest há - ie - ček a v něm se to - čí. má mo - dré o - či. můi sv - ne - ček.

1. Nad Lukovečkem
jest háječek
a v něm se točí,
má modré oči,
můj syneček.

2. Točí on se,
točit bude,
však přijde doba,
však přijde doba,
že můj bude.

3. Cos má milá,
cos dělala,
že ses tak mladá,
že ses tak mladá
už provdala.

260. Ty jasenské zvony, oj, ty pěkně zvoná

Jasenná

$\text{♩} = 88$

1. Ty ja - sen - ské zvo - ny, oj, ty pě - kně zvo - ňá, že ta na - ša lá - ska

už je má - lo stá - lá, že ta na - ša lá - ska už je má - lo stá - lá.

1. Ty jasenské zvony,
oj, ty pěkně zvoná,
|: že ta naša láska
už je málo stálá. :|

2. Ony pěkně zvoná
aji budú zvonit,
|: nebudu, cérečko,
nebudu k vám chodit. :|

3. Škoda ťa, Janičku,
že za vodú býváš,
|: voda lávku vzala,
už k nám nechodíš. :|

261. Přes vodu, koníčky, přes vodu

Hvozdná

1. Přes vo - du, ko - ní - čky, přes vo - du, a to mo - jí mi - léj na zdu - ru.

Přes vo - du ko - ní - čky pře - je - li, a to mo - jí mi - léj na zdu - ry.

1. Přes vodu, koníčky, přes vodu,
a to mojí milěj na zduru.
Přes vodu koníčky přejeli,
a to mojí milěj na zdury.

2. Zkažte pozdravení, jak se má,
je-i ona zdravá jako já.
Ja, ona je zdravá jako ty,
má fěrtúšek zlatem vyšitý.

3. A kdo ti ho, milá, vyšíval,
ja, dyž sem já doma nebýval.
Mně ho vyšívali dvořané
na fojtovej lúce zelené.

4. Kúpím já ti, milá, domeček,
na ten tvůj překrásný věneček.
Ty budeš v domečku vyšívat,
já budu za tebu chodívat.

262. Už ten ptáček přeletěl

Vrbětice

1. Už ten ptá - ček pře - le - těl, co má če - rné br - čka,

ko - mu že se u - lí - zí ten mly - ná - řůj fr - čka.

1. Už ten ptáček přeletěl,
co má černé brčka,
komu že se ulízí
ten mlynářůj frčka.
2. Ulízí se, ulízí,
Berčíkovej cerky,
a že on jí kupoval
stříbrné prsténky.
3. Oni sobě slibujú
česnek aj s cibulú,
a ořešky si nosá,
že se zebrať mosá.
4. Svěčalo by to, Bože,
tomu páru spolu,
Zdeničce Berčíkovej
k mlynářovu stolu.
5. Svěčalo by to, Bože,
aj by to mohlo byť,
ja dyby ten Jarynek
chtěl na to přivolit.
6. Jarynek už přivoliť
a maměnka nedá,
Jarynek je červený
a Zdenička bledá.

263. Jedna baba druhěj babě

Klečůvka

1. Je - dna ba - ba dru - héj ba - bě za - lo - mi - la kde - si hra - bě.

Už je, ba - bo, už je a - men, už ty hra - bě ne - do - sta - nem.

1. Jedna baba druhěj babě zalomila kdesi hrabě.
Už je, babo, už je amen, už ty hrabě nedostanem.

264. Na prahu stála, hezká se zdála

Vlčková

1. Na pra - hu stá - la, he - zká se zdá - la, když sem k ní při - šel,

když sem k ní při - šel, na mě se smá - la, na mě se smá - la.

1. |: Na prahu stála,
hezká se zdála, :|
když sem k ní přišel,
když sem k ní přišel,
na mě se smála,
na mě se smála.
2. |: Na mě se nesměj,
já nejsem hezkej, :|
já sem syneček,
já sem syneček,
to od vojenskejch,
to od vojenskejch.
3. |: Skočila z prahu,
pravila jemu, :|
berú synečka,
berú synečka,
berú na vojnu,
berú na vojnu.
4. |: Když berú, berú,
já také půjdu, :|
co vybojuju,
co vybojuju,
tobě daruju,
tobě daruju.
5. |: Vybojoval jsem
koně vraného, :|
sedaj, má milá,
sedaj, má milá,
sedaj na něho,
sedaj na něho.
6. |: Jak na něj sedla,
hned celá zbledla, :|
kde jsi, má milá,
kde jsi, má milá,
kdes krásu dala,
kdes krásu dala.
7. |: Ztratila sem ju
v lese na trávě, :|
jak sem já žala,
jak sem já žala
travěnku krávě,
travěnku krávě.
8. |: Travěnku krávě,
koníčku obrok, :|
víckrát, synečku,
víckrát, synečku,
k nám v noci nechod',
k nám v noci nechod'.

265. Jujuju, jujuju, koníčka mně kujú

Provodov

Mírně

1. Ju - ju - ju, ju - ju - ju, ko - ní - čka mně ku - jú,
jak ně ho o - ku - jú, hned' po - ma - ší - ru - ju.

1. Jujuju, jujuju,
koníčka mně kujú,
jak ně ho okujú,
hned' pomašíruju.

2. Mašíruij, synečku,
tři sta mil za Vídeň,
nic tam nezuhlídáš,
jen talijánskú zem.

3. V talijánskéj zemi
pěkné položení,
po něm sa prochází
moje potěšení.

266. Krásná, krásná, krásná Amerika

Nevšová

1. Krá - sná, krá - sná, krá - sná A-me-ri - ka, v A - me - ri - ce sú a - gá - ty,
ro - stú na nich ce-rbu-lá - ty, krá - sná, krá - sná, krá - sná A-me-ri - ka.

1. Krásná, krásná, krásná Amerika,
v Americe sú agáty,
rostú na nich cerbuláty,
krásná, krásná, krásná Amerika.

2. Krásná, krásná, krásná Amerika,
v Americe tam je blaze,
teče pivo po podlaže,
krásná, krásná, krásná Amerika.

267. Jakživ sem neviděl takovou muzigu

Poteč

1. Ja - kživ sem ne - vi - děl ta - ko - vú mu - zi - gu, při - šla pro mě
že - na má, pod' už dom, ka - rba - ni - ku, rba - ni - ku.

1. Jakživ sem neviděl
takovou muzigu,
: přišla pro mě žena má,
pod' už dom, karbaniku. :	5. Pod stolem sem seděl,
nesměl sem držku hnýt,
: a do dveří sem hleděl,
jak bych mohl vyvrznýt. :
2. Jak domu sem přišel,
tlukl sem na dveře,
: žena má jde otevřít,
hned za vlasy mě běře. :	6. Jak sem se ven dostal,
to sem si zavýskal,
: do hospody šel sem zas
a tam sem si stěžoval. :
3. Za vlasy popadla,
smykla se mnú na zem,
: po prsou mně šlapala,
udělala mně lázeň. :	7. Vy pane hostinský,
nalejte oleje,
: takového oleje,
který hojí rány mé. :
4. Lázeň udělala,
popadla motyku,
: a jak ty mně držku hneš,
já ti hned ju rozkopu. :	8. Olej bravant je kvit,
ten může každý pít,
: a jak se ho napije,
hned veselý zas bude. :

268. Má maměnko milá, galáné k nám jedú

Zlín

Mírně

1. Má ma - měn - ko mi - lá, ga - lá - né k nám je - dú,
dce - ru - ško má mi - lá, na čem pak se ve - zú,

střa - pa - tý na psi - sku a Ma - rtí - nek na svin - sku

a šum - ný Ja - ní - ček na vra - ném ko - ní - čku.

1. Má maměnko milá, galáné k nám jedú,
dceruško má milá, na čem pak se vezú,
střapatý na psisku a Martínek na svinsku
a šumný Janíček na vraném koníčku.

2. Má maměnko milá, co jim dáme jísti,
má maměnko milá, co jim dáme jísti,
střapatému hrašisko, Martinkovi kašisko
a šumnému Janíčku smažené kuřátko.

269. Hore háj, dolu háj

Podhradí

Mírně

1. Ho - re háj, do - lu háj, ej, ho - re há - jem ce - sta,

ne - pú - ščaj, cé - re - čko, ej, ka - ždú noc sy - ne - čka.

1. Hore háj, dolu háj,
ej, hore hájem cesta,
nepúščaj, cérečko,
ej, každú noc synečka.

2. Jak já ho nepustím,
ej, dyž on pěkně prosí,
otevři, má milá,
ej, povíme si cosi.

3. Jak mu otevřela,
ej, on ju pěkně objal,
ach, bože, cérečko,
ej, dybych si ta dostal.

270. Ve Vysokém Poli, tam je dobře

Vysoké Pole

1. Ve Vy - so - kém Po - li, tam je do - bře, ma - ju tam ce - re - čky v ka - ždem dvo - ře,

měl sem tam je - dnu, cho - dil sem za ňú — šty - ry ne - dě - le.

1. Ve Vysokém Poli, tam je dobře,
maju tam cerečky v každem dvoře,
|: měl sem tam jednu,
chodil se za ňú
štyry neděle. :|
2. Po štyry neděle ve dně v noci
jako ta rybička v tem potoci,
|: pujde ešče raz
a zeptám se ji,
mám-li přijít zas. :|
3. Nechodivaj ty k nám, šohajičku,
bili by mňa otec aj s matičku,
|: otec zbraňuje
a matka neda,
že su chudobna. :|

271. Stroj sa, Haničko, stroj sa s námi

Zádveřice

Volně

1. Stroj sa, Ha - ni - čko, stroj sa s ná - mi, svo - jí ma - měn - ce

k dě - ko - vá - ní, svo - jí ma - měn - ce k dě - ko - vá - ní.

1. |: Stroj sa, Haničko, stroj sa s námi, :|
|: svojí maměnce k děkování. :|
2. |: Aj, že oni ťa vychovali :|
|: a vychovaja ludom dali. :|

272. Zahrajte mně, husličky

Raková

1. Za - hra - jte mně, hu - sli - čky z ja - vo - ro - vej de - sti - čky,
a já mo - sím do - mu jí - ti, le - bo ne - mám za co pí - ti.

1. Zahrajte mně, husličky
z javorovej destičky,
a já mosím domu jíti,
lebo nemám za co píti.

2. Počkej, milá, na straně,
až muzika přestane,
já ti potom něco povím,
já ťa potom vyprovodím.

3. Když muzika přestala,
má milá se schovala,
enem taká malá cérka
zavírala za mnú dvérka.

273. Zádverský pan farář pěkně káže

Raková

1. Zá - dve - rský pan fa - řář pě - kně ká - že, ro - zdá - vá
o - brá - zky, ro - zdá - vá o - brá - zky, ru - ce vá - že.

1. |: Zádverský pan farář pěkně káže, :|
|: rozdává obrázky,
rozdává obrázky,
ruce váže. :|

2. |: Já na to kázání také pudu, :|
|: o jeden obrázek,
o jeden obrázek
prosit budu. :|

3. |: Zádverský pan farář dobrotivý, :|
|: on mně dá obrázek,
on mně dá obrázek,
ale živý. :|

274. Co se to tam, můj synečku, v poli zeleňá

Zlín

1. Co se to tam, co se to tam, můj sy - ne - čku, v po - li ze - le - ňá, v po - li ze - le -

ňá, neb se mi to, můj sy - ne - čku, ve - lmi pě - kně zdá, ve - lmi pě - kně zdá.

1. Co se to tam,
co se to tam, můj synečku, v poli zeleňá,
v poli zeleňá,
neb se mi to, můj synečku, velmi pěkné zdá,
velmi pěkné zdá.
2. Zeleňá se,
zeleňá se, moje milá, mého otce hrách,
mého otce hrách,
půjdeme ho, moje milá, zítra ráno žat,
zítra ráno žat.
3. Jakživa jsem,
jakživa jsem, můj synečku, hrachu nežala,
hrachu nežala,
ani ve svéj bílej ruce srpa neměla,
srpa neměla.
4. V letě srpa,
v letě srpa, v zimě cepa ani přaslice,
ani přaslice,
enom sem se podívala na bílé ruce,
na bílé ruce.
5. Ruce bílé,
ruce bílé, nohy bílé, huba bělejší,
huba bělejší,
abych se ti zalíbila, můj nejmilejší,
můj nejmilejší.
6. Já tě nechci,
já tě nechci, můj synečku, ty rád v karty hráš,
ty rád v karty hráš,
a já tebe, moje milá, černé nohy máš,
černé nohy máš.
7. Dyž já přijdu,
dyž já přijdu podle vody, umyju nohy,
umyju nohy,
a ty, co máš, v karty prohráš, budeš ubohý,
budeš ubohý.

275. Měl sem já panenku v Nivnici

Klečůvka

Mírně

1. Měl sem já pa-nen-ku v Ni-vni - ci, v Ni-vni - ci, cho-di - li tam za ňú,
cho - di - li tam za ňú, cho - di - li tam za ňú my - sli - vci.

1. Měl sem já panenku v Nivnici,
v Nivnici,
|: chodili tam za ňú, :|
chodili tam za ňú myslivci.
2. Já tam své panenky nenechám,
nenechám,
|: a já si tam pro ňu :|
a já si tam pro ňu zajachám.
3. Zajachám si pro ňu v neděli,
v neděli,
|: aby o tom lidé, :|
aby o tom lidé věděli.

276. Hore háj, dolů háj

Štípa

1. Ho - re háj, do - lů háj, přes há - jí - ček ce - sta,
ne - ber si, sy - ne - čku, ke - rá má jen dvě sta, jen dvě sta.

1. Hore háj, dolů háj,
přes hájíček cesta,
|: neber si, synečku,
kerá má jen dvě sta. :|
2. Dybych já, synečku,
dybych dvě sta měla,
|: mosel by ses optat,
esli bych tá chcela. :|

277. Dyž tys ně nechtěla, vem si rasa

Mladcová

1. Dyž tys ně ne - chtě - la, vem si ra - sa, bu - deš mět

ka - ždý deň kú - sek ma - sa, v pon - dě - lí, v ú - te - rý,

ve stře-du zas, a - bys ty vě - dě - la, že sem já ras.

1. Dyž tys ně nechtěla, vem si rasa,
budeš mět každý deň kúsek masa,
v pondělí, v úterý, ve středu zas,
abys ty věděla, že sem já ras.

278. Zahučaly hory, zahučaly lesy

Štípa

Volně

1. Za - hu - ča - ly ho - ry, za - hu - ča - ly le - sy,

kam jste se po - dě - ly, kam jste se po - dě - ly, mo - je mla - dé ča - sy.

1. Zahučaly hory,
zahučaly lesy,
|: kam jste se poděly,
kam jste se poděly,
moje mladé časy. :|
2. Moje mladé časy
neužily krásy,
|: moje mladá léta
na vojně utekla,
neužily světa. :|

279. Košulenka bílá na břehu ležela

Kostelec

1. Ko - šu - len - ka bí - lá na bře - hu le - že - la,
 snad ses, mi - lý, kú - pal, když by - la ne - dě - la.

1. Košulenka bílá
 na břehu ležela,
 |: snad ses, milý, kúpal,
 když byla neděla. :|

3. Do vody mne hodil,
 do tej hlubočiny,
 |: že sem si nevyšimal
 chudobnej děvčiny. :|

5. Já si tě nevezmu,
 zbraňují mně naši,
 |: že se tvá rodina
 vysoko vynáší. :|

2. Já sem se nekúpal,
 enom koně brodil,
 |: Bůh Otec nebeský
 do vody mne hodil. :|

4. Chudobná děvčina
 proboha prosila,
 |: vem si mě, synečku,
 abych neslůžila. :|

6. Vysoko vynáší,
 široko se nese,
 |: chudobná děvčina
 k tobě nešikne se. :|

280. Utíkala bába kolem rybníka

Malenovice

1. U - tí - ka - la bá - ba ko - lem ry - bní - ka, o - te - vře - la hu - bu na ko - mi - ní - ka,
 ko - mi - ník se lek a na za - dek sed, och, ty je - dna bá - bo, to jsem se tě lek.

1. Utíkala bába kolem rybníka,
 otevřela hubu na kominíka,
 kominík se lek
 a na zadek sed,
 och, ty jedna bábo, to jsem se tě lek.

2. Proč by ses mě lekal, můj kominíku?
 Protože máš hubu tak převelikú,
 kdo by do ni vlez,
 už by nevylez,
 utíkej dál, bábo, přes hory a les.

281. Teče voda kalomútná

Nedašova Lhota

1. Te - če vo - da ka - lo - mú - tná, pre - čos, mi - lá, ta - ká smu - tná, ___

mo - hla by si ve - se - lá byt, ___ fra - jír sa ti bu - de žé - nit. ___

1. |: Teče voda kalomútná,
prečos, milá, taká smutná, :|
mohla by si veselá byt,
frajír sa ti bude ženit.
2. |: Když sa žení, nech aj bude,
za rok, za dva vdovcem bude, :|
za rok aj za dva mesáce
pre mňa smutnú preca prinde.
3. |: Otvírajte, mamko, dvere,
starodávny frajír ide. :|
Jednou rukou otvírala
a druhú mu podávala.
4. |: Vitaj ty, švarný šuhaj, k nám,
čo nového prinésls nám. :|
Tobe, milá, tobe povím,
prišol som si pre rozmarýn.
5. |: Pre rozmarýn, pre pérečko,
potěšit moje srdečko. :|
Běž, můj milý, k okynečku,
najdeš modrú fialečku.
6. |: Fialečku pěknú bílú,
žes ty byla moju milú. :|
Chystaj si, milá, šatečky,
pojedeš pryč od mamičky.
7. |: Dyž přijeli, dyž přijeli
na ty červeňanské* mosty. :|
Shod' ňa, milá, z mostu honem,
neboť sem ťa nejsa hoden.

* Červený Kameň v Uhrách

282. Slunéčko svítilo o pravém poledni

Pohořelice

1. Slu - né - čko sví - ti - lo o pra - vém po - le - dni, o pů - lno - ci mě - sí - ček,
a - le mně je ho - rší, Bo - že ne - jmi - le - jší, za - rů - stl mně cho - dní - ček.

1. Slunéčko svítilo
o pravém poledni,
o půlnoci měsíček,
ale mně je horší,
Bože nejmilejší,
zarůstl mně chodníček.
2. Zarůstl, zarůstl
zeleným grušpánkem,
já ho šlapat nebudu,
šlapaj si, synečku,
švarný šohajčku,
já ti šlapat pomůžu.
3. Vydávala matka
nejstarší cerušku,
vydávala od sebe,
jak jí vydávala,
tak jí povídala,
nechodívej víc ke mně.
4. Udělám se ptáčkem,
tým malým poslíčkem,
poletím pryč k mamince,
sednu na řádečku
proti okýnečku,
na šíповú růžičku.
5. Tá její sestřička
z okýnečka kúkává,
na ptáčenka zavolá,
kšo, kšo, malý ptáčku,
ty malý slavíčku,
polámeš mně růžičku.
6. Dobře je, sestřičko,
u maměnky spávat,
v peřinách se váletí,
ale mně je horší,
Bože nejmilejší,
po světě se túlatí.
7. Dobře je, sestřičko,
u maměnky jít,
kuřátka jest smažená,
ale mně je horší,
Bože nejmilejší,
pohlavky mám hotový.

283. Záhořanů doma není

Malenovice

1. Zá - ho - řa - nů do - ma né - ni, Zá - ho - řa - nů
do - ma né - ni, je - li do hor na ka - mé - ní.

1. Záhořanů doma není,
Záhořanů doma není,
jeli do hor na kaméní.
2. Na kaméní, na široké,
na kaméní, na široké,
hledat děvče modrooké.
3. Než kaméní narúbali,
než kaméní narúbali,
pěkné děvče milovali.
4. Pod' jen, dívča, pod' jen za mňa,
pod' jen dívča, pod' jen za mňa,
nebudeš ty chleba hladná.
5. Žita máme štyry jamy,
žita máme štyry jamy
nebozízem vyvrtaný.
6. Vína máme štyry bečky,
vína máme štyry bečky,
ořechové skořápečky.
7. Štyry myši oholené,
štyry myši oholené,
to sú naše krávy dojné.
8. Štyry blechy okované,
štyry blechy okované,
to sú naše koně vrané.

284. Ten lukovský kostelíček, kolem něho černý les

Velíková

1. Ten lu - ko - vský ko - ste - lí - ček, ko - lem ně - ho če - rný les,
je - ště se po - dí - vám, je - ště se po - dí - vám, je - de - li můj mi - lý dnes.

1. Ten lukovský kostelíček,
kolem něho černý les,
ještě se podívám,
ještě se podívám,
jede-li můj milý dnes.
2. Jede on tam, jede, jede,
na svém vraném koníčku,
on sobě připíná,
on sobě připíná
na levý bok šavličku.
3. Holešovský pan hejtman,
ten mě na tu vojnu dal,
nohy, ruce svázal,
do hareštu kázal,
ještě ke mně vartu dal.
4. A ta varta u mě stála
od večera do rána,
a když Pámbu den dal,
a když Pámbu den dal,
tak mě vezli do Brna.
5. Když jsme do Brna přijeli,
plným hlasem volali,
otevřete vrata,
vezem vám rekruta
lukovského krajzanta.

285. Ode Zlína k Fryštáku

Zlínské Paseky

1. O - de Zlí - na k Fry - štá - ku pl - ná ce - sta šňu - pá - ku, šél tam je - den
 flan - d'a - či - sko, on ten šňu - pák ze - šňu - pl. 2. Ty svi - ňá - ku sviň - ský,
 za - plat' mně dva rýn - ský, nač bych já ti je pla - tíl, dyž sem s te - bú ne - tan - číl.

1. Ode Zlína k Fryštáku
 plná cesta šňupáku,
 šél tam jeden flandáčisko,
 on ten šňupák zešňupl.

2. Ty sviňáku sviňský,
 zaplat' mně dva rýnský,
 nač bych já ti je platíl,
 dyž sem s tebou netančil.

286. Ševče, ševče, tebja žádná nechce Želechovice nad Dřevnicí

1. Še - vče, še - vče, te - bja žá - dná ne - chce, še - vče, še - vče, te - bja žá - dná
 ne - chce, o ťa žá - dná ne - stó - jí, pro - to - že si če - rný od smo - ly.

1. Ševče, ševče, tebja žádná nechce,
 ševče, ševče, tebja žádná nechce,
 o ťa žádná nestojí,
 protože si černý od smoly.

287. Ach, jak jest to krásná věc

Bělov

1. Ach, jak jest to krásná věc, ja, že jsem já myslivec, zastřelil jsem holubičku v mynářovém okénečku, spadla mně na jalovec.

1. Ach, jak jest to krásná věc,
ja, že jsem já myslivec,
zastřelil jsem holubičku
v mynářovém okénečku,
spadla mně na jalovec.
2. Jak to milá viděla,
hned tam pro ni běžela,
holubička z jalovečka,
holubička z jalovečka
na javor vyletěla.
3. A ten lístek z javora
spadl na nás na oba,
vstaň a pojd' mě, vyprovod' mě,
vstaň a pojd' mě, vyprovod' mě
až do našeho dvora.
4. Oh, synečku, zlá rada,
pravila panímáma,
až ty přijdeš k okýnečku,
cukrovaný holúbečku,
bych ti neotvírala.
5. Oh, já to neudělám,
protože tě ráda mám,
až ty přijdeš k okýnečku,
cukrovaný holúbečku,
sladkou hubičku ti dám.

288. Slyšel jsem novinu přežalostnu

Žlutava

$\text{♩} = 69$

1. Sly - šel jsem no - vi - nu pře - ža - lo - stnu, že ke mně při - jde smrt' na ná - mlu - vu.

A - le ne - na - mlu - ví, já ji zkla - mám, až bu - de mět při - jít, já se scho - vám.

1. Slyšel jsem novinu přežalostnu,
že ke mně přijde smrt' na námluvu.
Ale nenamluví, já ji zklamám,
až bude mět přijít, já se schovám.
2. Dobrý den, mládenče, já jdu k tobě,
já jsem se starala, najdu-li tě,
já jdu nyní k tobě na námluvu,
stala bych se ráda nevěstú tvú.
3. O smrti má milá, co v mysli máš,
že mě tak mladého si namlúváš,
já jsem příliš mladý a i zdravý,
nerad bych pošpatil tej svej tváři.
4. Ty jsi příliš stará, zubů nemáš,
já tě nemiluju, velmi šeptáš,
jdi mi raděj z očí, já tě nechci,
namluv si staršího v naší obci.

289. Hore hájky, dolů hájky

Kostelec

Živě

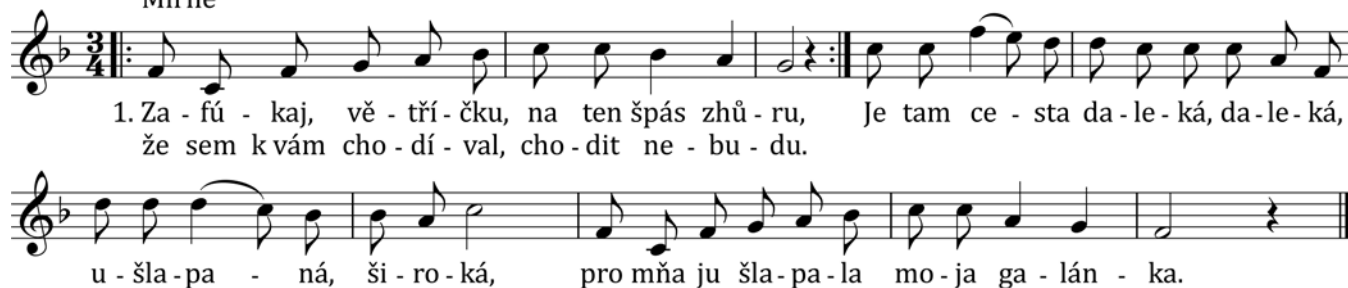
1. Ho - re há - jky, do - lů há - jky, dí - va - jte sa, Ko - ste - lan - ky.

1. Hore hájky, dolů hájky,
dívejte sa, Kostelanky.
2. Dívejte sa, jak vy chcete,
však vy moje nebudete.
3. Nebudete a nesmíte,
darmo si na mne myslíte.

290. Zafúkaj, větříčku, na ten špás zhůru

Dolní Lhota

Mírně

1. Za - fú - kaj, vě - tří - čku, na ten špás zhů - ru, Je tam ce - sta da - le - ká, da - le - ká,
že sem k vám cho - dí - val, cho - dit ne - bu - du.

u - šla - pa - ná, ši - ro - ká, pro mňa ju šla - pa - la mo - ja ga - lán - ka.

1. Zafúkaj, větříčku, na ten špás zhůru,
že sem k vám chodíval, chodit nebudu.
Je tam cesta daleká, daleká,
ušlapaná, široká,
pro mňa ju šlapala moja galánka.
2. Dyckys ně říkával, že sa já nevdám,
že já růžového fěrtúška nemám.
Ale až ho budu mít, budu mít,
já si ho nedám špinit,
lecijaká slota nesmí k nám chodit.
3. Dybys byl, synečku, po levéj straně,
dostal bys huběňku jednu lebo dvě.
Ale že si za vodú, za vodú,
za voděňkú studenú,
proto nedostaneš ani jedinú.

291. Svit', měsíčku, polehučku

Lipová

Mírně

1. Svit', mě - sí - čku, po - le - hu - čku na ten pan - ský háj,
mo - žeš, mi - lá, do - bře vě - dět, že ne - při - jdu k vám.

1. Svit', měsíčku, polehučku
na ten panský háj,
|: můžeš, milá, dobře vědět,
že nepřijdu k vám. :|
2. Svit', měsíčku, polehučku
na ten panský les,
|: můžeš, milá, dobře vědět,
že nepřijdu dnes. :|
3. Svit', měsíčku, polehučku
na ten panský dvůr,
|: můžeš, milá, dobře vědět,
že nebudu tvůj. :|
4. Ona sedí za stolíčkem
jako ružička,
|: ona sobě rozvažuje
svého vínečka. :|
5. Můj vínečku polajkový,
pěkný zelený,
|: za tebe mám dnes dostati
šátek červený. :|
6. Dostanu červený šátek,
ty bílý kabát,
|: ze mňa bude pěkná žena
a z tebe voják. :|

292. Už mi tak nebude

Lhotsko

1. Už mi tak ne - bu - de, jak mi bý - vá - va - lo,
když mi dvo - je tro - je slun - ce sví - tí - va - lo.

1. Už mi tak nebude,
jak mi bývávalo,
když mi dvoje troje
slunce svítívalo.
2. Jedno od východu,
druhé od západu
a to třetí zrovna
na našu zahradu.
3. Užívaj, Mařenko,
užívaj svobody,
jako užívala
ryba chladnej vody.
4. Mařenko chudobná,
Janíček nic nemá,
a jak se seberú,
Pán Bůh jim požehná.
5. Mařenka vyšije,
Janíček vymlátí,
aj, bože, rozbože,
ti budú bohatí.

293. Otvírajte se, klobúčké brány

Křekov

1. O - tví - ra - jte se, klo - bú - cké brá - ny,
je - dem ko - dvo - du, šo - ha - je šva - rní.

1. Otvírajte se, klobúčké brány,
: jedem k odvodu, šohaje švarní. :	4. Sám pan generál za ruku mě vzal,
: vedl do salu, kde přísahat mám. :
2. Jedem k odvodu k vojenské míře,
: tam se mám vyslec až do košile. :	5. Hned po přísaze prosím hejtmana,
: by mě propustil k milé do rána. :
3. V košili stojím a dluho čekám,
: až mě zavolá sám pan generál. :	6. K milé do rána, na jedno slovičko,
: bych ji potěšil její srděčko. :

294. Dolu Napajedly, tam sa voda točí

Ludkovice

Zvolna

1. Do - lu Na - pa - je - dly, tam sa vo - da to - čí
a kdo ne - má ga - lá - ne - čky, nech tam do ní sko - čí.

1. : Dolu Napajedly,
tam sa voda točí :
 : a kdo nemá galánečky,
nech tam do ní skočí. : | 2. : Já galánky nemám,
do vody neskočím, :
 : radši já si na koníčku
šablenkú zatočím. : |
|---|---|

295. Přes vodu, koníčky, přes vodu

Ludkovice

Mírně

1. Přes vo - du, ko - ní - čky, přes vo - du, zro - vna mo - jěj mi - léj ke dvo - ru.

Zka - žte ju po - zdra - vit na - sto - krát, a - by by - la zdra - vá ja - ko já.

1. Přes vodu, koníčky, přes vodu,
zrovna mojí miléj ke dvoru.
Zkažte ju pozdravit nastokrát,
aby byla zdravá jako já.

2. Šak ona je zdravá jako ty,
má fěrtúšek zlatem prošíť.
Kdo ti ho, má milá, prošíval,
ja, dyž sem já doma nebýval.

3. Prošívali ně ho úřadě
na zeleněj lúce v otavě,
prošívali ně ho úřadě
na zeleněj lúce v otavě.

296. Ve Vizovicích městě sú chlapci v areště

Lukov

1. Ve Vi - zo - vi - cích mě - stě sú chla - pci v a - re - ště,

sa - mi z Bra - tře - jo - va, co vo - zi - li dr - va, z Klá - šte - ra ty - pan - ské.

1. Ve Vizovicích městě
sú chlapci v areště,
sami z Bratřejova,
co vozili drva,
z Kláštera ty panské.

2. Jeden sa rozhněval,
na všecko žaloval,
cedulenu napsal,
nic za to nedostal,
nic za to nedostal.

297. Jedličko jedlová, nepúščaj chvoji

Lipina

1. Je - dli - čko je - dlo - vá, ne - pú - ščaj chvo - ji,

tak jak ma o - pu - sti - li, tak jak ma o - pu - sti - li ro - di - čo - vé mo - ji.

1. Jedličko jedlová,
nepúščaj chvoji,
tak jak ma opustili,
tak jak ma opustili
rodičové moji.

2. Rodiče, rodiče,
hluboko ležíte,
syna na vojnu beru,
syna na vojnu beru,
vy o tom nevíte.

3. Nevíte, nevíte,
vědět nebudete,
když už na vašem hrobě,
když už na vašem hrobě
konvalinka kvete.

4. Konvalinka kvete,
bílý karafiát,
a škoda vás, rodiče,
a škoda vás, rodiče,
škoda vás nastokrát.

298. Povolim si, povolim

Lutonina

$\text{♩} = 105$

1. Po - vo - lim si, po - vo - lim, dyž sa mu - že ne - bó - jim,

a jak si bu - du vo - lí - vat, ne - bu - du sa mu - ža bát.

1. Povolim si, povolim,
dyž sa muže nebójim,
a jak si budu volívat,
nebudu sa muža bát.

2. Ráda piju, ráda ím,
ráda si hladce chodím,
ráda pěkné krásy mám,
nerada jim trávy dám.

3. Ráda prádu, ráda len,
který teče z bečky ven,
oj, ráda prádu teňučko,
až je v bečce malučko.

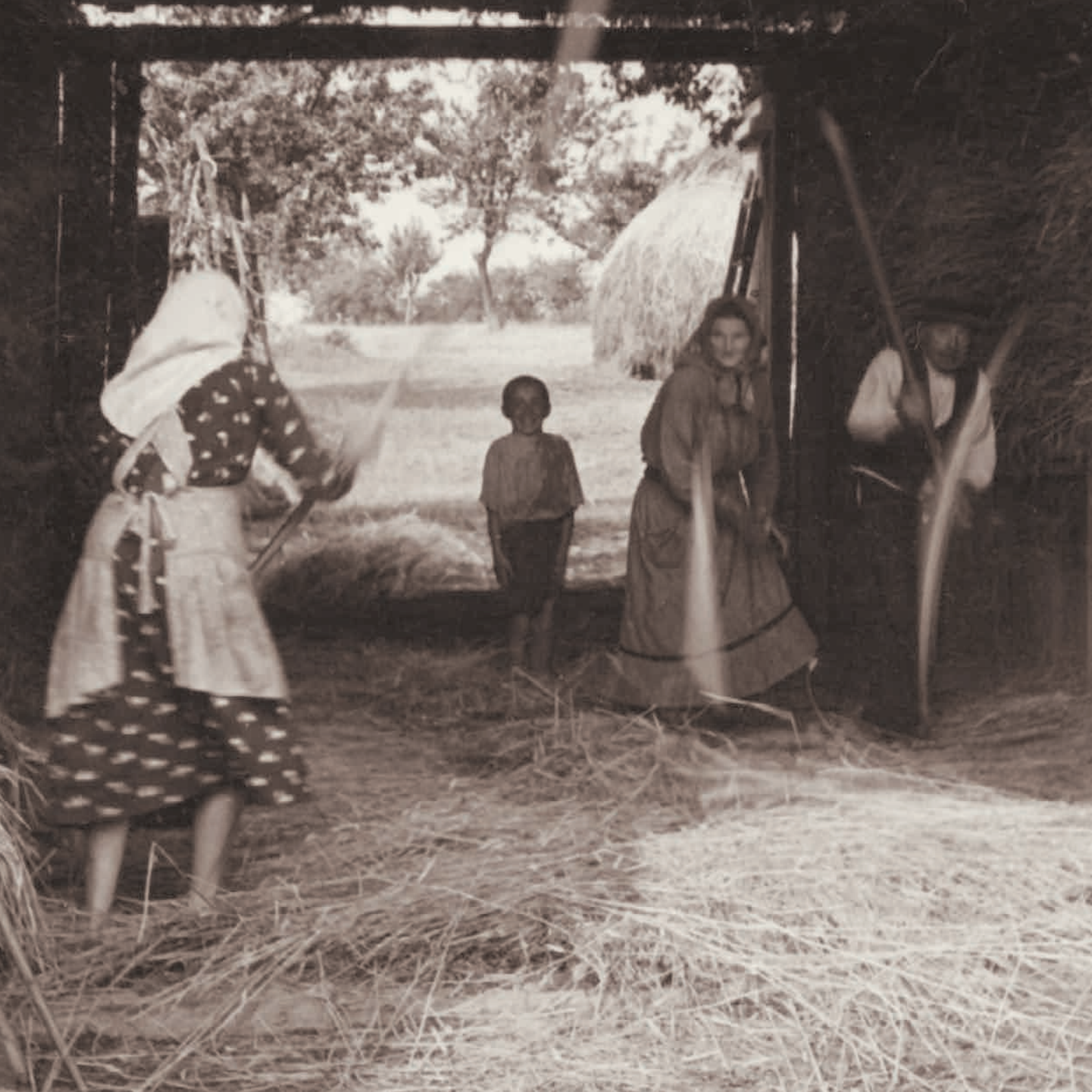
299. V zeleném háji dvě sa hádajú

Žilín

Mírně

1. V ze - le-ném há - ji dvě sa há - da - jú, v ze-le-ném há - ji dvě sa há-da-jú,
je-den dru-hé-mu vi-nu dá-va-jú, je-den dru-hé-mu vi-nu dá - va - jú.

1. V zeleném háji dvě sa hádajú,
v zeleném háji dvě sa hádajú,
jeden druhému vinu dávají,
jeden druhému vinu dávají.
2. Ty si, Janíčku, ty si tomu vinen,
ty si, Janíčku, ty si tomu vinen,
tys mňa opóvil červeným vínem,
tys mňa opóvil červeným vínem.
3. Červeným vínem, sladkú gořalkú,
červeným vínem, sladkú gořalkú,
já sem mohla byt dodnes panenkú,
já sem mohla byt dodnes panenkú.
4. A já panenkú a ty mládenec
a já panenkú a ty mládenec,
mohli sme nosit oba dva věnec,
mohli sme nosit oba dva věnec.
5. Ty si, má milá, ty si vinnější,
ty si, má milá, ty si vinnější,
tys mňa volala do síně vaší,
tys mňa volala do síně vaší.
6. Ej, a z téj síně až do kuchyně,
ej, a z téj síně až do kuchyně,
tams mně dávala slovo upřimné,
tams mně dávala slovo upřimné.
7. Och, a z kuchyně až do komůrky,
och, a z kuchyně až do komůrky,
tam sme si lehli na dvě postylky,
tam sme si lehli na dvě postylky.
8. Ty si na jednu a já na druhú,
ty si na jednu a já na druhú,
tam sme si lehli oba dva spolu,
tam sme si lehli oba dva spolu.
9. Cos to, synečku, cos to udělal,
cos to, synečku, cos to udělal,
žes ty svéj milěj fěrtoch rozvázal,
žes ty svéj milěj fěrtoch rozvázal.
10. Dyž sem rozvázal, zavázat mosím,
dyž sem rozvázal, zavázat mosím,
to sám Pámbu ví, co vystát mosím,
to sám Pámbu ví, co vystát mosím.
11. Počkaj, Janíčku, šak ťa to zveze,
počkaj, Janíčku, šak ťa to zveze,
až budeš platit babě a kněze,
až budeš platit babě a kněze.
12. Babě dáš toral a knězi dukát,
babě dáš toral a knězi dukát,
počkaj, Janíčku, ty budeš plakat,
počkaj, Janíčku, ty budeš plakat.

Abecední rejstřík

<i>Píseň</i>	<i>Číslo</i>	<i>Lokalita</i>	<i>Sběratel</i>	<i>Rok</i>	<i>Signatura či edice</i>
A, á, á, každá žena zlá	207	Valašské Klobouky	F. Kyselková	1926	EÚB A 0301/19
A co je nás po tých babách	249	Chrastěšov	V. Brada	1949	EÚB A 0959/25
A co je to za sůžení	190	Tichov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 2
A dybys nebyla chodila do lesa na trávu	199	Tlumačov	R. Kubáník	1954	EÚB A 1015/1
A dyž já pojedu na dolinu orat	209	Slopné	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/266
A já su od Lidečka	102	Slopné	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/262
A když bylo pivo drahé	123	Návojná	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 323
A ta kurka jarabatá drobného perí	54	Karlovice	R. Zahradníček	[1908]	EÚB A 0156/6
A to je ten šohajíček, co mňa chtěl	25	Dobrkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/190
A Velehrad, Velehrad	107	Bylnice	H. Bím	1908	EÚB A 0035/s. 26
Ach, Bože můj, na tom světě marném	193	Tichov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 15
Ach, hore, hore dolineckú	242	Štítná nad Vláří	H. Bím	1909	EÚB A 0076/s. 2
Ach, jak jest to krásná věc	287	Bělov	V. Straka	1935	EÚB A 0258/26
Ach, můj Bože, Bože dobrotivý	180	Slopné	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/265
Ach, neboj sa, Liduško	15	Březnice	F. Mrlík	1951	EÚB A 0760/15
Ach, synečku, k nám nechod'	92	Lutonina	V. Brada	1951	EÚB A 0959/s. 32
Aj, prší, prší rosička	225	Vizovice	F. Kyselková	1925	EÚB A 0299/47
Aj, ženo, ženo moja, nehněvaj sa	236	Vlachovice	K. Vetterl, F. Matýsek, A. Kozubík	1954	EÚB A 1013/s. 30
Ani sem sa nenadála	253	Zádveřice	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/45
Aničko, Aničko, ty jsi trucovitá	42	Fryšták	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/30
Bude svatba, bude	18	Březnice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/604
Byla láska, už jí není	121	Pozlovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/170a
Byli naši, byli, už sa pomínuli	64	Jestřabí	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/s. 30
Co se to tam, můj synečku, v poli zelehá	274	Zlín	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958/s. 125
Co ten ptáček povídá	141	Chrastěšov	V. Brada	1949	EÚB A 0959/9
Co to, milá, za lásku máš	46	Halenkovice	V. Lísa	1911	SLPUH
Co ty baby na mně mají	22	Bylnice	H. Bím	1908	EÚB A 0035/s. 13

Černá hora, černý les	162	Pohořelice	V. Lísa	1911	SLPUH
Černá hora, černý les	210	Velký Ořechov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/72
Čtyre koně ve dvoře	8	Racková	J. Smečka	1956	EÚB A 0935/8
Do chce za milú přes pole běžat	51	Jasenná	J. Jurášek, V. Meloun	1950	EÚB A 1242/7
Dobře bylo v uherskej krajině	79	Zlín	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958/s. 124
Dobře je ti, velebníčku, na fáře	220	Neubuz	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/25
Dolina, dolina, na dolině jama	241	Újezd	J. Mikulenková, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0668/20
Dolu Napajedly, tam sa voda točí	294	Ludkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/131b
Dostal sem já dáreček	16	Svatý Štěpán	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 56
Dyby ne téj varty	191	Podhradí	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/115
Dyby tá, cérečko, čerti brali	7	Podkopná Lhota	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/36
Dybych já měl, co má bača	72	Lipina	J. Nečas, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0774/s. 28
Dybys k nám byl přišel	40	Sehradice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/298
Dyž mně ju nechcetě dat'	130	Lipina	J. Nečas, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0774/s. 5
Dyž ně bylo patnást, šesnást, dvacet let	23	Dobrkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/183
Dyž pomašírujem brněnsku bránú ven	136	Nedašova Lhota	H. Bím	1908	EÚB A 0053/s. 53
Dyž sem já k vám chodíval	150	Ludkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/133
Dyž sem já šel okolo mlýna	122	Sehradice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/291
Dyž sem šel okolo Vaňharova	140	Vizovice	F. Kyselková	1925	EÚB A 0299/46
Dyž sem slúžil na téj fáře	57	Ludkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/141
Dyž sme sa tu sešli	19	Dešná	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/3
Dyž ty pujdeš k nám, nechodívaj sám	29	Doubravy	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/107
Dyž tys ně nechtěla, vem si rasa	277	Mladcová	F. Mrlík, Z. Jelínková	1951	EÚB A 0756/37
Dyžs chtěla husy pást	50	Jasenná	J. Jurášek, V. Meloun	1950	EÚB A 1242/6
Ej, hoja, hoja, sloboda moja	169	Drnovice	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0775/s. 1
Ej, kdybys ty býl přišel	89	Nedašov	H. Bím	[1908]	EÚB A 0061/s. 60
Ej, na tom našem dvorku kameň na kaménku	31	Haluzice	I. Stolařík, A. Gregor	1949	EÚB A 0767/s. 34
Ej, ty dúbečku zelený	178	Nedašova Lhota	F. Ročák	[1900]	EÚB A 0126/10
Ej, už sú volky, už sú preč	91	Popov	H. Bím	1912	EÚB A 0952/s. 30

Ešče-li ťa, Janko	104	Polichno	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/s. 143
Fojtova hospodyň, otvíraj nám vráta	159	Trnava	V. Brada	1950	EÚB A 0959/40
Gazdo náš, gazdo náš	223	Veselá	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/21
Gořalenska, teta má	75	Loučka	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 43
Hájíčku zelený, kdo ťa hájit bude	105	Napajedla	F. Sušil	1853– 1859	S III
Hanáčka šaty pere	172	Pozlovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/226
Hejvaj, Janošku	142	Neubuz	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 197
Holomúc, Holomúc, holomúcká brána	231	Vizovice	V. Brada	1949	EÚB A 0959/95
Hop, staré baby, běžte domu	158	Petrůvka	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/329
Hore dědinů chlapani chodijú	145	Valašské Klobouky	F. Kyselková	1926	EÚB A 0301/25
Hore dědinů šel, na grumle grumloval	11	Žlutava	V. Lísa	1911	SLPUH
Hore háj, dolu háj	269	Podhradí	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/117
Hore háj, dolů háj	276	Štípa	J. Hora, V. Boček, J. Otrubczáková	1956	EÚB A 0944/26
Hore hájky, dolů hájky	289	Kostelec	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 169
Hory, doly, černý les	198	Žlutava	V. Lísa	1911	SLPUH
Hory, hory, dvě doliny	35	Štítná nad Vláří	H. Bím	1909	EÚB A 0076/s. 3
Hořela linda, hořela	62	Pohořelice	V. Lísa	1911	SLPUH
Hý, koníčku, hý, můj vraný	111	Napajedla	F. Sušil	1853– 1859	S III
Chodíval, chodíval, do půlnoci býval	53	Jestřabí	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/s. 31
Chystaj, gazdo, aldamáš	4	Bratřejov	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB A 0974/8
Ide Jura po ulici	208	Mirošov	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/29
Ja, co je to za masára s tú tupú ocelí	82	Luhačovice	M. Zeman	1890	EÚB A 1178/s. 106
Ja, fojtovenko fojtova	227	Slopné	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/502
Já mám koníčka šedovraného	131	Lukoveček	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 135
Já su syneček ledabyl	38	Bohuslavice u Zlína	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/142
Jak je mně, tak je mně	55	Kaňovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/228
Jakživ sem neviděl takovou muzigu	267	Poteč	J. Dostálík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 155
Janek můj vozil hnůj	228	Šarovy	F. Sušil	1853– 1859	S III

Janko můj vezl hnůj	230	Kaňovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/163
Janku, Janku, zle gazduješ	108	Březůvky	J. V. Hauerland	1894	EÚB A 0979/s. 17
Jede Janoško z Vídňa	116	Slopné	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/258
Jedličko jedlová, nepúščaj chvoji	297	Lipina	J. Nečas, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0774/s. 7
Jedna baba druhěj babě	263	Klečůvka	J. Nedbálek	1910	EÚB A 0106/16
Jedna hodina z půlnoci bila	80	Luhačovice	R. Kučera	1903	EÚB A 0744/34
Jujuju, jujuju, koníčka mně kujú	265	Provodov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/437
Julinovi koně lysí	200	Trnava	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/39
K Pozlovicom je chodníček	60	Pozlovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/531
Kaňovjanů doma není	215	Kaňovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/170
Kde sa nám ti hudci děli	154	Březůvky	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/14
Kdo tobě, moja milá	192	Štítná nad Vláří	R. Zahradníček	[1908]	EÚB A 0156/s. 1
Kdybys byl k nám přišel	252	Vrbětice	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 103
Když sem chtěl být veselý	117	Návojná	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 163
Když sem já šel přes lůčky	138	Vlachovice	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1014/61
Když jsem nebyl doma	144	Kostelec	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 179
Kerá panenka poctivá	20	Biskupice	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/1
Koně, koně, koně vrané	120	Kelníky	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/471
Konopja, konopja, zelená konopja	44	Šarovy	F. Sušil	1853– 1859	S III
Kořalko, kořalko	202	Veselá	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/23
Košulenska bílá na břehu ležela	279	Kostelec	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 176
Košulenska tenká, šila ju milenka	32	Luhačovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/100
Krásná, krásná, krásná Amerika	266	Nevšová	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 233
Krejčří, krejčří řemesla dobrého	177	Nevšová	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/316
Letěla husička, měla bílé peří	206	Neubuz	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/25
Loni sem sa chtěla vdat	95	Chrastěšov	V. Brada	1949	EÚB A 0959/13
Lubina, Lubina	184	Spytihněv	V. Lísa	1911	SLPUH
Lukovečský mostek prohýbá se	90	Lukoveček	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 121
Má drahá matičko, já se bojím v noci	164	Poteč	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 288

Má galánko starodávná	93	Řetechov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/211
Má maměnko milá, galáné k nám jedú	268	Zlín	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958/s. 124
Málo nás, málo nás	114	Vrbětice	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 109
Mám já chalúпку na vršku	166	Provodov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/434
Mám já milú podvodnú	37	Žilín	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/384
Mám já škaredú ženu	165	Brumov	H. Bím	1908	EÚB A 0031/s. 49
Maměnko, tatíčku, ožením sa	33	Valašské Klobouky	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/47
Marijánko, stávaj ráno	132	Trnava	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/37
Mařenka Štachová chce sa vdávat	5	Bratřejov	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/80
Mezi dvuma vršky veliká dolina	74	Lipová	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/322
Měl sem já panenku v Nivnici	275	Klečůvka	J. Nedbálek	1910	EÚB A 0106/4
Měl sem já píštělku o devíti dírkách	250	Křekov	A. Kozubík, F. Matýsek	1953	EÚB A 1011/s. 28
Měla sem galána	63	Loučka	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 47
Měla sem tej noci švarného galána	161	Poteč	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 113
Mjela sem téj noci galána nového	36	Drnovice	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0775/s. 32
Mládenci, pod'te za mňú	234	Vlachova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/25
Moja žena zlá, neráda mňa má	96	Lutonina	V. Brada	1951	EÚB A 0959/s. 29
Moje botečky, cupy, cupy	128	Otrokovice	V. Lísa	1911	SLPUH
Mosíš ty, má milá, neco na mňa vědět	175	Rudimov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/340
Mračí sa, mračí	13	Brumov	H. Bím	1908	EÚB A 0031/s. 27
My jsme v naší vsi	41	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 227
Mysel moja, mysel	21	Biskupice	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/2
Na bánovských lúkách, našel jsem tam dukát	69	Spytihněv	V. Lísa	1911	SLPUH
Na co je ti, synečku, na co je ti ženění	196	Doubravy	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/108
Na dolinách svítá	258	Lukoveček	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 138
Na dubě pták, ve vodě rak	49	Hřivínův Újezd	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/17
Na hoře Táboře	83	Lukov	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/19
Na hrázi, šafáři	173	Racková	J. Smečka	1956	EÚB A 0935/9
Na jalubskéj fáře, zabili tam páva	244	Spytihněv	V. Lísa	1911	SLPUH

Na kašavském poli, dvě růže tam stojí	112	Držková	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/4
Na mostě pták, pod mostem rak	239	Lipová	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/323
Na prahu stála, hezká se zdála	264	Vlčková	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/68
Na téj naší střeše	151	Bohuslavice nad Vlárí	C. Bařinka	1907	EÚB A 0246/1
Na újezdské věži dvanáct hodin bije	245	Újezd	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/74
Na vrbě vták, ve vodě rak	168	Sidonie	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 65
Na všeminské věži dvanáct hodin bije	256	Trnava	V. Brada	1950	EÚB A 0959/s. 48
Nad Kašavú černé pole	216	Kašava	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/5
Nad Křekovem mostek, prohýbá se	251	Křekov	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/13
Nad Lukovečkem jest háječek	259	Lukoveček	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 129
Nad mezú je čerešenka	133	Petrůvka	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/611
Nasadil sem hrušku v humně	24	Dešná	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/4
Nasadila má milá modrú fijalenu	187	Popov	H. Bím	1912	EÚB A 0952/s. 78
Neboj sa, Milenko, že ťa bude bíjat	160	Podkopná Lhota	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB A 0974/13
Nebudu sa vdávat	201	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/98
Nebyla jsem s milým	28	Bohuslavice nad Vlárí	C. Bařinka	1907	EÚB A 0246/4
Nedašovčí chlapi, novina vám ide	134	Nedašov	H. Bím	1908	EÚB A 0061/s. 58
Nechod' ty k nám, z Komárova chlape	17	Březnice	F. Mrlík	1951	EÚB A 0760/8
Nechtěla Andulka kováře	10	Mladcová	F. Mrlík, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0756/24
Nemám já, nemám já hrdélka hlásného	186	Štítná nad Vlárí	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0771/18
Není na dalece takového klence	179	Neubuz	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/24
Néni tákové děvčátko žádněj dědině	211	Smolina	H. Bím	1908	EÚB A 0563/s. 5
Neovešťí podsedníci, a co vy děláte	188	Tlumačov	R. Kubáník	1954	EÚB A 1015/4
Nesedaj, Mařenko, za cuzí stolíček	237	Vlachova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/23
Neščasná grinolína	73	Pradlisko	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/144
Nešla bych za něho	65	Křekov	A. Kozubík, F. Matýsek	1953	EÚB A 1011/s. 8
Nevdávala bych sa za tři roky ešče	113	Vlachovice	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1014/75
Ode Zlína k Fryštátu	285	Zlínské Paseky	Fr. Mrlík, Z. Trávníček	1951	EÚB A 0756/39
Ode Zlína k Fryštátu	1	Želechovice nad Dřevnicí	V. Válek, Z. Jelínková	1955	EÚB A 0721/62

Oj, bože, rozbože, to je konopí	70	Lhotsko	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/25
Opila sem sa nepija	233	Chrastěšov	V. Brada	1949	EÚB A 0959/17
Orala, orala sivýma volkama	182	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 218
Otvírajte se, klobúčké brány	293	Křekov	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/14
Panímámo, jede k nám z Velehradu písař	27	Doubravy	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/59a
Pásla Marina páva	87	Žilín	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/371
Páslo děvča čtyři koně	139	Bratřejov	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/40
Paste sa ně, kravy, okolo chodnička	213	Vysoké Pole	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0775/19
Plač, Mařenko, plač ty hojně	2	Svatý Štěpán	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 58
Počkajte, družičky, maličků chvíličku	146	Neubuz	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 209
Počúvaj, počúvaj	61	Podkopná Lhota	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/28
Pod Brodečkem jatelinka pěkně zelená	255	Hvozdná	E. Peck	1884	EÚB A 0899/30
Pod horů studénka	171	Rudimov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/487
Pod Javořinů, pod tú dolinů	43	Vítová	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/63
Pod', má milá, na trávu	226	Drnovice	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0775/s. 33
Pomozte mně na sušírnu	212	Velký Ořechov	J. V. Hauerland	1894	EÚB A 0979/7
Pondělí, pondělí, smutné ponedělí	183	Trnava	V. Brada	1950	EÚB A 0959/37
Poslyšte, kuřáci, co vám povím	3	Bělov	V. Straka	1935	EÚB A 0258/5
Pověz mi, cerečko, co to máš za řadry	119	Kašava	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	EÚB A 0932/9
Povolim si, povolim	298	Lutonina	J. Jurášek	1954	EÚB A 0851/s. 95
Pozlovské panenky pěkné sú	58	Pozlovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/223
Požehnaj nám, Bože	118	Návojná	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 148
Preco bysme nepili	185	Šanov	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/7
Proč ten starý téj mladěj nevěří	56	Kelníky	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/464
Prší déšť, prší déšť	204	Trnava	V. Brada	1950	EÚB A 0959/41
Prší, prší, len sa leje	88	Lukov	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/18
Přeneščasné moje ženění	115	Mirošov	F. Šok	1906	EÚB A 0544/2
Přes vodu, koničky, přes vodu	261	Hvozdná	E. Peck	1884	EÚB A 0899/27
Přes vodu, koničky, přes vodu	295	Ludkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/135

Puste mě, maměnko, puste mě na trávu	254	Halenkovice	V. Lísa	1911	SLPUH
Pust'te nás do síně	221	Vlčková	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 92
Rodičové roztomilí, těžko ste mě vychovali	232	Vizovice	V. Brada	1949	EÚB A 0959/97
Rostú, rostú, rostú konopě za cestú	235	Vlachova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/22
Rozkvítaj, rozkvítaj, červený hřebíčku	248	Vlachovice	K. Vetterl, F. Matýsek, A. Kozubík	1954	EÚB A 1013/s. 33
Růžičko červená, proč sa nerozvíjáš	78	Lhotsko	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/6
Sem synek slobodný	222	Velký Ořechov	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/84
Sloboděnka, sloboda	101	Nevšová	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/203
Slunéčko svítilo o pravém poledni	282	Pohořelice	V. Lísa	1911	SLPUH
Slůžil Jura u kocúra	48	Slavičín	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/51
Slyšel jsem novinu přežalostnu	288	Žlutava	V. Lísa	1911	SLPUH
Slyšel jsem novinu přežalostnú	129	Kostelec	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 174
Spadl lístek z javora	135	Držková	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/11
Stádo husí, stádo sviní	181	Šanov	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/22
Stojí hruška v širém poli	156	Fryšták	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/14
Stojí hruška v širém poli	137	Ostrata	J. Hora, A. Boček, J. Otrubczáková	1956	EÚB A 0944/22
Stroj sa, Haničko, stroj sa s námi	271	Zádveřice	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/52
Svit', měsíčku, polehučku	291	Lipová	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/326
Svoboda, svoboda, svoboděnka	229	Vítová	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/62
Syneček trávu seče	143	Březůvky	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/2
Synečku nedbalý, koně ti zajali	170	Provodov	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/427
Synečku v haleně	12	Hrobice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	VP 5
Šel sem do hory porážat' bučky	34	Kostelec	J. Hora, A. Boček, J. Otrubczáková	1956	EÚB A 0944/16
Šest dní do týdňa	243	Šanov	R. Zahradníček	[1908]	EÚB A 0156/s. 17
Ševče, ševče, tebja žádná nechce	286	Želechovice nad Dřevnicí	A. Motýl, Z. Jelínková	1955	EÚB A 0721/66
Šla prý baba, šla na vandr	9	Malenovice	F. Kříž, K. Vetterl	1963	EÚB A 1183/s. 2
Šlo děvčátko na jahody	68	Šanov	R. Zahradníček	[1908]	EUB A 0156/s. 19
Šly ze Lhotky tři roby	155	Podkopná Lhota	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/27

Ta Kladná je pěkné město	86	Kladná	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/353
Ta štitenská vesnica mezi pěkným stromovím	189	Popov	H. Bím	1912	EÚB A 0952/s. 109
Tatíček mně kázal	197	Tichov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 23
Teče voda kalomútná	281	Nedašova Lhota	H. Bím	1908	EÚB A 0053/s. 32
Teče voda krokem	157	Otrokovice	V. Lísa	1911	SLPUH
Teče voda, teče, dolu od Poteče	94	Valašské Klobouky	F. Kyselková	1926	EÚB A 0301/41
Ten lhocký panáček kážeň káže	26	Dolní Lhota	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/247
Ten lukovský kostelíček, kolem něho černý les	284	Velíková	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/57
Ten mosteček, co sem chodil k méj miléj	84	Polichno	Z. Jelínková	1972	EÚB A 1303/61
Ten náš dědek, to byl dobrák	194	Vlčková	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/74
Těžko mě maměnka vychovala	153	Svatý Štěpán	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 57
Těžký je ten kameň mlýnský	109	Bylnice	H. Bím	1908	EÚB A 0035/s. 12
To sehradské pole se lhotským spojené	66	Horní Lhota	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/307
Tragaču, tragaču	247	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/s. 220
Třikrát mňa k Brnu védli	257	Popov	H. Bím	1912	EÚB A 0952/s. 116
Ty jasenské zvony, oj, ty pěkně zvoňá	260	Jasenná	J. Jurášek, V. Meloun	1950	EÚB A 1242/13
Ty ubelské panenky, to sú také cigánky	97	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/94
Ťažký je, ťažký, kameň mynárský	218	Luhačovice	R. Kučera	1903	EÚB A 0744/11
U Dunaja, při téj vodě	176	Sehradice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/305
U studénky stála, vodu nabírala	149	Velký Ořechov	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/391
Umřela mně žena	124	Nedašov	H. Bím	1908	EÚB A 0061/s. 56
Utíkala bába kolem rybníka	280	Malenovice	F. Kříž, K. Vetterl	1963	EÚB A 1183/s. 18
Už mi tak nebude	292	Lhotsko	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/3e
Už sa všeci oženili	110	Svatý Štěpán	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 59
Už sme si tě začepily	224	Veselá	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/25
Už ten ptáček přeletěl	262	Vrbětice	J. Dostálík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 174
Už ty koně zajali	81	Pradlisko	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/148a
Už zme všeco požali	147	Podkopná Lhota	A. Sládeček, S. Kučera	1956	EÚB A 0931/30

V Brně na Pilberku, na vysokém kopci	148	Ostrata	J. Hora, A. Boček, J. Otrubczáková	1956	EÚB A 0944/24
V Ludkovicích je pěkný dům	77	Ludkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/132
V našem domě jako v jamě	30	Halenkovice	V. Lísa	1911	SLPUH
V pondělí na jarmak půjdu	59	Biskupice	J. V. Hauerland	1894	EÚB A 0979/6
V tej naší zahrádce pěkný ptáček skáče	67	Křekov	A. Kozubík, F. Matýsek	1953	EÚB A 1011/s. 15
V téj dúbavskéj hospodě, je tam krveprolití	52	Doubravy	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/47
V zeleném háji dvě sa hádajú	299	Žilín	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/381
Vanoce, Vanoce, skoro-li budete	6	Bohuslavice nad Vlárí	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/9
Ve Vizovicích městě sú chlapani v areště	296	Lukov	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 75
Ve Vysokém Poli, tam je dobře	270	Vysoké Pole	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0775/12
Vedle našich oken teče voda skokem	195	Dolní Lhota	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/251
Velehrad, Velehrad, velehradská humna	214	Jestřabí	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0770/s. 38
Vinšoval bych si pudmistrem byti	152	Žilín	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/383
Vizovské hodiny ztemna bijú	238	Lhotsko	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/24
Vy družičky, vy myslíte	217	Kašava	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 52
Vyletěl pták hore pod oblaky	76	Nedašova Lhota	F. Ročák	1900	EÚB A 0126/5
Vyletěl sokol na zelený bor	45	Březová	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/7
Vyletěla holubinka z bílého stáda	71	Napajedla	F. Sušil	1853– 1859	S III
Vyletěla laštovička z bilovského kostelíčka	163	Dobrkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/181
Vzal bych si tě, děvčátečko	14	Sidonie	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/s. 64
Vzala koňa za uzdu	47	Sehradice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/299
Za hory, horečky	98	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/93
Za lesem, za vodú měsíček sa bělá	246	Ostrata	J. Hora, A. Boček, J. Otrubczáková	1956	EÚB A 0944/25
Za našima humnama, zabili tam hejtmana	203	Smolina	H. Bím	1908	EÚB A 0563/s. 6
Za stoly sedáme, nevěsty tu nemáme	174	Racková	J. Smečka	1956	EÚB A 0935/11
Za tú našú stodolenkú sú tam Cigáni	167	Slavičín	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/52
Zafúkaj, větríčku, na ten špás zhůru	290	Dolní Lhota	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/249

Zahrajte mně, husličky	272	Raková	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/14
Zahučaly hory, zahučaly lesy	278	Štípa	O. Pukl, P. Spielmann	1957	EÚB A 0894/219
Zapadlo slunečko za ořeší	205	Újezd	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/77
Zarodily trnky za horama	39	Bohuslavice u Zlína	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/484
Zašubraná krávy dójí	103	Lutonina	V. Brada	1951	EÚB A 0959/s. 33
Zazpívaj, kohútku, dostaneš pohanky	125	Návojná	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 148
Zádverský pan farář pěkně káže	273	Raková	A. Pelcl, M. Seidelmannová, Z. Haňková, O. Juráčková	1956	EÚB A 0934/12
Záhořanů doma není	283	Malenovice	F. Mrlík, Z. Trávníček	1950	EÚB A 0756/4
Zkázala mně včera šafářova céra	100	Tlumačov	R. Kubánfk	1954	EÚB A 1015/2
Zle je, milá, zle s námi	127	Návojná	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/s. 274
Znám já jeden háječek	99	Tichov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 17
Znám já lúčku na pěkněj dolině	85	Lukov	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	EÚB A 0933/8
Žádný člověk nepověří	240	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/97
Žádný člověk neví	126	Lukov	O. Pukl, P. Spielmann	1956	EÚB A 0894/s. 102
Ženil sem sa po svéj vůli	219	Nedašov	H. Bím	1908	EÚB A 0061/s. 54
Ženo má, ženo má, přijde pro mě smrt'	106	Loučka	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0685/s. 40

Zkratky:

EÚB – Etnologický ústav AV ČR, detašované pracoviště Brno

S III – Sušil, František: *Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými*. Brno: Karel Winiker, 1853–1859

SLPUH – Lísa, Valeš: *Slovácké a lidové písně z Uher. Hradištska*. Přerov: vl. nákl., 1911

VP 5 – Polášek, Jan Nepomuk a Kubeša, Arnošt: *Valaské písničky*. Díl 5. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1946

Rejstřík lokalit

- Bělov 3, 287
Biskupice 20, 21, 59
Bohuslavice nad Vláří 6, 28, 151
Bohuslavice u Zlína 38, 39
Bratřejov 4, 5, 139
Brumov 13, 165
Brumov-Bylnice – Sidonie *viz Sidonie*
Brumov-Bylnice – Svatý Štěpán *viz Svatý Štěpán*
Brumov-Bylnice *viz Brumov, Bylnice*
Březnice 15, 17, 18
Březová 45
Březůvky 108, 143, 154
Bylnice 22, 107, 109
Dešná 19, 24
Dobrkovice 23, 25, 163
Dolní Lhota 26, 195, 290
Doubravy 27, 29, 52, 196
Drnovice 36, 169, 226
Držková 112, 135
Fryšták 42, 156
Fryšták-Vítová *viz Vítová*
Halenkovice 30, 46, 254
Haluzice 31
Horní Lhota 66
Hrobice 12
Hřivínův Újezd 49
Hvozdná 255, 261
Chrastěšov 95, 141, 233, 249
Jasenná 50, 51, 260
Jestřabí 53, 64, 214
Kaňovice 55, 215, 230
Karlovice 54
Kašava 119, 216, 217
Kelníky 56, 120
Kladná 86
Klečůvka 263, 275
Kostelec 34, 129, 144, 279, 289
Křekov 65, 67, 250, 251, 293
Křekov-Lipina *viz Lipina*
Lhotsko 70, 78, 238, 292
Lipina 72, 130, 297
Lipová 74, 239, 291
Loučka 63, 75, 106
Ludkovice 57, 77, 150, 294, 295
Ludkovice-Pradlisko *viz Pradlisko*
Luhačovice 32, 80, 82, 218
Luhačovice – Kladná-Žilín *viz Kladná, Žilín*
Luhačovice-Polichno *viz Polichno*
Luhačovice-Řetečov *viz Řetečov*
Lukov 83, 85, 88, 126, 296
Lukoveček 90, 131, 258, 259
Lutonina 92, 96, 103, 298
Malenovice 9, 280, 283
Mirošov 115, 208
Mladcová 10, 277
Napajedla 71, 105, 111
Návojná 117, 118, 123, 125, 127
Nedašov 89, 124, 134, 219
Nedašova Lhota 76, 136, 178, 281
Neubuz 142, 146, 179, 206, 220
Nevšová 101, 177, 266
Ostrata 137, 148, 246
Otrokovice 128, 157
Petrůvka 133, 158

Podhradí 191, 269
 Podkopná Lhota 7, 61, 147, 155, 160
 Pohořelice 62, 162, 282
 Polichno 84, 104
 Popov 91, 187, 189, 257
 Poteč 161, 164, 267
 Pozlovice 58, 60, 121, 172
 Pradlisko 73, 81
 Provodov 166, 170, 265
 Racková 8, 173, 174
 Raková 272, 273
 Rudimov 171, 175
 Řetečov 93
 Sehradice 40, 47, 122, 176
 Sidonie 14, 168
 Slavičín 48, 167
 Slavičín-Nevšová *viz Nevšová*
 Slopné 102, 116, 180, 209, 227
 Slušovice 41, 182, 247
 Smolina 203, 211
 Spytihněv 69, 184, 244
 Svatý Štěpán 2, 16, 110, 153
 Šanov 68, 181, 185, 243
 Šarovy 44, 228
 Štípa 276, 278
 Štítná nad Vlárí 35, 186, 192, 242
 Štítná nad Vlárí – Popov *viz Popov*
 Tichov 99, 190, 193, 197
 Tlumačov 100, 188, 199
 Trnava 132, 159, 183, 200, 204, 256
 Ublo 97, 98, 201, 240
 Újezd 205, 241, 245
 Valašské Klobouky 33, 94, 145, 207
 Valašské Klobouky – Mirošov *viz Mirošov*
 Valašské Klobouky – Smolina *viz Smolina*
 Velíková 284
 Velký Ořechov 149, 210, 212, 222
 Veselá 202, 223, 224
 Vítová 43, 229
 Vizovice 140, 225, 231, 232
 Vizovice-Chrastěšov *viz Chrastěšov*
 Vlachova Lhota 234, 235, 237
 Vlachovice 113, 138, 236, 248
 Vlachovice-Vrbětice *viz Vrbětice*
 Vlčková 194, 221, 264
 Vrbětice 114, 252, 262
 Všemina (256)
 Vysoké Pole 213, 270
 Zádveřice 253, 271
 Zádveřice-Raková *viz Zádveřice, Raková*
 Zlín 79, 268, 274
 Zlín-Klečůvka *viz Klečůvka*
 Zlín-Kostelec *viz Kostelec*
 Zlín-Malenovice *viz Malenovice*
 Zlín-Mladcová *viz Mladcová*
 Zlín-Štípa *viz Štípa*
 Zlín-Velíková *viz Velíková*
 Zlín – Zlínské Paseky *viz Zlínské Paseky*
 Zlínské Paseky 285
 Želechovice nad Dřevnicí 1, 286
 Žilín 37, 87, 152, 299
 Žlutava 11, 198, 288

Rejstřík písní podle funkce a obsahu

Písně baladické (epické)	53, 76, 99, 129, 281, 288
Písně milostné	7, 8, 11, 12, 13, 14, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 71, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 84, 86, 87, 89, 90, 93, 98, 100, 101, 104, 105, 107, 112, 119, 120, 121, 122, 125, 126, 127, 133, 134, 135, 138, 139, 140, 141, 143, 145, 148, 149, 150, 151, 153, 156, 157, 162, 163, 164, 168, 169, 170, 172, 173, 175, 176, 178, 180, 183, 184, 187, 189, 191, 192, 193, 195, 198, 199, 200, 201, 205, 206, 208, 209, 210, 212, 214, 216, 222, 225, 226, 232, 235, 238, 239, 242, 243, 245, 246, 250, 251, 252, 254, 255, 256, 259, 260, 261, 262, 264, 269, 270, 272, 273, 274, 275, 276, 279, 281, 283, 287, 290, 291, 295, 299
Písně svatební	2, 5, 15, 17, 18, 22, 60, 65, 70, 109, 146, 160, 174, 181, 217, 221, 224, 229, 237, 241, 248, 271
Písně o vdavkách/ženění a manželství	15, 18, 23, 33, 56, 60, 65, 84, 92, 95, 96, 101, 109, 110, 113, 115, 124, 164, 165, 171, 186, 190, 196, 207, 218, 219, 236, 238, 245, 253, 282, 292
Písně vojenské a rekrutské	16, 32, 42, 79, 86, 131, 134, 136, 148, 153, 166, 180, 185, 193, 203, 216, 222, 225, 232, 240, 245, 256, 257, 258, 264, 265, 284, 291, 293, 294, 297
Písně o zaměstnání	6, 8, 72, 83, 132, 143, 152, 177, 188, 286
Písně dožínkové	4, 94, 147, 159, 223
Písně pijácké	84, 88, 108, 117, 123, 202, 204, 236, 298
Písně žertovné	1, 3, 7, 9, 10, 12, 17, 19, 26, 33, 36, 37, 38, 41, 48, 54, 59, 63, 65, 70, 72, 73, 75, 82, 83, 88, 94, 95, 96, 103, 106, 110, 115, 128, 130, 132, 137, 145, 147, 155, 158, 161, 165, 167, 169, 171, 172, 177, 179, 181, 194, 197, 203, 207, 211, 212, 219, 220, 228, 230, 233, 234, 244, 247, 249, 263, 266, 267, 268, 277, 280, 283, 285, 286, 289, 298
Různé	6, 23, 35, 39, 64, 85, 91, 97, 102, 111, 114, 116, 118, 142, 144, 154, 177, 178, 182, 213, 215, 227, 231, 278, 296

Nářeční slovníček

aldamáš	dožínková hostina s jídlem, pitím a tancem
apatéka	lékárna
aras	haras = vlněná nebo hedvábná tkanina z města Arras
babuša	ovce
bozkat	líbat
bravant (olej)	brabantský olej, olivový olej dovážený z jižní Francie
cerbulát	vuřt
cicvár	kurkuma
cifrovní	hezky oblečená a hezká (výstavní)
ciganka	lhářka
cigóra	cikorka
čaďa	snědý, opálený člověk
četina	jehličí, chvojí
čítat	počítat (číteš – počítáš)
denička	denní (jitřní) hvězda = Venuše (řidč. Merkur)
dezentýr	dezertér (z vojny)
dívčit	být svobodnou dívkou
draksléř	soustružník
dřev, dřív	dřív
execírka	vojenské cvičení
flandačisko	katolický kněz
frčka	lehkomyslný mladík
gazda	hospodář
gazďina	hospodyně
gór	moc, velice
grajcar	krejcar
grinolína	krinolína
grušpánek	krušpánek (zimostráz vždyzelený)
harešt	vězení
hedbáv	hedvábí
hnést, hňést	tlačit
hrubě	velice
hrubý	velký
hůžva	houžev = druh provazu vyrobený ze zkroucených prutů, kořenů nebo kmínků stromu
chasa	svobodná mládež na vesnici, organizovala hody, fašanky ad.
izbička	malý pokoj
kadrle	zdobné zakončení rukávů krojové košile
kalomútná	kalná
kantár	uzda, udidlo
karlátky	švestky (též kadlátká/y) – název odvozen od Karla IV, který první sazenice dovezl z Francie

klenec	javor klen
kolítat sa	kolíbat se
kór	moc, velice
kordulka	krojová vesta
korhel	pijan, opilec
kotule	kolečka na hlavách vozu
krajzant	úředník krajského úřadu
kver	puška
kvit	lihovina
laterňa	lucerna
letina	větvičky listnatých stromů nasekané ke krmení
malženský	manželský
marijánek	majoránka
mundýr, mundúr	uniforma, vše potřebné pro vojáka kromě zbraně
mútit	stloukat máslo
na zdury, na zdúry	navzdory
ožaplávat	brblat (mít negativní řeči)
pagnét	bajonet, bodák
pálené	pálenka
panáček	kněz
pantok	dlouhá, úzká sekera
Pilberk	Špilberk
poplantat	poplést (zde zpřeházet)
pošpatit	způsobit se nepěkným
poval	strop (na povale = na hůře, na půdě)
pucovat	čistit
puhmistr	purkmistr (hlava obce, starosta)
putr	máslo
reberenda	klerika
rekrut	vojenský odvedenec
repce	reptá
reverenda	klerika
rojnë	plodné
rozvora	dlouhé dřevo pod vozem, od přední nápravy k zadní natažené a spojující přední a zadní část vozu
rychtovat se	připravovat se
říče (říkat)	modlí se
sobáš	svatba
stará svatka	při tradiční svatbě plnila roli nevěstiny matky při čepení a oblékání
šandár	žandár = četník
šašina	drobná tráva rostoucí na mokřích loukách
šerhovňa	vězení
šňupák	šňupací tabák

špatit	hyzdit, dělat špatným
toral	tolar
totka	tady to, toto
tútat	troubit
ulízí se	lízá se
ušubraný	zašpiněný
úvrat, úvratě	souvratí, kraj pole, kde se oráč obrací
varta	stráž
vlaženka	děšť
vyčítat torale	napočítat peníze
vydrakslovat	vysoustružit
vypošchat	popůjčit
zajachat	zajet
zastat	najít
zašubraná	ucouraná (šubry = bláto na spodu ženských šatů)
zdurovat	vzdorovat

Zlínský kraj v lidové písni II

Okres Zlín

Sestavili a redakčně připravili: Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer
Odpovědná redaktorka: Romana Habartová
Autoři textů: Romana Habartová, Lucie Uhlíková
Notosazba: Petr Číhal, Jan Káčer

Vydal Zlínský kraj,
Zlínský kraj, třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín
ve spolupráci s Etnologickým ústavem AV ČR, v. v. i.
Obálka a grafika: Metoda spol. s r. o.
Tisk: TISK CENTRUM s.r.o., Bratislavská 855/48, 602 00 Brno

Náklad: 1000 ks
První vydání
220 stran
2020

ISBN 978-80-87833-36-0 (tištěná verze)
ISBN 978-80-87833-37-7 (elektronická verze)

 Zlínský kraj

ISBN 978-80-87833-36-0 (tištěná verze)

ISBN 978-80-87833-37-7 (elektronická verze)